אור

השכל

בהירה

המחשבה האנושית קצרה מאד מהשיג הענינים האלהיים
הנעלמים מעיני בשר והשפע האלהי מכריח ודוחק אותה מחק
גדול מאד לגלות ענין בחמיו התחייב על זה כל איש ואיש מ
מאמין האדם שלמד והתחכם וכחו להשיג אחר דרכיו וכפי יתר
שרחקו השפע ההוא הנזכר ותקון המחשבה להשפיע ולהמשיך
על גולם וכפי מה שיקצר שבו יהיה קוצר שפעו בשיעורו וכפי
מה ארחב והתפשט שבו יהיה רוחב שפעו בשיעורו כלומר
ברצות להשפיע על גולם ישפיע כפי הנמצא אתו מיכני מרע
ואותרין חכמה אם מעט ימצא אתו לא יתכן שישפיע רב ואם
רב ימצא אתו לא יתכן שישפיע מעט ואם לא ימצא אתו דבר
מהשפע לא יתכן שישפיע מאומה דבר כי אין יתן אדם לגולם אשר
לא נמצא אתו וכבר רמזו חכמי העולם ענין השפע הנזכר העליון
לענין שפע המאון כלומר שיש בור מי שגרבה לו השם מאומה ·
יכלה להעשיר גולם כי לא תלקח נאה החלוקה הנערכת בכלל
כי אם לפי היכלת לא לפי הרצון כי יש מי שיכול להעשיר אנשים
רבים ואולי לא יעזבם רצונו ואפילו להעשיר עצמו עשר אחד אין
יקצר כחו מאד להשיב לעצמו מאומה כל שכן שלא יטיב לגולם
ועליו אמר שלמה בכתובים ולא ישליטם האלהים לאכול ממנו כי
איש נכרי יאכלנו ר"ל שיעשהו תשה על כפו. בעבור היות עבו
ינרה בשובת האלהים ואולם השפע הנזכר במוצאו רוחק לגולין
כח המחשבה. לפעל אם לא יאמצו המקבל מונעים פנימיים או ח
חיצוניים בם יבקש מי שקבל לתת מאשר יקבל · ומפני שהמשב מ
מבוא לרב ענינים רבים יגעו מי שקבלו מהענינים ההם כפי מה
המחשבות הקודמות לקבלת השפע ההוא וגם יתכן שיחדש אלו
השפע העליון המחשבה אשר לא קדמו לו זכרונותיו להוציא ענינים

הפרטים בכח השכל יתכן שיבואו מזיקים ויזיקו לו גופם ולא
ולמדו מונע מהזיק שהנה נשארה הפרטה בלתי [illegible] ופלגה קורא
לנגד· ומפני שאור השכל הוא הסבה הראשונה הנמצאת כל ה
הפרטות חברתי אני זה החבור לנבור בו כל פרטה וקראתיו שמו כ
כאם הסבה הראשונה והוא אור השכל· ובעזרת אור השכל הא
אאיר בחבורי זה עיני לבות המשכילים ומפני שאור השכל מיוחס
בשם עשירי· אחלקהו לעשרה חלקים ראשונים· וכל חלק וחלק
אסמנהו באותיות אלפא ביתא· וכל אות ואות תכלול אות עד
שתרכב מכלום שם אחד או תיבה אחת נחלקים לחלקים ידועים
לפי הרצון· ואכוון בזה הספר להועיל המתחילים בענין השכל
המספרים ואורה להם דרך ידיעתו עד שיהיה [illegible] זה החבור
אל ידיעת השם הידוע על דרך הקבלה הנבואית כענין חנוכת
מעשה בראשית אל מעלה מרכבה והנה הניעוני על זה
לעשותו כן אהבת שני חברים מאוהבי החכמה מכלל חבור בני
מסוני אשר באו מקיליאה אשר הקריבוני אליהם מאד והם סרים
אל משמעתי ושמם ר' אברהם ומשה ור' [illegible] הנבון [illegible] וזה כי ב
באותי שמם [illegible] מעטים בקטן מהם לכתבם להם בקצרה הקדמות
כוללות מענין ידיעת השם הנכבד והנורא ומרוב אהבתי אותם
אהבת אמת הכרחתי עצמי לכל מה שאלתם בדברים כי הזמן והמקום
והחסרון היו בזה כנגדי· לחייבני אבל מתוך גבורת האמת עמדתי
נזהרתי המונעים והשתדלתי להשלים חפצם בעזרת האל· ואני
יודע שזה החבור מועיל להם מאד ולדומים להם בהיותם שומרים
מצות הספר הזה עד שיבואו מה שאכתוב בו אל מעלת השכל ה
הפועל אשר השגתו היא מציאה גם כן לידי קבלת הדבור מפיו
והם ומניעם מונע מהן המעלה העליונה חם ושלום חנה ויועילו
בזה החבור גם כן תועלת שפע שכלי שבו ישכילו וישיגו סתרי
תורה ושעשועי מצות בכלל והנה אם כן לא יחליפו בעדו משום
תועלת רבה או מעט· ומפני שהשפע הנה מביא לידי [illegible]
לידי דבור יתכן שיקבלו מספרי זה דרך עד שיחשקו להדבק
בסבתם הראשונה ונמצא שזה שכלם לפעל [illegible] עד שיוחסו א

למעלה מהם הצורות אנושיות כוללות ומהם פרטיות או
מושכלות או מוכרחות להקדימם לפני המושכלות עד שתמצא
התנועות שוכנות בחושך תוך מרבין הכחות ההכרחיות עם
הכחות המושכלות כמו שמחוץ המצר בועלים שהם הקדמות
להכרות המושכלות ומפני שהפועלים ההם הם מוסכמות אלפל
ונמצא שאם אין פועלים הנמצא אין שכל שאחר שלא ימצא ה
השכל משכן לשכון עליו לא ישכון כלל ומשה שאין לעצם השכל
יכול ולא הכח לשכון במקום שהשכל אינו מוכן ולא מה מכוון
וגם אין לו בעצמו יתרון בשכנו על מקום רק הדבר שהוא משך
לו יתפרש בעדו אחר ששכן עליו ואחר שהיה בלתי קרוב בדמיון
האור השמשי עם הבית האפל שהבית לפני הגיע אליו אור
השמש הוא נקרא אפל ובהגיע אליו האור יקרא מאיר והכן
אליו שאת מה שלבית מפני ששכן עליו האור והאור אינו מכן
ומאום אמנם שהוא כח מכני השמש אינו כח רק מכני הבית
ועל כן בהפרד אור השמש מהבית ישוב הבית אפל וחשוך
כבתחלה. ואמנם כבר קבל בעל הבית התועלת ההכרחית
לו מהענינים אשר בבית מפני ששכן עליו האור והוא שכן השכן
בראות עינו מה שהיה בבית ותקן כל דבר כן בעוד שהאור שם
ובשוב ממנו אחר תקונו כן אם היה בעל הבית זריז והשכיל ש
שהאור יפרד בלילה מהבית עד שנתן בו מה שראוי לתתו ועד
שגלה בו מה שראוי לגלותו ועד שגדר פרצותיו כדי שלא יזיקוהו
גנבים בסור אורו . כן מכני האדם הוא כמו הבית ומכלי הבית
הם המעשים אשר לא יתכן לעשותם מבלעדי האברים ובעל הבית
הוא הרוח הנפשי המתקן עניני הגוף ובהשפיע אור השכל על
המח ועל הלב ועל הכליות ועל שאר המקומות אשר אור השכל
שוכן עליהם בהיות הרוח זך ומוכן כח אור השכל ומשיג עם
[illegible] מציאותו והעדרו [illegible] ישתדל לתקן כל הענינים הראויים
לתקנם בעת מציאות אור השכל כי כבר [illegible] עניין היות ה
מציאות עם הגוף לעתים מעטים והעדרו לעתים אחר [illegible]
והפועלים הטובים הם הגודרים הפרצות ואם לא יגדרו המקומות

הפרצים

סימנו כ׳ · יכלול סתרי השלשות · והכ׳ אשר סימנו נ׳ · הלשונות
יכלול סוד הלשון המובחר שבהם ועל כן ראוי לקרוא לה זה החלק
השלישי בכלל סוד לשון הקדש ״

החלק הרביעי

כולל חמש אותיות · והם חנס עפ
ואותם כוללים חמשה חלקים

מסומנים באותיות שמואל · ובהם אכלול חמשה ענינים · הא׳ אשר
סימנו ש׳ · יכלול ענין יצירת האדם · והב׳ אשר סימנו מ׳ ·
יכלול כב׳ אותיות שבם נוצר · והג׳ אשר סימנו ו׳ · יכלול
התחלקם לשלשה חלקים ראשונים · והד׳ אשר סימנו א׳ · יכלול
המספר הכולל את כלם וקצת מנפתיהו · והה׳ אשר סימנו ל׳
יכלול התחלקם לחלוק שוה אחים לשרשים ואחים לשרשים ושמשים
והנה ראוי שנקרא שם זה החלק הרביעי סוד אותיות היצירה ״

והחלק החמישי

כולל שלש אותיות · והם יגקר
ואותם כוללים שלשה חלקים

מסומנים באותיות אבן · ובהם אכלול שלשה ענינים · הא׳ אשר
סימנו א׳ יכלול סוד השמות · והב׳ אשר סימנו ב׳ יכלול ענין
המעלות והג׳ אשר סימנו ן׳ · יכלול דרכי המלות · ועל זה
ראוי שנקרא שם זה החלק החמישי שלוש הדבור ״

וחלק הששי

כולל שתי אותיות · והם טה׳
ואותם כוללים שני חלקים

מסומנים באותיות אל · ובהם אכלול שני ענינים · הא׳ אשר
סימנו א׳ · יכלול אותיות השם המיוחד · והב׳ אשר סימנו ל׳
יכלול ענין הוראתם · ולפיכך נקרא לו זה החלק הששי ייחוד
השם ״

והחלק השביעי

כולל ארבע אותיות והם תשלג
ואותם כוללים ארבעה חלקים

מסומנים באותיות נפשו · ובהם אכלול ארבעה ענינים ״ הא׳
אשר סימנו נ׳ יכלול צירוף אותיות ״ והב׳ אשר סימנו פ׳
יכלול תמורת האותיות · והג׳ אשר סימנו ש׳ יכלול מלקל האותיות
והד׳ אשר סימנו ו׳ יכלול גימטריא ונוטריקון וראשי תיבות

אולי להיותם בני יום יהיו חלק אחד בני האלהים ׃ ואם יוחס
בני האלהים בשם בני נחלא שהתועלת שבה גם כן אולי בקצר
מהדברים שאם בכתבי גם׳ ושמחתי אשמח כל שכן בכתבי שכלי.
ואם תעבור חכמת נפשי אל נפש אברהם נתן אלהים לבבי.
ואחר שהקדמתי זו ההקדמה המודיעה שבח החבור אחל להודיע
בו כוונתי ומהשם אבקש עזרה לעזרני בהודעה שזו לעלות ואשן
ספר שזו בכל הארץ יסתכו שמש ומה׳ בעת׳ שכלי. נבואם
יעלו שמים עד׳ נח מאור שכל ובו יתנבאו אישים בבוא יום
אחרי ימים׳ רוח אלהים תעלה מעלה וגם תשוב תרחף על פני
המים״

החלק הראשון

כולל חמש אותיות והם אבגדה.
ואותם כוללים חמשה חלקים
מסומנים באותיות אבגדה׳ והם אלול חמשה ענינים׳ הא׳ אשר
סימנו א׳ יכלול ענין נד׳ פ׳ פרטי׳ הב׳ אשר סימנו ב׳ יכלול
מהות תועלת הנד׳ ׳ הג׳ אשר סימנו ג׳ יכלול הסמ מציאות
התועלת׳׳ הד׳ אשר סימנו ד׳ יכלול טעם הכרח המועיל
והה׳ אשר סימנו ה׳ יכלול ענין הספר הנער הנד׳ ׳ ונמצא
שראוי לקרוא שם זה החלק הראשון בכללו ׳ נד׳ פרטי״

החלק השני

כולל חמש אותיות׳׳ והם
וזחטי׳ ואותם כוללים חמשה
חלקים מסומנים באותיות ספרי׳ והם אלול חמשה ענינים׳ ה
הא׳ אשר סימנו ו׳ יכלול ענין כלל כל המציאות ׳ והב׳
אשר סימנו ׳׳ ז׳ ׳ יכלול מהות תועלת המציאות׳ והג׳
אשר סימנו ח׳ יכלול הכרח מציאות תועלתם׳׳ והד׳
אשר סימנו ט׳ יכלול טעם ההכח בכללו׳׳ והה׳
אשר סימנו י׳ יכלול ענין הספר הנער המלוה ונמצא
שראוי לקרוא שם זה החלק השני בכללו כלל [illegible] ״

החלק השלישי

כולל שתי אותיות והם כל׳
ואותם כוללים שני חלקים
מסומנים באותיות כל׳ והם אלול שני ענינים הא׳ ׳ אשר

סימנו

הלשונות

סימנו ב׳ · יכלול סתרי הלשונות · והב׳ אשר סימנו ג׳ ·
יכלול סוד הלשון המובחר שבהם ועל כן ראוי לקרוא שם זה החלק
הלשוני. בכלל סוד לשון הקדש ״

החלק הרביעי

כולל חמש אותיות · והם מנסעף
ואותם כוללים חמשה חלקים

מסומנים באותיות שמואל ״ ובהם אכלול חמשה ענינים · הא׳ אשר
סימנו ש׳ · יכלול ענין יצירת האדם · והב׳ אשר סימנו מ׳ ·
יכלול כב׳ אותיות שבהם נוצר · והג׳ אשר סימנו ו׳ · יכלול
החלוקה לשלשה חלקים ראשונים · והד׳ אשר סימנו א׳ · יכלול
המספר הכולל את כולם וקצת מספרים · והה׳ אשר סימנו ל׳
יכלול החלוקה לחלוק שוה חלקים לשרשים וחלקים לשרשים ושלשים
והנה ראוי שנקרא שם זה החלק הרביעי סוד אותיות היצירה ״

והחלק החמישי

כולל שלש אותיות ״ והם ינקר
ואותם כוללים שלשה חלקים

מסומנים באותיות אבו · ובהם אכלול שלשה ענינים · הא׳ אשר
סימנו א׳ יכלול סוד השמות · והב׳ אשר סימנו ב׳ יכלול ענין
המעלות · והג׳ אשר סימנו ו׳ · יכלול דרכי המלות · ועל זה
ראוי שנקרא שם זה החלק החמישי שלש הדבור ״

וחלק הששי

כולל שתי אותיות · והם טה
ואותם כוללים שני חלקים

מסומנים באותיות אל · ובהם אכלול שני ענינים · הא׳ אשר
סימנו א׳ · יכלול אותיות השם המיוחד · והב׳ אשר סימנו ל׳
יכלול ענין הוראתם · ולפיכך נקרא שם זה החלק הששי ייחוד
השם ״

והחלק השביעי

כולל ארבע אותיות והם תשמן
ואותם כוללים ארבעה חלקים

מסומנים באותיות עפצק · ובהם אכלול ארבעה ענינים ״ הא׳
אשר סימנו ע׳ · יכלול צירוף אותיות ״ והב׳ אשר סימנו פ׳
יכלול תמורות האותיות · והג׳ אשר סימנו צ׳ · יכלול חלוק האותיות
והד׳ אשר סימנו ק׳ · יכלול גימטריא ונוטריקון וראשי תיבות

אולי להיותם בני יום יהיו חלק אחד בני האלהים · ואם יוחסו בני האלהים בשם בני נח שהתעלה שבה גם כן אז בקבר המדרים שאם בבני נח · ושמחו אשמח כל שכן בבני שכל · ואם תעטר חכמת נפשו אל נפש אברהם נתן אלהים שכר ·

ואחר שהקדמתי זו ההקדמה המודיעה סבת החבור אחל להודיע בו כוונתי ואחשם אחקט עזרה לעזרני בהודעת שזו לאלהי ואין ספר שזו כבל הארץ יסתרו שמש ורוח · בעת שכל · נביאים · עלו שמים · זה המאור שכל ובו יתנבאו אנשים בבוא יום אחרי יומים · רוח אלהים תעלה מעלה וגם תשוב תחנן על פני המים ·

החלק הראשון

כולל חמש אותיות והם אבגדה. ואותם כוללים חמשה חלקים מסומנים באותיות אבגדה · והם אלול חמשה ענינים · הא' אשר סימנו א' · יכלול ענין [illegible] סיבה · והב' אשר סימנו ב' יכלול מהות תועלת הענין · והג' אשר סימנו ג' · יכלול הסבת מציאות התועלת ·· והד' אשר סימנו ד' · יכלול טעם ההכרח התועלת והה' אשר סימנו ה' יכלול ענין הספר הערך הענין · ונמצא שראוי לקרוא שם זה החלק הראשון כולו · ערך פרלות ··

החלק השני

כולל חמש אותיות ·· והם וזחטי · ואותם כוללים חמשה חלקים מסומנים באותיות ספרדי · והם אלול חמשה ענינים ה' הא' אשר סימנו ו' · יכלול ענין כלל כל החכמה · והב' אשר סימנו ·· ז' · יכלול מהות תועלת החכמה · והג' אשר סימנו ח' · יכלול הכרח מציאות תועלתה ·· והד' אשר סימנו ט' · יכלול טעם החכמה כולה ·· והה' אשר סימנו י' · יכלול ענין הספר הערך החכמה · ונמצא שראוי לקרוא שם זה החלק השני כולו כלל מאורות ··

החלק השלישי

כולל שתי אותיות והם כ"ל · ואותם כוללים שני חלקים מסומנים באותיות כ"ל · והם אלול שני ענינים הא' · אשר

סימנו

הכין האומנות... והם סדר מכשיר העם והב' סדר איסור והתר..

וה' צורת הנבואה ואחר שזכרנום בכלל נשוב לפרשם בפרט

כל חלק וחלק כפי מה שסודר מהפירוש כאשר תשיג קצור יד

שכלנו אחרי היותנו בשר בוטחים בכח העליון המעוזר

דעתנו לבאר ואם לא היותו מאיים לכן..

החלק הא'

סימני אמונותינו אבנ׳רה. חלקיו חמשה

ועניינו חמשה והלא. אברהם. חלק

א'. ענין א'. סימן א'. כלל גדר כל פרטה. תחלת ידיעת כל

חפצים: לגבורה היא שלא יפרוץ גדר מן ישכנו הנחש הרוצה לגמ ב

בפרצות לשון שעל זה רמז שלמה החכם באמרו בקהלת חוצר גדר

בו יפול ופורץ גדר ישכנו נחש. ואמנם שזה החבור כולל ענינים רבים

אשר מאמיתם היום ברורים עם המשלים כן בענין גדר הפרצות

אשר בימים הקדמונים נכשלו בהם רבים מן המשכילים כמו שנער

להם רבנו באמרו יבקשו להעמיד חזון ונכשלו. ואף מן המשכילים

יכשלו וזרק שעם להבר באמרו לברר וללבן וכל המשך לזה. ער

שאמר כי באחרית הימים ישוטטו רבים ותרבה הדעת. ואמנם

שאמר ירמיה בייעוד הרע ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו.

וידוע שאשרכן הפרוצים אמנו מאז הבהנים ולבין בשם בכתב

אבל הסכימו שיברכו את העם בשם במקום כמתבן ובמדינה בכנוי

והני הפרוצים בדעתם סוד השם היו פורצים גדר התורה והאמונה

והיו מפסידים האמונה כאשר מגיעין לדעת שהאמונה האמתית

ביתה חסך מהחשבתם העקרית ומדמיונם ברע'. וזה שהאומר

המאמין דבר אחד ואין בידו אמונה כל לשקול בה האמונה היא

אשר קבלה בימי קטנותו אשר לא היה אפשר להיותו מאמין זולתה

לפי מיעוט שכלו שאם לא היה מקבל שום אמונה היה נשאר

תמיד כבהמה בצורת אדם ראוי עם כל זה אחר הגדיל שכלו. ל

שיחקור וישים דעת באמונה המקובלת ולמוד עד שיוציאנה

לפעל מושכל שעל זה נאמר פתי יאמין לכל דבר וערום יבין ל

לאשורו. ואם הוא תמיד באמונה מקובלת בלתי מושגת לפי

הראוי להבין בה על פי המושכל האלוהי הנה הוא עודנו עומד

ותוכי תיבות וסופי תיבות · ולזה נקראו שם זה החלק השביעי
כולל הפוך האותיות ··

והחלק השמיני כולל שלש אותיות ·· והם הו״ה
ואותם כוללים שלשה חלקים
המסומנים באותיות זכ״ר · והם אכולל שלשה ענינים ·· הא׳
אשר סימנו ז · יכלול סוד הזכרת השם בנקודיו ·· והב׳
אשר סימנו כ · יכלול סתרי הנקוד · והג׳ אשר סימנו ר׳ ·
יכלול ענין צרוף האות עם הנקוד ועל כן נקרא שם זה החלק
השמיני כולל סוד הזכרת השם

והחלק התשיעי כולל ארבע אותיות ·· והם
והי״ה ואותם כוללים ארבעה
חלקים המסומנים באותיות ירח״ן · והם אכולל ארבעה ענינים
הא׳ אשר סימנו י׳ · יכלול קשר הכחות העליונות והתחתונות
בשם והב׳ אשר סימנו ר׳ · יכלול כחות השמות שבם קושרים
ומתירים והג׳ אשר סימנו ח׳ · יכלול איכות הקשר והתר והתרה
והד׳ · אשר סימנו ן · יכלול תועלת הקשירה וההתרה ·· ונקרא
שם זה החלק התשיעי כולל סוד איסור והתר ··

והחלק העשירי כולל חמש אותיות והם ויהו״ה
ואותם כוללים חמשה חלקים
המסומנים באותיות לנבואה · והם אכולל חמשה ענינים הא׳ אשר
סימנו ל · יכלול השגת השפע · והב׳ אשר סימנו נ׳ · יכלול צורת
השגתם · והג׳ אשר סימנו ב׳ · יכלול תאר דבורו עם הנביאים כולל
והד׳ אשר סימנו ו׳ יכלול ההבדל אשר בין המשיגים והמתנבאים · והה׳
אשר סימנו ה׳ · יכלול ציור הכרח הגעת הנבואה לרבר ולחבר והנה
ראוי שנקרא שם זה החלק העשירי · שהוא התכלית האחרון צורת
הנבואה ··

ואחר שהשלמנו העשרה חלקים לפי סדוריהם נכלול
שמותיהם בספור שוה יחד ואלה הם הא׳
צור כדמות · והב׳ · כולל אותיות · והג׳ · סוד לשון הקדש · והד׳
סוד אותיות הכפולות · והה׳ שלש הדבור · והו׳ ייחוד השם · והז׳

מרצונו כאשר ירצה. כפי מה שהכיר בו · והשתוף בענין זה
לבד לאיש כרצונו וכפי מעלתו · ואם יצאו מסוף רבים —
מורים אשר פרנס קצה אולי רק מהר ונהיר מה שפרנס עד
שתפס כוונת אל אשר היה בו מתחלה. ועשה במחשבתו. עד —
אשר לא ירגיש בו ולא ישיג כוונתו בשום פנים ובזה תקרא ל
נער פרצוף..

החלק הב׳

עיין ב׳ · סימן ב׳ · כלל ותמונה
תועלת הנזר · כל דבר שאינו מכוון

אין צריך שיביא אל תועלת קטנה או גדולה. שאם לא יכוון לזה ·
תהיה פעולתו בלתי הגונה. שענין הגנה מורה על כוונה. ולכן ·
ובחירה ומי שפועל פעולה בלעדיהם תקרא פעולתו מקרית. אך
שאפי׳ אם בא לפעול פעולה הכרחית אל הטבע שאין לו עליה
שום כונה. ויתכן שאם היה אפשר שלא בלתי היה שאם בכך
ולא היה פועל זולתו. לעולם כאזן לבעל שכל שהוא אולי קשה
מפני שאין לו אצר הזולת בעל חיים לא אצר הזולת בעל שכל
או היציאה. בהתלבשו מה שהוא מתאזן שהוא לו הכרחית. ל
לקיים בה חיים זמן אחר הנה גם לזה הפעל צריך שיכוון אליו·
קצת כונה משותפת עם ההכרח הטבעי והיא שיכוון לאכול ה
המזון המועיל אשר אין הטבע מכריחו לאכול המזון המזיק אבל
הכרח הטבע שאינו אצר הזולת הוא שיהיה מזון לבד אלא שמפני
הטבע מקבל המזון המועיל ופועל בו בראות כונה. והנפש
שאינו בעל כונה. ואינו מקבל באותה הצורה בעשיית המזון ה
המזיק אבל שב אולי המזיק כנגד פעולת שכונת המטבע את
הטבע היותר לשמור שכל הענין מורה אין כפי מזגו ולשמור
אין הענין ההוא תמיד בחלות ההויה וההפסד ואם מי שחלי בועה
להורות הדברים בקש המועיל וההפסד הכרחי ומפני ההויה כל זמן
שראו. לומר שהתועלת כלה שלו שיכוון להועיל לעצמו במעשיו
ואם עשה כן או תהיה פעולתו פעולת בעל שכל וכל מה שיהיה
השכל האנושי יותר שלם באיש המכוון אל התועלת תהיה —
התועלת יותר גדולה לפי ענינו וכל שכן שתהיה יותר חזקה ושלמה.

בפתיות ופחזות האמונות אשר קבל בקטנותו הנה. נעדר מהם
תקנות הפתיות ושב מכן וכן עלה מאמונה אל אמונה מעט מ
מעט ושכלו מתגבר בכל יום ויום בעיונו בעניינים המושכלים
אשר קבלם מדומים נמשכים אחר המוחשים ואין ראוי שיחשוב
וידין את רבותיו ומוריו מפני שלא גלו לו סתרי האמונה
בקטנותו כי לא נשאר בעדם אבל נשאר בעד חלישות שכלו כמו
שאין ראוי שיאשים מיניקתו אשר הניקתהו מחלב שדיה בעבור
שלא האכילתהו שאר המאכלות העבים מיד שהרי אם היתה עושה
כן היה יותר קל עליו מאשר לפרנסו מחלב אמו. שתפרנסהו מדמה
אבל היא כוונה להחיותו בחכמה ולא להמיתו במזון שאינו ראוי
שידוע כי הלחם והבשר והיין אע"פ שהם סם חיים לגדולים שכחם
סובלים הם סם המות לקטנים שאין כחם סובלם כן ענין קבלת
האמונה המושכלת עם המקובלת. שאע"פ שהמושכלות הם חיים ה
למשכילים אשר דעתם סובלת היא סם המות לפתאים אשר אין
דעתם יכול לסבול. ועל כן כשיגלה אתם האמונה האמיתית למשכיל
ושיבין דעתו אם סובל אם לאו וזה כך האומר אם ישמח בה ולא
יבהל כשומעו סוד ולא יתרון בריה אשר הם לא כמפתחות
למנעול שבשעתם ישמר הכן מלבנו כן חיות דעות תבין מיד לא.
המקבל האמונה המושכלת הוא חכם ומבין מדעתו וכן להבא
ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח. ואל תמנע טוב מבעליו. ב
בהיות לאל ידך לעשות. ואמנם אם תגלה לו סוד אחר ויבהל
וישתומם עליו ויחשוב שסר מעליו כח אמונתו ושאתה סכל מינו
או מין או אפיקורוס אל תאכילהו סם חיים כן תמיתהו ונפשו מידך
יבוקש שכבר הזהיר שלמה עליו באומרו באזני כסיל אל תדבר
כי יבוז לשכל מליך. ואל תסג גבול עולם אשר גבלו ראשונים
וכפי הענין הזה תבחן כח כל מקבל דבר מושכל או מקובל ותודיעו
כפי מה שהוא. והסוד הראשון אשר תגלה לו יהיה מן הקלים
אשר כמוך לא מאשר כלבך אשר ליבא לסומא לא ... ובעשותך
כן תהיה לכל חום ... ותמשך אחר דרכי השם ית' אשר נותן
לחם לכל בשר ומשביע לכל חי רצון. כלומר משביע לכל חי מ

ומן חלקי האדם ויספיק רק בהרבותה היא יותר נכבדת. אולם
העם המקבל . כמו שהוא הפך שימצאו אנשי האדם והנפש לאין
אפשר שימצאו אלו הנמצאים או זולתם שיהיו הנמצאים הנה אחר
המצאם ואומר עליהם שהם מחויבי המציאות בבחינת סבתם
ואפשרי המציאות בבחינת עצמם . ואשר היה סבתם הראשון
להמצאתם הוא אשר כוון אל תכליתם ונתן מהות תועלתם לפי
עצמותם ושמהו אפשר בתכלית במציאותם ומחויב והכרחי בשום
בעבור שהמציאם וזה כלו הוא לדעת המאמין היות המציאות כל
אינו מצוייר ממציאו רק שאי שכוון להמציאו כוון להכרח מציאותו
תועלתו וחייבו להמציא לפניו או עמו או אחריו רק בעבור הכרתו
והעולם השפל כמו שאנו רואים שכוון להמציאו לו צרכיו ותועלותיו
בעולם הזה. וגם לדעת המאמין היות כל זה בטבע כי הסבות
הקדום מחויב שלא להורות שזה התקון הזה לתקון מכוון והנפש
שאין שם כוונה נופל עליו בזה . ואין לנו צורך להקשות עליהם
במחשבותם כי כוונתם רחוקה מכוונתנו . ואמנם אם לא היה
בעבור הכרח מציאות התועלת לא היה שום דבר מתקיים כמו
שתאמר שאמון הכרחי לטבע כל ענין ואם לא היה בו תועלת
הכרחית לקיומו לא היה נמצא ואמנם תמצא החושים הכוללים
הכח המרגיש הם לתכלית התועלת ויש מהם הכרחיים כלומר שלא
יתקיים בלעדם זמן אחר ויש מהם מועילים בלתי הכרחיים . וה
וההכרחיים הם השתים הקרובים אל חוש המשוש והם הטעם
והמשוש . והמועילים הם השלשה שהם רוחניים יותר מהראשונים
והם הראות והשמע והריח . וזה שאם לא יראה אדם יתכן לחיות
וכן אם לא ישמע או לא יריח כי הנשימה שבחוטם איננה הריח
אבל הנשימה שעם החיים תלויים איננה מכלל החושים והער—ה
התחרות שאנשים שאינם מריח הוא מנשם ואם לא ינשום ברגע קטן
ימות . אבל אם לא יריח כל ימי חייו לא ימות בעבור אלה כי
ענין הריח הוא שירגיש ריח טוב או ריח רע או בינוני . ו
והנשימה אם כן דבר אחר איננה הריח . אבל אם לא ישמע כבר
היינו אומרים גם כן שיחיה בלי שמיעה אחר שהמאכל אינו ד

אם תשתדלו קנות זה כוונת השלמות האלוהית עם כוונה שאין
תגיע אל המכוון מהות התועלת והנה נודע לכל משכיל שלא
שהתועלת המבוקשת לו בהיותו נזר פרק נפסק היא היותו ענינו מגלה
מיני הענין האפשריים ואם הפרק היה קל שיענה בו רבים והוא . ל
נזרו שב מהות התועלת יותר חוק ויותר נכבד . ואם נזר הפרק
מועיל ליחיד ולרבים בגופים או בממון כל שכן אם נזר הפרק
מועיל ליחיד ולרבים בתשועת הנפשות ועל כן כל מי שהוא מ
מנגינת החדשה או חלק מחלקיה או מדומה הרבה. בהיותו מכוון
בפעולותיו לסדר אנשי דורו ומתקן תקנות ועוזר עזרות כדי לגמור
פעולות הדור ומעלה פדרו ומעלה. אל מעלה עד שיגיע אל תועלת
ריוח הממון לעם ומשם אל תועלת היותם שלוים ושקטים ובריאים
בגופם ומשם אל תועלת היותם נצולים מחמת המביאה לידי חיי
הנפשות הנצחיים הנה זה האיש בעשותו כן הגיע הוא וכל הדומים
לחבריו והנמשכים אחריו אל תכלית התכליות בתועלת שאם מהות
כל תועלת בכלל הוא טוב בהכרח זאת התועלת היא שהגיע האל זה.
שהיתה מנבואה יציאת האדם בעולם השפל ואם כן מהות התועלת
האחרונה שבכל התועלות והנכבדה שבהן היא הטבע החיים
האחרונים הנצחיים שבוונת כל התועלות המסודרות והמוצעות ה
היתה להגיע אל זאת האחרונה הנכבדה ואם הגיעה שלמה הכוונה
העליונה בה ואם לאו נעדרה הכוונה והיתה לבטלה. וידוע שמשם
התועלת האחרונה בכלל המציאות משתתפת עם מציאות האדם
מכוון תמיד להוציאו לפעל ואם תקצר או תחסר מהמציאות שלו.
יגיע אליה זה האיש הראוי אלא ההוא הנסמך זהנה יתכן שיגיע
אליה זה האחר ועל זה נשאר הממון כדי שישיג זה וישלים חסרון
של זה ואם כן מצד המכוון התבאר שמהות התועלת האחרונה
קיומה לקצת אנשי המין ..

החלק הה׳

עיין ב׳ סימן ד׳ . כלל הבית א
מציאות התועלת . אין הסך לו

ואחר שהמכוון הראשון כוון אל מציאות תועלת כאשר בעלי ה
התועלת היא הבחינה והחובה שמציאן ואם מציאותה להלך

מין · והוא החי המדבר · או אמור האדם שנברא חי מדבר מת
לפי שתי הדעות הידועות · והנה כל מה שבין שתי הקצוות הוא
סוג ומין בענין מעלה ומטה וזה ידוע למי שידע מעט מן הענין מן
הספר הפילוסופי · והבן מזה שאין לך דבר בכל הנמצאות בלא
טעם ואין יתכן עם זה להיות התורה והמצוה בלא טעם שאחר
של נמצאות הפרטיים והכללים ובני המינים יש להם טעם · ·
בראותנו גם כן מה שהם מודיעין את האדם כל שכן שיש טעם
בדברים שהם ברצון של עולם כל לתורה ולמצוה · וסבר כמפורש
אנשי החכמה במספרם של מעלה יש ארבע סבות לנמצאות
והם החומר והצורה והפועל והתכלית · ובארו כי התכלית היא
הסבה הנכבדת שבהן ובעבורה נמצאו השלש ואם לא הגיעה
התכלית לא נשלמה כוונת בעל התכלית ואם הגיעה נשלמה
כוונתו ואם כן שעלת הכרח המועיל מבואר שהוא להגיע אל מה
שכוון אליו בעל התכלית כי תחלה עשה הדבר ואחר כן המציא ·
לו תועלתו ואחר כן עזר המציא לו ההכרחי לקיומו ואחר כן ה
המציא לו תועלתו ואחר כן עזר המציא לו ההכרחי לקיומו ו
ואחר כן המציא לו התכלית ואם כן התכלית הוא סבת ההכרח וה
וההכרח סבת התועלת והתועלת סבת מציאות הנמצא כלומר
שלא נמצא דבר בלי תועלת והכרח מציאות שהמציא הבורא ל
להמציא הנמצא ותועלתו ואשר הוא הכרחי לו כדי להגיע אל ה
תכלית כוונתו שהיא הסבה הראשונה והיא האחרונה בעצמה
וזה מספיק בזה המקום לפי כוונתנו בזה החבור ואולם לבאור
אלה הענינים העמוקים צריך להגדיל מאד הספרים לאותם
כפרטיהם ונחנו פה כוונתנו לקצר ולא להאריך :

חלק ה'

ענין ה' · סימן א' כולל הספר הענ
הנדר · כבר זכרנו שכל נדר הוא מכוון

מהנודר · וכאשר הוא מכוון אל תועלתו והתועלת מגיע מהנודר
הנדר ובהיותו מכוון כראוי · כן הנה מגיע בהיותו תועלתו המכוונ
וכאשר תהיה תועלת הנדר גדולה לפי כוונתו ומהותה או קטנה
תהיה גם כן העונה התועלת ההיא בשיעור למספרו ומספרה

הטעם אבל מפני שאנו רואים מי שלא יטעם לו האכל שלא תת-
תעורר תאותו לאכול ולא יוכל להעכל המזון בבטנו ואם
יעבירנו יקיאנו כי אסטומכתו לא תקבלנו ויהיה זה הדבר
סבת מותו על כן נדע שהטעם משותף עם המזון וכמו שהמזון יה-
הכרחי להיותו כן הטעם הכרחי להיותו · וכמו כן נאמר בהרגש ה-
המשוש אלא שידוע שמי שאינו ממשש בשרו ודמו מתים ואם
הם שהם משכן החיים מתים הנה כל שכן שאר הגוף שהוא מת
ואפי׳ בהיות הבשר והדם חיים כל שכן אחר מותם · ואם כן הנה
הכרח מציאות התועלת בהכרח מציאות החי בעודו חי וכן בקצת
דברים ··

החלק הד׳

ענין ד׳ סימן ה׳ כלל טעם ההכרח ה-
המועיל בעבור שהתועלת הכרחית לפי

כוונת הממציא את בעל התועלת כמו שזכרנו יראה כי ההכרח ה-
הוא הטעם בעצמו אבל עם טוב עיון יתבאר שהטעם זולת ההכרח
וזה כי ההכרח אם היה אפשר להעדירו היתה מציאותו לבטלה ואם
היה הכרח בלתי מועיל לא היה ממציאו בעל הפעל בכונה ורצון
אבל טעם ההכרח הוא שראוי לבקש מפני מה היה הדבר הפלוני
הכרחי בתועלת הדבר הפלוני ונקרא זה הטעם היא כלל דרכי
סתרי התורה וסודות המציאות · ואינו ענין כלל · דעתי
הטעם בזה המקום ר״ל סבה · ומי שהטעים שהמחויב המציאות
בבחינת עצמו ית׳ אין הוא סבה ראשונה אבל המציאות כבר
ישכיל שלכל הדברים יש להם סבות הכרחיות כי המציאות נמשך
מסבה לסבה עד הגיע מהסבה הראשונה על עלתה אחד שאינו
סבה לדבר והוא תכלית לסבות כלם ויהיה כל זה שכן הסבה
הראשונה אשר אין לה סבה ובין הנמצא אשר אינו סבה סבות
ומסובבות כאומר עלות ועלולים בהכרח · והסבה הראשונה היא
האלוה ית׳ שמו · והמסובב האחרון הוא העולם אשר אינו עלה
לזולתו הוא שכל האדם הנמצא לו בפעל שלם אשר אין אחריו דבר
עלתו · ודומה זה לפני הסונים העליון אשר אין עליו חוץ זה הוא
העגום · או הקצה לפי שתי הדעות ולמין המוגם אשר אין אחריו

והדברים הקשים שבגוף כמו העצמות והגידים והאצבעות והצפרנים
והשער והדומים להם שאמנם הוקשו בהיותם הם מתים אפי' ב
בזמן שהם רותח כל שכן אחר כן ובעבורם עשים המעשים
שהתנועה בם קרובה ועל כן חלשו תנועות הזקנים עם הזקנה
ואחר שהוא כן הנה עבודת יעשה הזקן החלוש ואם תאמר יוכל
לחיות כמו ולפסען אחר שהעבירות נמצאות בשלשה מקומות
ראשונות שהם הפה והלב והמעשה הנה תשמע כונתנו בזה החלק
השני · ואולם המצות אשר יחשב לקיומם ידוע שכן נמצאות כן
אחר המצוה האחת המיוחדת והיא סוד הדבור הראשון שבע' ה
הדברים וזה העבודות כן נמשכות אחר הדבור השני וכבר אמרו
חכמי' ז"ל כל האומר מינו כופר בכל התורה כלה · וכל הכופר
במינו מודה בכל התורה כלה · הנה כבר אמר' רואה שכל התורה
תלויה בשני הדברים הראשונים · ואם לא יכיר אדם אלה הדב'
הוא נקרא ע"ז בכלל ובפרט לא ידע לספור בה כלום ואם יכפור
בה כמו זה איש מספיק להשלמה ואעפ' שהוא טוב רחמנא לבא
בעי · ואי אפשר להשיג מהות ע"ז בתכלית ההשגה כי אם ב
בהשגת ידיעת השם הנכבד והנורא · ואפי' שזו ההשגה אינה
ראויה ולא לאיש שהוא זקן בחכמה ובמנין אפשר שישיג בחכמה
אמתת הדברים על בוריין וישיג במנין חלושות ע"ז וחזוק השם
הסכים להסתר לראוי ולמנוע ממי שאינו ראוי · ואפשר שאין
כל הדעות שוות בדרך סגולות ואמנם שידיעת השם צריכה שאם
תנאים רבים כדי שלא יחשוב כן היודע את השם שכבר
פטר עצמו מכל מה שקדם בהכרח לידיעת השם בהיות לא ידע
לעשות · אבל הראוי הוא לשמור שתי השמירות כי זו מקיימת
זו וזו את זו כמאמר הגוף והנפש שענינם צריכים זה לזה וכדמות
האור עם הנקודה כי המציאות לשניהם יחד בזמן אחד ואעפ'
שהאור דומה לגוף והנקוד לנפש שהרי הנקוד מניע את האור
והאור מתנועע והמניע להניע את שניהם דומה לשכל המניע
הגוף והנפש יחד · והנה בשיעור את למסור קבלה אחת בידיעת
השם צריך שימסרנה לגדרי הכבוד שהם אם לא היו מוכנים

המשנה. והתורה לפי הנער והקטנות בערכם. ואחר שהשלים
חמשת חלקי. החלק הראשון בפרטיהם נדרש בכלל זאת כוונת
בהזכירנו אותם בראשית זה החבור אשר כוונו ומחשבת חושב
שאינו מענין בונה החבור ומאמרת כוונתו בזה היות ואת ..
רק כי תכלית תכליות מציאות האדם היא בעולם הזה כדי שיש
שישפיע המושכל הראשון שהוא השכל הראשון העליון המשכיל
כל מושכל אשר תחתיו בהשכלו עצמות הכוללת כל עצמותם
וכל מה שיוסיף כל משכיל ומשכיל להשכילו יהיה יותר נכבד
ומעולה מאלו ואהוב ונחמד לו מזולתו ממי שלמטה מהמשכיל
ההוא ויהיה מתרחק לו יותר מזולתו מהמשיגים שבאים. וכלומר,
שיסכל מאמת מציאות יחייק מאמת ויוסיף רוחק בעת התקרבו
דינתו אם לא ישתדל להוסיף בהשגת אותו וזה בהתקרב דעת
בהיות מתקרב לזמן השנה והם ימי הזקנה והשיבה שאם הוא
מאכין בלתי הירא עניין לקטנות חוקי שהיא החכמה כמו שנ' ב
בישישים חכמה. וארך ימים תבונה. והוא מוסיף להתם בהבלי
העולם הזה בהמשיכו אל תרדמת ממש בטבע הנה הוא יוסיף.
רוחק מהשם בכל יום ויום. וזה האיש אם נזקן וחושב שהתחכם
הנה הוא זקן וכסיל. ואם יחשוב לומר הנה שומר מה שנוגע קונו
בשמרי קנת מצותיו צריך שיתעורר משנתו ואם היא שנת שכרות.
שוב יי' ויורוהו במרומת רגליו ממה שיעזבוהו לשון שנת עולם
ולא יקיץ. והוא שיודיעוהו שאחר שעניין אין עת הזקנה אין העבירות
שיוסר מהם ושמור בזה מצות קונו כמו שהשב שהנה העבירות.
אילו כבר מתו בטבע ואין צריך לו להזהר קונו והער שאמר
שהעבירות סבתם יצר הרע הוא בזמן הראשון הפועל הרבה בזמן
הבחרות ומעט בזמן הנערות ואין לו פועל בזמן הזקנה להוציא מן
הפועל ואם יש לו מציאות בלב הזקנים הוא לפי הרוב בכח ולא ב
המחשבה לא בפועל כי הכח חלש לצאת לפועל. וזה שהסבה
הקרובה לעבירה בטבע היא התיחה הדם והזקן דמו קר מאד
והוא בלתי חום חנוך שכבר נגבר עליו כח המרה השחורה שטבעה
קר ויבש והגופי מבקש חלקו שהוא רוב הקני המורכב ממנו וה

והדברים

ואתה עובר מה שאין לו תשלומין ליום אחר ועוד שאתה עובר
עז במקרה ואתה חייב לעבור אחר על כן עשה גדול ומצוה
וכמו שאתה חייב לעיין בעבור עבודתו כן ראוי שתחשוב שאם
לא תעבדנו באמת אתה חייב לענוש על הפסק עבודתו אשר אין
לו חסך בה. ואם כן אין השלמות העליון המבוקש ממך שתמצא
אלא בעניין האמונה כי אם בלכתך בשלמות תשובה וייחוד והאמונה ב
כלל ענין ובלתי כח בעיני באמונה חקותי ומשפטי. ואם
האמונה הראשונה שלמה. ענין כל מעשיך יהיו לשם שמים. ואם
היא חסרה ממך כל מעשיך יהיו לשם הבהמה. וסוד שם בן ד'
אותיות הוא שמים. לפי דרך הכפלות אלף הראשון על עצמו.
והוא כפלותו עוד על הכפל האחרון והאמנה אלף על אלף ואלף.
על אלף. כלומר זה על עצמו וזה על עצמו יהוה. שמים. וכשתעשה
אותו אלא במבואו על שמו ויעלה רם תמצא סוד זכר ונקבה
בראש. והוא עולה יה שמות מיוחדים. ו' מהם סימנם ישקב
וה' מהם סימנם ונחק והם ב' מדות. אמת ופחד. האחת ב
כללות ידיעת השם שהיא מדת האמת. והשנית כוללת יראת
השם שהיא מדת הפחד והנה אחר שתצייר שתי הקצוות הנזכרות
באמונה אשר לא נתלו במעשים תצייר היות תורה מלמדת בין
שתיהן מפני שהתורה תורה מודיעך דרך המעשים ההגונים שתלך.
בה ודרך המעשים המגונים שתרחק מהם. ומפני היות כל המשפטים
נמשכות אחר האמונה עלו כן במספר שוה לידיעת השם. וסודם
זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור. כי כשתחבר יה שמי תמצאם
שס"ה. וכשתחבר וה זכרי תמצאם רמ"ח. חבר שס"ה עם רמ"ח יעלו
תרי"ג. גם תחבר עוד יה שמי ותמצאם שס"ה ותחבר עוד וה זכרי
ותמצאם רמ"ח. חברם יעלו תרי"ג וסימנך משה רבינו. שים לב מן
רבינו יום משה. ויהיו שס"ה. וכתוב רבינו וחסר ב' מן ע' ונשאר
רמ"ח כתוב משה רבינו ולרמוז וזה לך זה מבשרינו. והנה שס"ה
מנינם כמנין ימות החמה. ורמ"ח כמנין אברי האדם. ומה שהוא
כנגד אברין ינין השם לעשותבם מצות כלומר לומר שלא נברא בך
אבר כי אם לעבוד בו את הבורא לא לזולתו. זה שאמרו הם

מצות כתובות בשום מקום שכלם המצוי החוק צריך שהיו מזה
מחרשים אותם מתורת שהרי צריך הספרא מאה אל עניינות המצוה
אלא שזה בשכל אנושי וזה בשמוני שכל אלוהי גם אנושי · ואחר
שזה כן כל שכן שזה המקבל השלם לא יפרון שום צריך אבל יש
ושתקבל בכל כחו לצרור פרטות במקום הצורך לפי הדור והזמן:

החלק הב׳

סימני אותיותיו · וזמניו · חלקיו ה׳
חמשה ועניינו חמשה והשם ספרו:

חלק סימן ו׳ · ענין א׳ · סימן ס׳ · כולל כל המצות כל מצוה
ומצוה מן תרי״ג מצות אשר צוה לנו משה רבינו ע״ה על פי ה׳
כמו שנ׳ תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב · היא כולל
חכמה קשורה · סוד תורה שהיא כמספר תרי״ג וכן קשורה
וכן כתיב את ה׳ אלהיך תירא · וכן ויראת מאלהיך · והוא סוד יראת
שמים · וכן כתיב יראת ה׳ ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו ·
והנה תדע שנשארו מן תרי״ג ב׳ מצות והם ב׳ קצוות · הקצה הראשון
הוא בתכלית המעלה שאין מעלה אחריה והוא סוד ידיעת השם
ואם תחשוב להגיע אל תכליתה תצטרך להיותך שכל נפרד וזה
נמנע מכל בעל חומר · אבל צריך שתדע ממנה מה שאינך ראוי ל
להיות שכל בן אדם היותך בעל צלם אלהים ובעל דמות אלהים
כל מעלך המושכלים ומעלך הכחות הרוחניות והטבעיות וה
והנפשיות שלך נזכרת ואם לא תירא הרבה אל תחשוב שתבא
לעולמך אלך נזכרת כלומר להשיג הרבה לא להיות שכל כבהמה
בצורת אדם · והקצה השני הוא בתכלית הפחיתות שאין אחריו
פחיתות והוא הפך מידיעת השם שהוא הרחקה ממנו בתכלית ה
הרוחק והוא שאם תהיה סכל מידיעת השם לגמרי מכל צד ומכל
פנים ואין לך צלם לא אמונה מקובלת ולא מושכלת הנה אז אתה
כמו שאין לו אלוה ומי שאין לו אלוה אינו אדם · וכמו כן אם יש לך
צלם אמונה מקובלת בלתי מושכלת אתה תלוי בין האמת והשקר
שאינך יודע אם קבלת אמת או שקר · ואם היא אמת ואתה
עובד אלוה לפי קבלתך אתה עובד את השם באמת אבל במקרה
לא בעצם וכמו שעבודתך מקרית כן גמולך מקרי ואם היא שקר

גדולה בין מעבודה לעבודה יותר שישלם לו סוף התפלות כי
האחרונה. וידוע שמי שמשלם שכלו ישמור כל המצות ככל
יכלם שאילולי לא היה להם מציאות הוא היה מחדשם וממציאם
כל שכן כשהיו להם מציאות שלם שאי אפשר לחדש שובות
מהן לעולם ועל כן אין ראוי להוסיף עליהם ולא לגרוע מהן . ו
ואם תאמר ברעיון שאחר שעלה אדם אל המעלה העליונה מהן
והיא התפלות האחרונה שהיא ידיעת השם מעתה מה צורך מהן
הנה הראשון שצריך אליהם האדם כל ימי חייו מפני שהן לא
נעשו עליהן לשמרם אלא כדי לעמוד בבחם כנגד יצר הרע
ולהחזיק כח יצר הטוב . ואחר שלא יפרדו מן האדם כל ימי
חיין שני היצרים הנה אם לא ישמור המצות יתהפך בו כוונת
השם ואולי ישוב שכמו על שכלו עם מן העמים ימסיר
כל מה שהשיג כל ימי חיין . ועוד אתה רואה מהשם יתעלה
שאעפ שברא את עולמו לפי פשט התורה בששת ימי בראשית
והשלימו לא עזבו בלתי השגחה אבל שומרו תמיד עוד כן
התורה והמצוה אעפ שאתה הגעת אל תכלית אחת מהן צריך לך
לשמור פרטן וכללן בהשגחה גמורה תמיד . והעד שאם לא ה
תשמור תמיד תשכח מה שלמדת כן אם לא תעשה המצות תמיד
יחלש כח יצר הטוב ואתה לא תרגיש . ומה אוסיף להודיעך
בענין כלל המצות שאני יודע שאם אתה בעל שכל תבין כוונת
השם בכל המצות אחר נשאת העצה הנראית בזה החלק השני וא
ואם לאו כל מה שאני משים מאמץ בענין שמירת המצות אני
דומה למנין כמי שמשים לפני העורים . ואחר שהודעתיך זה כולו
אשלים לך ענין במה שיעדתי להודיעך אותו בזה החלק מענין
היות האיש הנאמן יכול לחשוב כמין וכלום והוא בענין הדבור
והמחשבה שאחר שהדבור הוא הבדל שבו נבדל האדם משאר
בעלי חיים גם המחשבה היא מסגלות האדם ומהנבראות . פ
שבסגולותיו הנה יתכן לחשוב מחשבים גדל ממשא הנעבר על ה
המעשים . והוא אמת מאד אחר הנה אודיעך אני זה שלם בקצור
רע שהאדם ראוי להיות נרדן על הענין שבמקומו להשלים חכן

במספר מצות עשה. ואם תעבוד בם לגלות בעלם אתה עובר
אלהים אחרים ואם יהיה מקרה. הנה אלהים אחרים ועל כן אמר
ותעבוד את השם ובו אל שדי. ושהוא כענין אלהים אחרים
בכל אבריך. במצות עשה. ואם תשכיל את השם הנה עמדך
שלמה. שכל אבריך יתנועעו בכל תנועתם אחר כוונת תשלום
התכלית ההיא המיוחדת בכל תכליתך ואפילו בשעת משאך
ומתנך ואכלך ושתיך בו תחשוב ולא ישיאך הזמן בהבליו לאשר
אחריו במעשיך כי אם במקרה או בהכרח טבע האנושות ועל זה
היו מצות לא תעשה. בענין ימות החמה שסה. לרמוז שלא ית
תעשה מעשיך על פי הבלי הזמן. ומפני שהחמה נראה לכל יותר
ורב ענין בני אדם מתקלקלים לה. ומשתנים גם כל ימות אבה מענו.
האדם הם נחונים על פי השנים השמשיים נרמז הענין להזהיר
האיברים והענינים המתהפכים המשתנים מעת לעת במיני הבריאות
המדומות והמורגשות אשר הם כלם הבל ורעות רוח עוברים
לשעתם כענן בקר וכטל משכים הולך ואין להם שום השארות
בענין האיש הפרטי לא בעצם ולא במקרה. כי אם רגע קטון
ודומה. והנה כל המצות שנצטוינו עליהם באו לנו ברמות
הקדמות להשגה שאם אין הקדמה אין השגה מושכלת ואם אין השגה
מושכלת אין אמונה שלמה. ואם אין אמונה שלמה אין
עבודה קיימת ואם אין עבודה קיימת אין גמול נפרע. ואם אין
גמול נפרע לא השלים הנברא אמתת בריאתו. והמשל בזה מי
שלא הלך בשוק לא קנה מזון ואם קנהו ולא הביאו אל ביתו לתקנו
לא יבשלו ואם לא שמהו בקדרה אחר שבשלו אם קצר לקח לא
יאכלו ואם לא אכלו לא יחיה בו ואם אכלו קצר אל תכלית כונת
בו בשאכלו בכמות שוה ובאיכות ממוזג וחי בו. כן המצות אם
עשה אחת מהן ועזב האחרת הקרובה לה בטבע נמצא שהפסיד
הראשונה ואם קיים השנית צריך עוד לקיים הקרובה לה ועל זה
רמזו באמרם מצוה גוררת מצוה וכן העבירות זה דרך ט עבירה
גוררת עבירה. ועל זה נרמז מאמרם בענין זה באמרם שכר מצוה
מצוה ושכר עבירה עבירה. ואם עלה ממצוה למצוה בין מקטנה

לגדולה.

כאן שיודע גם כן מהקשרים הנקשרים יחד הנזכרים מהמת־
תכלית מציאותם והקשרים זה בזה · ואף שאהתכלית כמה שימון
בו תכלית יתכן שיהיה נודע בהשגת הענין או בתוס׳ או בסגנון
השלמתם או בקצתם · רק בענין האמונה שכל אמונה ואמונה עלה
בפני עצמה יהיה התכלית בה בעת מציאותה בעבור צורך
תכלה ואולי אחר כן תמצא אל תכלית אחר שאינו נמנע מהיות
באמונה תכליות רבות לפי כוונת האמונה אותה. ע״ל · ותהיה
התכלית המושגת. שבכל תכליותיה היא המכוונת האחרונה מהטעם
ע״ל · וכבר רמז החכם בעל המורה. ז״ל עיין זה בעצמו במאמר
הנזכר כמו שנודע מספרו הנכבר מורה. הנבוכים בחלק ג׳ וכו׳ ודרשו
מה שם ואחר שהאמונות נקשרות זו בזו כבר התבאר מהות תכליתם
בכלל בעבור הקשר אשר ביניהם ובין ידיעת השם ועל זה הזהירו
חכמינו ז״ל על האמונות באמרם הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה
שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות ··

חלק סימן ח׳

עיין ב׳ סימן ג׳ · כולל הכתוב
מציאות תכלית האמונה · ידוע

שאחר שתכלית האמונה היא להמשיך דעת האדם לעבודת האל
ולהגיע להשגתו יתב׳ · ואם לא היה מציאותה הכרחי לפי טבע ה
האנושית לא היה השם מקדימה להשגה · ואחר שהתכלית הוא
תכלית האמונה הנה מציאות התכלית הכרחי יותר ממציאות האמו׳
והתכלית נחלק לחלקים ידועים קצתם בעולם הזה. וקצתם בעולם
הבא · ואם כן הנה התבאר לך שזה הקשר דבוק כ״ל קשר הכרח ·
מציאות האמונה וקשר הכרח מציאות תכליתה · וזה מבואר אין
צורך להאריך בו ביאור ·

חלק סימן ט׳

עיין ד׳ · סימן ד׳ כולל טעם הכרח
האמונה ותכליתה בכלל · מבואר הוא

שאדם שהוא משיג את קונו · ושומר מצותיו וירא ממנו הוא
אשר ראוי לומר עליו שבעבורו נברא העולם ולא אחר · ומי
שראוי לומר עליו שהעולם נברא בעדו יתבאר מהרה שיש טעם גדול
ולא שבעבור להמציא לפניו מצות הכרחיות ומועילות · וזה שאם

קרוב יותר בעת שלא ישלים חפצו ממה שראוי לדון אותו על ה-
הענין הרחוק מחפץ קרוב · והענין הקרוב אל חפץ העם יותר הוא
המעשה הטוב · והראיה על זה שהאדם יחשוב מעשה שרצונו הי-
שלם בעצמו ומחשבתו שלמה אלא עד שהוציא דבורו ומחשבתו
לפועל ומלאכתו אשר עשה לעין כל חי לא נודע שלמות מעשה
שאין לו צורך בכך הנה אנו רואים לחפץ בזה. וכבר עשה עד
שהכירו הנבראים מעשיו הטובים ואם לא היה בעבור מעשיו זה
היה משיגו והמשיגים אותו ומעשה שהמעשים גם כן משותפים
עם המשיגים והמשיגים גם כן עשויים · הנה הנודע שאין ה
השגה לנו בו אלא מתוך הבינתו במעשיו אשר הם יעידו על
מעלתו כן על דרך משל בענין האדם מעשה שכבר חלה כמו שכבר
עשה מעשים ואם היו טובים כבר נכר מהם ואם רעים נכר בם
ועוד נמשך גם כן אחריהם · ואם יאמר כמו מה שאינו ראוי.
מזו ייחס לו השומע המעשה הרע ויקראהו אותו רע ואם יאמר
דבור טוב ייחס לו הלשון ויקראהו צדיק · ואולם מחשבתו אינה
נה כי אם רצון ואם יחטא בו בגופו סכל כבר עבר על המצוה
אבל אינו נדון כי אם על המעשה שאם חשב אדם לעבור
עבירה אינו נתפש על מחשבתו עד שיוציאנה לפועל · ובשובה
התר להסך · ועל זה רמזו ז"ל מחשבה טובה הש"י מצרפה
למעשה. ומחשבה רעה אינו מצרפה למעשה עד שיעשה מעשה
וזה מכלל מדות הרחמים · ועל כן אין התפלות הנחשבות והנזכרות
נכרות בלתי המעשה והמעשה הוא המוציא התפלות לפועל כמו
מה שנדבר ונחשב · ולכן על השכל הטוב כבר כללו לו סוד כלל כל
המצות במעט דברים לפי הענין ..

חלק סימן ז׳

ענין ב׳ סימן ה׳ · כולל מהות ה-
תועלת המצות · באמרו שכל

מצוה קשורה בחברתה כל לבד שכלן נקשר קשר בקשר והוא [illegible]
כולו רמז אחד כאברהם וכן באיסור ענין האדם לבד שנו שכל
אברין נקשרים קשר בקשרם · ופסוקי התורה לעדים שאין יש-
שאלה נקשרים באלה · ויודע מזה סוד מהות תועלת כל מצוה ומצוה.

כאן

שהאותות הנפלאות בהוקיעם גו אנו הם גם כן אינן פחות
משבעים ואם הם יותר אינו נודע וגם אינו רחוק עד שאם
היה הדבר כן כל שהיו האותות יותר יתחייב להיות גם כן
הלשונות יותר · ואין הענין מפרשים המקובל בהיותם שבעים א
אומות שהן רבות כי ענין שבעה או שבעים וכיוצא בשבעיות
סובל לפרשו על רבויים בלשונם והכלל אומה מאומה חייב שני
חוקיה ורתיה וקונה ענינה וכלו לשונה וכלו כתבה · אמנם
הענינים הנפלאים בנפש כל האומה והנפש אלה כלו וכפרט
הכל יוצאים ממקור אחד ומפטר לומר עליהם כלו אחד על
כוונה אחת כללית ראשונה אמנם הנפלא בה אשר הטבע לא
ישתנה בה דבר אצרו כי אם במקרה · וכבר נודע שהמקרה רוכב
משותף בין הרצון והטבע · והענין הטבעי אי אפשר שישתנה
אשר הטבע · ואם ישתנה מהר לעתים רחוקים ועל ידי הפלא
הרצוני האלוהי יהיה על יד נביא והצדיק נבואתו כחוק מחוק
המציאות הטבעי ולא יהיה ככל לעולם שזה נודע ולנמשל טבע
קיים אי אפשר השתנותו · גם יהיה לפעמים השנוי להכרח ע
ענין מבלעדי הצדיק ונבואת הנביא · ואולם לא יהיה זה כי
אם בצד השנוי מהשנות הטעם הנכבד ובכח הכרח הדבור המשותף
בין האדם ובין האלהים והוא להודיע למאי השנוי כי יש אלהים
שופטים בארץ כי רוב השנוי יקרה בארץ ש במקרה ולא יתכן ץ
עמוד השנוי ההוא משונה מאשר הוטבע עליו במקומו תמידי אבל
יהיה עד שני שני באופן אל טבעו ואל חקו הראשון ובאופן יה
יתאמת ויתקיים הפלא שהיה. פלא באמת וכבר יקרה גם כן בשום
בתשובה החלקיות הפרטיות לא בכללות, ולא בחלק מהחלקים
העצמיים כלומר שישתנה כוכב אחד ממציאות טבעו ט החלק
העצמי העליון קיים במציאות בקיום הדבר הנקרא כל בהמשנים
ולא עד ולא שקיום הדבר שהוא כל · אמנם · סבת הקורבה
הוא מציאות החלק העליון והחלק העליון מקיים את כל התחתון ·
ואנחנו שמציאות החלק בכל והכל בחלקים · שאין בעליונים
דבר משתנה לעולם בעצמותו ולא בכל מקריו כי אם בחלקי ה

לא היו המצות מבריחות את האדם ומושכות דעתו אין לך בכל
בעלי חיים חי יכול ויודע להרשיע כמו האדם ולפיכך לא היה
אפשר מבלעדי מצות תשלומות החסרים והחסרות והמותרים
עד שיסור כל חסר בסדר שלם והמוסף יגרע עד שישתוה עמם
והגרע יוסף עד שישוו דרכו . וזה כולו הוא תכלית אלהית
כדי שיעלם העניין הטבעי הכולל ישרת האדם ברום ההנהגה ושם
תוריה ויהיה כל גשם טבעי דומה לגשמי שבו . עד שישלם המכוון
באושר הנמצאים מהם לפעל . ואחר שהוא כן הנה התבאר שעם
כל מצוה בכלל ושעם תועלתה ושעם הכרח מציאותם כל המצות
ותועלות הגוף ממנה .

חלק סימן י'

ענין ה' סימן י' כולל הספר העזר ה
המצוה . ואחר שנודע שתכלית תועלת

המצוה היא להביא את בעליה לידי חיי העולם הבא . אמנם הנה
הספר העזרה כנגד המצוה בליוויה על זה רמזו באמרם הוי מחשב
הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה . כלומר תדע
שאין שהתועלת גדולה כן הפסדה גדול . ומה גדול הפסד המצוה בהיות
סבת הפסד חיי העולם הבא אשר הוא הפסד אשר אי אפשר להמצא
אבדתו עוד לעולם . כמו שאי אפשר להפסיד מה שאורה בעוה
לעולם ואחר שהקדמנו שני הפרקים הראשונים הנזכרים על ענין ה
הכרחי וגם תועלת אחר לכוונתנו נשוב לדבר עוד בשכינו החלקים

הנשארים בע"ש .

החלק הג'

סימן אותיותיו כל . חלקיו ב' וענייניו
ב' והתיבה כן .

חלק סימן ב'

ענין א' סימן ב' כולל סתרי הלשונות
כל לשון ולשון הנמצא מתפשט בכל אומה

ואומה צריך להבין שאין הכונה במציאותם לפי טבע האנושות אלא
כדי להעתיק העניין הנמצא בנפש זה האיש אל נפש זה האיש
האחר . והנה הלשון עם חמשת המקומות הפה כלי מוצא לפעולת
העתקה הנזכרת היא הל' כלשון . ולשון האומה המוסכם והנה
נודע ונתפרסם לכל שהלשונות רבות אינם מחוץ משבעים לפי ‹

חקר ועל כן היתה ראויה זאת הסגולה המעלה המבחרת המיוחד
מכל מעלות המציאות להיותה מוחלטת אלוה ית׳ שמו ועל כן
בחר השם במין האדם להיות חלקו ממעלת אחר מאה שבחר
באלה מן העליונים ומן התחתונים וזה אמר שלו ועל זה אמ
יודעים כי השלם הפועל כמו שכל פועל כפועל הוא ארון כל ה
העולמים ולא אלא מן השכלים הנפרדים כלם ואם זה השכל
אשר לא הוא עשירי הוא הכל והוא המיוחד אלו הסבה המאוני
לכל במעלה. והנה שמו המיוחד לשר נאמן כמו שיתבאר והנה
מפני היות מעלו אחרון התנים שמו אל המספר האחרון ׳ ו
ומפני היותו ראשון במעלה התנים שמו אל המספר הראשון
ומפני היות פעלו בדמות הקו המתלקח כסבוב עגול שהוא
פועל באשר היה והוה ויהיה. כלומר חלקי מין האדם שהם אישים
הפרטים המיוחדים התנים שמו אל המספר האמצעי העגול והמספר
הראשון הוא הקצה הראשון בדמות אדם הראשון ׳ והקצה האחרון
יורה עליו המספר האחרון אשר הוא בדמות אדם האחרון והאמצעי
שביניהם אשר יורה עליו המספר האמצעי המיוחד שהוא חמשה
אלף אחד וחמשה ושטה אלף אחד ׳ ושטה לבד אלף אחד ׳ הוא
בדמות מין האדם אשר בין הפרט הראשון והפרט האחרון ׳ ועל
זה היה הראשון עם האחרון אחד אחד ׳ והאמצעיים שניהם בדמות
שניהם שניהם הם אחד אחד מדובקים ׳ ומם הקו העגול יתבאר
הדבר הנרמז ומבין השנים האמצעיים ראש וסוף ׳ ויהיה מה
שהיה ראש אמצעי וכן מה שהיה סוף ישוב אמצעי ׳ וזה סוד
השם הנכבד ׳ ודע שאחר המציאות קודם לאותות ולאותיות ה
התחייב היות האותות מתגלגלות כמשלות מגו לגו ומגו לגו והתחייב
היות התשובה מתהפכת בדמות הכרובים ובדמות לאש החרב
המתהפכת השומרים מקדם לגן עדן כדי לשמור דרך עץ החיים
ומתהפכות יום השם התחייב התהפכות הדיעות והצורות ו
ושנוי האומות וחלוף חוקותיהם ולא יעד אלא שכל תנועה סבובית
או ישרה היא מתהפכת בדמות הפכי תנועות השם המיוחד
ומדי המציאות התגלו אל חוץ שם השם והוא האותיות שהם

התנועה המקומית הסבובית המסבבת הגלגלים שכל תנועה
שני ואם אין כל שעי תנועה . והנה חייב מציאות הבורא
האומות היה תחלה משני המקומות העליונים והתחתונים שכל
העולם הוא במקום במקרה והחלקים צריכים אל מקום ואל זמן ומין
האדם הוא כל וחלקיו רבים מתפשטים ומשתתפים ממה שהוא
כל וחלק . ויקרא שם הכל ראשון והחלק האחרון שבכל בלוה
והוא שם האדם הפרטי ושם אדם הכללי שהוא שם המין ויהיה
א. הנקרא בשם כל כלהכל אשר אין אחריו כל . בדמות סוג
הסוגים שאין עליו סוג על דרך משל ויהיה גם הנקרא בשם חלק
חלק החלקים אשר אין תחתיו חלק . בדמות מין המינים שאין
תחתיו מין על דרך משל . ואם מין המינים מורכב מרבים . גם
איש האישים מורכב ממחוברים רבים . אלא שמתחברו ביניהם מאן
בהיות הרכבת מין המינים מופרדת מחלקיה . והרכבת איש האיש
האישים מורכבת בחלקיה . ואלה גופים רבים בלתי מדובקים
ואלה גופים רבים מדובקים . וכבר יוחדו אשר היות לכל איש ואיש
מהגוף כמו עצמו כמו שיש לכל אבר ואבר מהגוף כמו עצמו .
וכמו שיש לאלה כחות מיוחדים וכללים כן לאלה כחות מיוחדים
וכללים . וכבר דמו כל חלקי העולם לבני אדם אחד כללו ובחלקיו
ויחדו אדם מדבר כלומר משכיל לדמות העולם אליו ולא אל אחר
משאר בעלי חיים מפני היותו בעל שכל מורכב מגופים רבים
ובחלק ראשון של המורה . פרק הנה האלוה . וכל זה הסוד המופלא
ועיין בו ותבינהו משם ותדע כי כל איש ואיש מהשלמים בגופם
ובנפשם ובשכלם הם נמצאו אלהיים שמם והוא אחד משבע לכלם
ושבע אחד לכל אלא שיפרדו במעלות . ומפני היות השבע
האלוה רב מבלי חקר כפי הנמצא אשר המקבלים שהם בלי חקר
בשתחלק הנבראים ההוים והבאים ממין האדם היה ראוי להיות
א. השבע קבוע הקרוב לאלוה יתב׳ יותר מהשבע המשבע על
השמים בבריותם שהם גופים מקבלים שבע והם בעלי חקר . ואינו
דומה מי שהוא בעל חקר למי שאין לו חקר במעלו כי הנשארים
משכלי בני אדם אין להם חקר והנמצאים משכלי השמים יש להם

חקר

בלל · כי כשתמצא צורת האש בחומר וצורת המים והאויר בקרבתם
הרוחק מחברתי. והלשון של צורת השמים לסבבותיה ושל צורת
לסבבותיה ואין צורת רואה לצורת ואין ביניהן מלא ורחק יהיה זה
הרוחק שבין שתיהן במקום סבה להיות זו בלתי מתנועה לשין ח
חברתי כי כבר התבאר שהלשונות הן הסבות והזכור שמעו ··
ואות הסבה · ואין טבע מבריחו לאדם להוציא לפעל מה שהוא
לו בכח אפשרי כרצון והמלאכות כן שאם לא ילמדום לאדם
לא ידעם לעולם והם הנמצאים באדם בכח אפשרי ואינם——לו
כראות הבחירות והנקנים שהם אצלו בכח חיובי שיצא לפעל ו
אין לו מזה מונע כי אם העדר צורך לכך ועל כן העשיים הם
לא יקש לאדם יותר לאור והפך אלא אחר שבע וידיעת המלאכות
והבנת ההכור הם כחות נפשיות צריכות אל מוציא מכח לפעל ואם
לא ימצא מי שיוציאם לא יצאו לעולם ושפני שהאדם בעל שכל
בכח לפי טבעו אם ילמדוהו יקבל ואם לאו לאו · ושפני שהוא
מרמה עין לעין ואפי׳ אם לא לאור אחר שראה מי שאמר וצייר
עשה מספר שיפעל פעל ותראה לפעלו במקרה. בלתי לאור או
ירכיב פעל אחר על פעל אחר ויוליד מהם פעל שלישי כי הכל
נמשך אחר העיון הטבעי · והנה על זה תמצא שהתי קצות שתי
אומות שהן קרובות זו לזו תרע זו לשון של זו וגו׳ לאומה של זו
ואולי יתפשט זה הרבה באומה האחת ומעט באומה השנית או
הרבה בשתיהן עד שיחשוב השומע דבריהם שלא היא זו או מעט
בשתיהן עד שיהיה נכר ההבדל שביניהן ואמנם מוקי הקצוות לא
יבינו זה את זה · והנה קרה ללשונות מה שקרה ליסודות ומשם
ללשונות קרה בהסכמה. והיתה הסבה הרוחק שביניהן וליסודות
קרה בטבע אבל הסבה היא אחת לשניהם · והיא הרוחק וזה כי
היסוד שחלקיו קרובים לחברו ישוב הם הוא והוא הם בחלקיו כן
כן ועל כן היה קל התהפכות האש לאויר והאויר לאש בחלקיהם
הקרובים · וכן האויר למים והמים לאויר בחלקיהם הקרובים
וכן המים לעפר והעפר למים בחלקיהם הקרובים · אבל בעפר
והאש התהפכותם קשה במקומם מפני שטבעם מקבל הרוחק

חמר הדבור וכמו שחמר המציאות נמצא בחמשה מקומות
והם ד׳ יסודות והשמים. כן נמצא הדבור בחמשה מקומות.
ואמנם מפני שהצורות אינן פרטיות ואינן כלליות התחייב
להיות התנועות במציאות כלליות ופרטיות. וזה כלל התחייב
מהשם שתנועתו היא גם כן כללית ופרטית. וכן תנועות ה
הלשונות כלן מתחלקות בצורה שוה בחמש תנועות ראשונות
הגלגל שהיא סבוביות וכן תנועת האויר והמים למעלה
ושיווין בשתי הפאות ימין ושמאל ואמנם שהתנועה הסבובית
כוללת את שלשתן והיא אחת בעצם. והשתים יסודיות
ישרות והן מעלה למטה וממטה למעלה. ואמנם שהתנועה
הישרה כוללת את שתיהן והיא אחת. נמצא שהתנועות כלן
נכללות בשני הסוגים בשם תנועה ונלקחה שתים ראשונות והן
הסבובית והישרה. והם מינים לתנועה ואחרת הסבובית
שלש. והן מזרחית ומערבית ונעה. ואחת הישרה שתים. והן
עולה ויורדת. כן נמצאות בדבור בעצמו בדמיון בלשון כי מה
המציאות כבר לשון התחייב הנמצאות בעולם. ומפני שהתנועות
שתים מקריים צריכות אל מניע לא להניע בעצמן החמר
והמניע צריך שיהיה נעלם ואין חלקיו אחר מניע ומתנועע
עם המתנועע. ומניע בלתי מתנועע עם המתנועע. התחייב
להיות באותיות המיוחדות שהנקוד בם כצורות התנועות עם ש
אשר והם הדבר הנקרא טעמים וקנינים והם לאותיות ולנקוד
כנשמות שגם הם מתנועעים עמהם בעת שמניעים אותם אלו
שתי נקודות מקריות והנועה האותיות עצמיות. והתחייב על זה
להיות לכל זה מניע בלתי מתנועע שהוא מניע הכל מחוץ לו
שהוא נבדל מהם בעצם ומשפיע עליהם בהשגחה. והוא השכל
האנושי המניע כל הלשונות. והוא בלתי מתנועע לא בעצם ולא
במקרה. אל השכל האנושי הנודע באמין האדם משל אשר ונביא
אנוש. והוא אשר שני הלשונות אחר היותם דבר אחד הוא לא
מדבר שגם היום הוא דבר אחר אלא שהוא בלתי הוא לא מדבר
והיה סבה זה מצד האותיות כמו שנאמר בספר הזה מן ויבן ואן

ובראות ההבדל אשר בין מכתבם׃ וידוע שכל אומה שהיא בעלת
תורה ומצות וחקים ומשפטים צדיקים יותר מאלהיה היא נכבדת יותר
אצל מי שמשפיע על הכל וכל מה שמתחזקת האומה מן המעלות
הנראות אותה יותר חזקה מזו שהוא סבה ראשונה להשפעה הדת
שהוא השפע האלהי המגיע בדבור הכללי׃ ונגד המפורסם באומות
שאומתנו היא האומה הראשונה אשר קבלה תורה ומפי הגבורה ואין
שום אומה מכחשת זה ומה שכלל מודים בו והמפורסם כבר אין
צריך להביא עליו ראיה׃ ואם כן מי שעשה היה אצל המשפיע
מעולה מאשר חבריו ושום גם כן חשלה אצלו משאר האומות
ועד בלשונו של האומה הנאמנה והיותר וכבר אמר כל מה
שדבר ובמכתבה צוה לכתוב כל מה שיספר ולא עוד אלא שאמר
שנאמר שנכתב על ידו על שני לוחות אבנים בין יהיה הדבר
כפשוטו לפי בין יסבול הגלה והפשט יחד ויהיו שניהם אמת או
האחד מהם הנה נכתב בלשון הקדש אשר כלה ונשמר קיימת עד
היום ואם יאמר אומר אמת היה אבל מאז האומה בלתי ראויה
לאותה המעלה והחליפה באומה אחרת שחלף חוקיה ומצותיה
ובא ומעשים והמיר מכתבה׃ הנה אומר דבר זה הוא בעצמו ו
מודה על מעלתה ועל מעלת לשונה ועל מעלת מכתבה בעל כרחו
ואחר שהודה על העיקר בא והקשה עליו מצד ראותו חסרון שאר
המעלות הנזכרות היום ממנו׃ וגם אם לא נקשה עליו בענין החסרון
המורכב כי גם היום מכחישים המורכב לא היינו יכולים לומר ה
המושכל שהמורכב קודם לו בטבע ואנחנו שהמושכל קודם למורכב׃
במעלה כמו שהתבאר בדרכי חוש הקדמות אבל גם אין נראה על
האומה שהיום שאר המעלות חסרות ממנה אבל לא על דרך חלוף
אחרת ומן באחרת רק הדבר דומה למי שהיה אצלו מרגליות ונחמדות
והיה רוצה להפילה לבנו ובתוך הזמן שהיה אתו לבנו דרכי העושר
כדי שיכיר מעלת המרגליות ותהיה נחמדת בעיניו כמו שהיא
חמודה בעיני אביו בא הבן והכעיס את אביו זה עשה האב
לו רצה לתת המרגליות ביד אחר כדי שלא יפסיד בהן וירושת אם
ישוב וירצה את אביו אבל השלמה בבוא כי אחר אם לא שוב

וכן כהמנאם בקירוב וזה המחייב מן היות החמר של הארבע
יסודות חמר אחד ראשון להרכבתם בכלל · וכן קרה ללשונות
בנמצא כדמיון לזה ומפני היותם גם כן כלם בעלי חמר אחד והוא
הדבור בכלל שחלקיו כ"ב אותיות · וכבר נמצא המאמר שקרה לאומה
מיוחדת שנפוצה על פני כל הארץ ושכח לשונו ולדבר לפי הלשון
שהיה קרובה לה בשכונתם · עד שהיה זה סבה אולי כדי
שתשוב באחרונה מעלת הדבור ולשונו כשתתקבץ האומה המיוחדת
במקום מיוחד · שכבר יהיה תקבוץ ההוא כולל כל הלשונות אשר
בארץ ותהיה סבה שכלם ידברו בלשון מוסכם ביניהם ותהיינה
כל הלשונות מורכבות בהרכבה אחת אחר שהלשון תכלית הכונה
בה להעתיק הכוונות מנפש לנפש עד שבשיאריך האדם לא ידע
בעלי הלשון המורכבת אי זה דבור היה מלשון פלונית או אי זה
מלשון פלונית שלא יחלק הלשון ההוא לשנים · וזה הדבר קרוב לו
למושכל ראשון שכבר יקרה היום לנו שנדבר לפני בני הקטנים
בשתי לשונות ומתערבים בכך שהם יתערבו שכל מה שישמעו מדבר
איש כי אם בלשון אחד · ואעפ"י שיהיה צריך להאריך יותר בשתי
הלשונות והיות יכולים לקלוט בענינים נפלאות אלא שהיינו
צריכים אל אריכות דברים ואל הקדמות רבות כדי לאמת ענין
סתריהם באומתם בדברים הנה מספיק עד כאן במה שאמרנו בם
בכלל לפי כוונת קצור זה החבור ·

חלק סימן ל׳

עיין ב׳ סימן נ׳ · כולל סוד הלשון
המאמר שבכל הלשונות · הנה

כבר הודענו ענינים כוללים בלשונות וכארנו שהשפע האלהי
מניע את כלן והוא סבת מציאותן והוא המוציא אותן מן הכח אל
הפועל · ואחר שהוא כן צריך להודיע אם כלן אצלו שוים או
בלתי שוים אחר שכולן הן פעולותיו ונאמר שידוע שהם שוים
אצלו אצלו וגם הם שוים אצלו אחר מציאותן ואחר שאמרם הוא
הדבור הכללי אשר הוא הענין מצורות פרטיות והן השמות ה
המורכבות מהדבור עם אחר שהשמות שוה הכל שוה · אלא
שהבדל בין הלשונות היה בדמות ההבדל אשר בין האומות

ובדמות

שבעה רקיעים ברא הקב״ה. בעולמו ומכולם לא בחר כסא כבוד
ואלהים אלא ערבות והוא השביעי אלא שלם ערבות משוכני
והנה הנראה מכל כוכבי השמים שהשם בחר בשמש מכולם ..
והנראה מן יסודות שהאש מובחר מכלם ולמעלה מכלם. והנראה
מאיני המתכות שהזהב מעולה מכולם. ומהאבנים שהספיר מעולה
מכולם. ומבעלי חיים השוחים שלויתן מעולה מכולם. ומהעופפים
שהנשר מעולה מכלם ומההולכים השור בבהמות הנקראים בהמות
והאריה בבריות הנקרא חיות. ומכלם האדם. ומהאדם ישראל.
ומישראל שבט לוי. ומשבט לוי הכהן הגדול. הנה כבר התבאר
הכונה במה שרצינו להודיע בזה החלק השלישי שמבחר הלשונות
הוא לשון הקדש ..

החלק הד׳

סימני אותיותיו. מנ״ס צ״פ. חלקיו חמשה
ועניניו חמשה. והם שאומר. חלק סימן א

ענין א׳ סימן ט׳ כולל ענין יצירת האדם. ספר יצירה העיד שלשה
דברים נבראו עם כל אותיות. האחד עולם והשני שנה. והשלישי
נפש. והעולם הוא אש ומים ורוח. ונבראו באמ״ש. ז׳ כוכבי לכת
ונבראו בבג״ד כפר״ת. וי״ב מזלות. ונבראו בהו״ז חט״י לנס״ע צ״ק
הרי זה כלל העולם ופרטיו סתם. והשנה נבראת מן העולם שהיא ח
חום וקור ורויה. שנבראו מן אש ומים ורוח. באמ״ש כמו כן. ז׳
ימי בראשית. שנבראו מן ז׳ כוכבי לכת. בבג״ד כפר״ת כמו כן
וי״ב חדשי השנה. שנבראו מן י״ב מזלות. בהו״ז חט״י לנס״ע צ״ק כמו
כן. והרי זה כלל השנה ופרטיה סתם. והנפש נבראת מן העולם
בשנה הכללית והחלקית. והיא ראש ובטן וגויה. שנבראו מאש ומים
ורוח. באמ״ש כמו כן. ז׳ שערים. בז׳ כוכבים. בבג״ד כפר״ת
כמו כן. וי״ב מנהיגים. בי״ב מזלות. בהו״ז חט״י לנס״ע צ״ק כמו כן.
והעולם וכל מה שנברא בו הוא עצמיי. והשנה וכל חלקיה המה
מקריים. והנפש וחלקיה הם עצמיים. ואמנם עוד נבראו מהאותיות
הנקראות אמות. ושרשים ויסודות. שלשה דברים. והם שמים
וארץ ואויר. וגם שלשתם עצמים. אך שהשמים פשוטים ודומים
בדמות האש. והארץ מורכבת ועבות בדמות המים. והאויר

בקנאת איש רעהו שירשנה ואם ישוב איש חלקה שיפסידנה וכל
עוד שלא ישוב תהיה גנוזה בבור ובשישוב מיד אשיגנה מן הבור
ואתננה לו. וכל עוד שלא שב היו באים עבדי אביו והיו מכעיסים
את הבן בכל יום ויום וכל אחד מהם היה מתפאר שאדוניו נתן לו
המרגלית והבן לא היה חושש כי לא היה בו דעת אחר שאין כלום
הכעיסום עד ששב ומחל לו אביו והעלה המרגלית מן הבור
ונתנה לו כשראו עבדי אביו כן מיד נפלו פניהם ובושו משקריהם
לפני הבן והיה להם הרבה לעשות עמו עד שימחול להם הבן ש
שהכעיסוהו בדברי פיוסים. כן קרה לנו עם האומרים שהשם
החליפנו בהם שאין לנו מה להשיב כל זמן שאנו בלתי מרצים את
השם באשר חטאנו לו ונולם בשובנו ובהשיבו גם הוא את ש
שביתנו ובושו מבוששנו ומכניע בראותם אשר שב ה׳ את שב
שבותנו ואשר שבו וקבלו דמיון היה ואנו לקינו בעונותינו ונשכן
עד כלותם. ומפני שאין אנו עדין היום באותה המדרגה שאנו ה
מצפים לעולם אליה בכל יום עדין המחלוקת והקנאה. ועומדות
החמדה והאהבה הלא אם לבריא עד בוא המבריע הגדול המקבץ
המבור ומתשובה אשר יחפוץ לא חן להם ואז יתברר האמת תכלית
הבורא ותשוב החמדה לבעליה הראשונים לכל אותה הנקראים בנים
לה׳ ותסור הקנאה והקשה והמחלוקת והשנאה ותבטלנה המחשבות
המרומות והלבבות ויראה כל איש ואיש את כל אחד ואחד
מאחיו המין כאלו הוא הוא חברו וחברו הוא הוא עצמו. כאן
שאדם רואה כל טוב ושבר מחברו שהאחד הוא עולם וכל חלק
ממנו מלבו הוא הכל ואז ישוטטו רבים ותרבה הדעת ולא ילמדו
עוד איש את רעהו לאמר דעו את ה׳ כי כלם ידעו את השם
למקטנם ועד גדולם כמים לים מכסים. כי מלאה הארץ דעה את
ה׳ כמים לים מכסים. ואחר שהדבר הוא כן הכל מודים שהבחר
כל הלשונות ואז היה לשון הקדש ועל כן נודע מה שנודע בה
לנביאים בסוד השם המפורש מה שלא נודע לזולתם מאנשי מין
האדם. ואנו גם השבעים עד שיהיה השם בוחר בדבר אחד
מאחד מכל פרטי הענינים כמו שאמר בענינות מכל הקלוים כאותם

הוא אור השכל המיוחס אל המציאות שאותם האור יוצא לעולם · והנה
שם המזגה קרח · ואמרו ויצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם
ארץ שנשארו בה בימי המבול · מן ויפץ ה' אותם משם · ואני
קבלתי בו שהוא רמז לשוב הכחות המושכלות אל הנפרדות במקום
שהם הנפרדות ועל כן אמר וישבו שם · שלא נזו מדרך היותם
המשחררות · והוא אין מבלבל הנה הדברי על כן קרא שמה בבל כי
שם בלל ה' שפת כל הארץ · ונפסדה הכונה הראשונה והטבע
ועל כן אמר שלא מהשבת המקבץ · והקבוץ ספרא הסדר השכל
ושמירת הכחות זה לזה והמשך זה אחר סדרו של זה · אך הבבל
הוא בהתהפכות הכוונות והידיעות · ואחר שהורחקה מהם הטבע
האמת והפכו להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר · אין יתכן
לבאר מקומות הקבץ שהם העיר שהיא מקום כלל כל הכחות
והמגדל שהוא מקום המושל עליהם והוא מקום הכח הדברי אשר
המיוחס אל הראש כמו שראינו בשמים ומגדל וראשו בשמים
והורו. שאם נפל בלבול בין הכוונות לא יתכן לעולם להשלים המגדל
ומפני שהמשכן אין ראוי שיתחשב בהכונה לעשות לו שם ולא לבד
למען הכונה כדי לקבל ממנו בעזר שזו היא עבודה שלא לשמה
עזר השכל ובלתי חשיב כלל ומעניש הכחות על זה לבלתי שמוע
זה לזה ולבלתי התקבץ יחד ועל כן נאמר בעונש הבה נרדה
ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו · ואמר
העונש באמרו ויפץ ה' אותם על פני כל הארץ · וזה כולו מעט
שהענין נסתר מן המקראות ונראין מדי פשוטן שהנה אחר שאין
דבר מכריח אותנו להאמין שזה משל ואינו כפשוטו בשום פנים
נאמין תחלה הפשט כאשר הוא בשאין מונע שכלי מכחישו ואחר
זה נדרוש עליו מה שנוכל על דרך הנסתר · שכל מה שנדרוש לפי
הנסתר יורה על חכמה יותר עמוקה ויותר מועלת לאיש המיוחד
מהוראות הנגלה · שהנגלה נכתב להועיל לכלל העם שאין להם שכל
רוצה להבדיל בין האמת והשקר וזה איש מועיל לכלל הרעה
המבקש ההצלחה המיוחדת בכח הדברי · שאם מרע אלף בני אדם
אחר שנולדו וחיה כל אחד אלף שנים וקרה לכל אחד אלף מקרים

בעינו משותפי בדמות הרוח . והנה תלי בעולם כמלך על כסאו .
וגלגל בשנה כמלך במדינה . ולב בנפש כמלך במלחמה . והנה
התלי בדמות בריח כשראשו בזנב אחר זנבו כשכבשו לו חלק בחלק
מן קו לקו מעלות מטס מעלות הגלגל נחלק בהם ראשו וזנבו
ונקרא חוכה . לפי חכמי בעניים . והנה הגלגל בדמות עגול כעגל
אשר קצוות והאמצעי חכמי בעניים . והנפש הוא כח אחר נוסף
על מהות הגוף ומניע את הגוף בעולם ומתנועע וזו במקרה .
והכח ההוא משכנו בלב והוא צורת הלב . ועל כן נקרא לב . והנפש
גם כן אשר דם והלב הוא עומד בכח הדם . והדם הוא הדבר הראשון .
אשר נהיה באדם . על כן אדם עם דם קרובים בענין גם דמיון
המלות גם אותיות גם תנועות ודמיון . וכל אחד מאלה נקרא כן
בעבור ענין מיוחד וגם המיוחד עמם בעבור דמיון והנה ראשית
התנועות האדם הוא משקה והוא קרי . שהוא שם שכבת זרע . והוא
זרע לבן . ובהיותו זרע שתקע בשם עם כל זרע . והלבן הוא
משקה . והוא סוד השלג הלבן . והוא כמשל לבנת הספיר .
ובעליונים כמראה אבן ספיר דמות כסא . אלא שזה מיוחס בשם
אבן וזה בשם לבנה . ומי שקבלה דבור היה לו . הלבנה לא כן
ויחס הלבנה יחס חלוש שהוא חמר קל ההפעל וההתנועות וקל .
ההשתנות למספר והוא דבר מחובר בפעלה ולא מחכמות . והיא הנפעלת
בידי אדם . והוא יחס החמר הראשון המתחיל ויחס האבן יחס חזק
שהוא חמר קשה להפעל ולהתנועות וקשה להשתנות ולהפסד והוא .
דבר מחובר בפעלה שכלית ופעלתו בלתי מורגשת ובלתי נראית
אבל מושכלת . והוא יחס החמר הראשון העליון וכבר רמז השם
במקום התורה עליו סוד צורת המשנה האנושית באמרו ויהי כל הארץ
שפה אחת ודברים אחדים . שבא להורות שהמשנה נמצאת באדם
בכח הדברי שבו ובשהכינו שזה בכל כחותיו שהם נשפעים ממש
המשנה אחת שזו והדבריות נלמדת בלתי חלוק דעת וזהו סוד
שפה אחת ודברים אחדים ועוד רמז שאלה הכחות יש להם תנועה
במקום האור ומשם יש להם ירידה וזה אמרו ויהי בנסעם מקדם
וימצאו בקעה וגו' וימצאו חכמים כל באמרם כמו גם מקדם סלעלו

והוא אור

נכלל בצורת האיש הזה הפרטי השלם בדעתנו כל ענינו ידוע
שאחנו נדע כל המציאות · ועל כן נחקור על ענינו לבד בכלל
ובפרטיו ויספיק באלו חקירת הכל · אחר אשר הוא כלל הכל
ונאמר כי מלבד היותו זה הנברא האחרון והוא הכל על דרך
תכלית כל ההרכבות דומה לקונו ית' שהוא הנמצא הראשון והוא
הכל על דרך תכלית התמעט ההרכבות והגיעם עד מה שאפשר
בתכלית הפשיטות והייחוד עד שאי אפשר להיות פשיטות
ואחדות אחריו אשר אין בעצמו שום הרכבה בעולם לא עצם
עצמיות ולא מקריות ולא על דרך התיחסו אל דבר זולתו ולא על
דרך התיחס דבר אחר אל עצמותו · וכל הנמצאים נמצאו ממנו
מאמתת המצאו וכלם אפשרי המציאות בבחינת עצמם ומחויבי
המציאות בבחינת סבתם · והוא מחויב המציאות בבחינת
עצמו לבדו · ומפני זה היה ראוי שהוא ית' ישפיע באדם שני [?]
נבדלים בהכרח ויהיה הוא המכריע בין צדדין השנים · הנה [?]
האחד מלבד הדבר הפשוט אשר באדם והוא הכח הדברי הנקרא
נפש · והשני מלבד הדבר המורכב אשר באדם והוא החמרי
הנקרא גוף · והמכריע ביניהם הוא השכל המשכיל שלהם
והוא נבדל מהם · ומפני שהדבור משותף בשניהם בגוף ומשותף
בשניהם בנפש · וכן המחשבה נחלקת לשתים בשניהם · אחת
רוחנית שכלית ואחת נפשית דמיונית · וכן המעשה נחלק לשנים
טוב ורע והנה הדבור הנמצא בפה נחלק לשני חלקים שהם
שני קצוות · והם אמת ושקר · וטוב ורע · וברכה וקללה ·
וכבר אמרו הקדמונים שגם אלה יחלקו שער לחלקים ושמו אמצעי
בין האמת והשקר · והוא שקראוהו המעורב · ועוד חלקו · הא
המעורב לחלקים · שידוע כי אין אמת יותר מאמת · ואין שקר
יותר משקר · אבל יש דברים שאינם אמת גם אינם שקר · ויש
קרובים אל האמת ורחוקים מהשקר · ויש קרובים אל השקר
ורחוקים מהאמת · ומפני שהאמת והשקר שתי קצוות אשר אין
אחריהם קצה מאומה והם שתי תכליות · ואע"פ שהאמת דבר
נמצא והשקר דבר בלתי נמצא · ועל כן המעורב היה אמצעי

בזמנו מהם על דרך משל ומהם על דרך ענין ומהם בלתי משל א
אבל מקרים נמוריו ומהם בלתי ענין גם כן. ואלה עלו ואלה
ירדו מה תועלת בכל זה הספור ההמוני לזה המורה הודע כמ
רבי הנהגה המיוחדת. ולפי כן מספר לדברים ההם דרך תועלת
לכם ועוד אל מה שהוא גם כן יודע שהמחבר כוון להשלים
שתי התכליות בחבורו במקום שאפשר לעשות כן בזה הענין.
שהנה יש לנו עדות מופלג מהספור שלאומות ושמו להשנות
יש לנו עדות מושכל שהענין היה כפשוטו. והתועלת הכללי בזה
הוא לדעת דרכי הענש והגמול הבאים מהשם בהשגחה על הכללים
מעשיהם ולפי דבריהם ולפי מחשבתם שלשתם נכללת פה.
ואמנם התועלת הפרטי למורה בזה הוא להשיג הנסתר הרמוז
אלין בהשגחה אשר שם משלו ועשו ושאר המשל והענין אלין
סתומים בענין אלו. שאלו נפשיה ואלו גופניים. ולא כלום ע
הענין מתוך דברים אלה אלא לעורר רעיוני המשכילים אל א
אמתת הדברים שזה החבור לא חובר כי אם לבעלי שכל שקבלו
הקדמות כללית בקבלה התוריית המיוחסת אל השם ית' בפעל.
ואמנם שדברים היו בענין יצירת האדם והנה הודעי שבו האדם
לקבל המושכלות ולצאת לפעל עם שמע השכל המשפיע עליו ב
בעודו בעל חמר ומורכב להודיע סוד חמר היצירה. על כן כלום
בתוך ענינו סוד דור הפלגה בכלל על דרך העיר וברמות
מגדל קטן. ונשוב לומר שהיצירה האנושית הטבעית צורה להיות
האדם סוף כל יצור ושיוכללו בו כל הכחות מקובצים מהם
טבעיים ומהם רוחניים ומהם מקריים ומהם שכליים. וגם נחלקו
להיות כל אלו קצתם רוחניים וקצתם גשמיים. וגם היו לו וכן מהם
בכח ומהם בפעל ומה שהם אולם בכח נחלקו לחלקים שנים
ראשונים והם כח קרוב וכח רחוק. ואמנם מציאות האבר-ירו
על מציאות בפעל קרוב או רחוק מאד או מה בהכנה כמו בלתי בגוף
ובלתי כח בהכנה כי זו חלוקה הכחות. וכן כל דבר נמצא. א
מורכב או מושכל הוא מעיד על מציאות ממציאו ופעלו ומורה
על מהותו אחר היותו בראוי. ואחר שזכרנו שכל המציאות

ובכל

ואז ישנו. אמרו יהי רקיע בתוך המים וכו' · ואמרו ויהי כן שני
זה יורה על כונה מכוון · שהענין מאמר כי טוב לא קרא אלא
מפני דבר שיצא ודבק שני מיני המים והוא דבר שהתקיים
ממציאות הרקיע אחר שהתגלה מציאותו ונהיה גלוי. בין מים
העליונים ובין מים התחתונים · והדבר ההוא הורמז ביום חמישי.
שאז יום משותף ליום שני · שבשני פעולת מים · ובחמישי. ת
תולדות מים · ובכבר נולד ונברא הכח מיום שני · והרמז תשיעי
כתי · ומהגלוי נברא מי שהשלים לא טוב להיות טוב · ועם
השוב השותפי הרע והרמז עץ הדעת טוב ורע · ורמז שני כ
כין שנבראת אשה נברא שטן עמה ויבוא גם השטן בתוכם
בלתי מכוון בכונתו ובא עליהם אחר היותו עמה לא עליה והשל
בה כח בלתי נקי ובלתי טהור הוא מקרה הוא והוא מקרה. ו.ו.ג
קרי שאז נזהמה הוא שבה פתחה היא כי הנולדה שבה האמונה
וזה הסוד ינקה. לך כח הראש והשכל וכשרי · כי שבה הרוח ה
סופה תרעה · ויבא אורו בתרע · והרמז הוא ישופך ראש ואתה
תשופנו עקב · ואור בשדים ירוע · ולפי מה שרמזתי אם
תכלה להשיג השגות אמתיות השתכל בנבראים ובאותיות שבהם
נבראו הנבראים ובנקודם ובטעמים ובקוצותם ובשמותיהם
ובמספריהם ובחלוקיהם ובחלקי חלקיהם ובהרכבתם הראשונה
ובמוכפלות בעמים רבות · ואז תבין יראת ה' ודעת אלהים
תמצא · ואי אפשר להאריך בסוד יצירת האדם כי אין לן להבאר
אבל הרמזים מספיקים והוא שרמזו ברמות העליונים ומה שלמעלה.
מהם · ומבטע ולמטה הוא ברמות עולם התחתון אשר ממנו נברא
וגם נולד מסתבי גלוי ערות · ובסוד שפיכות דמים · ובעבודת
עז · ועל כן בנכר המושל והרוכב שהוא פועל זה הפעל בתמונתו
סוד בריתי מילה. שבזו שלשתם עז · ושפיכות דמים וגלוי ע
ערות · וזו היא הברית שכרת ה' אתנו שאומנו זרע אברהם
אוהבו וזרע ישראל עבדו לכרות ממנו אלה השלש עבירות
החמורות שבתורה · שבאה לנו בעת בריתנו ממציאות העולם
התחתון אשר אין לנו חפץ בו כמו שאין לאדם חפץ במה שמוציא

ומניעות. ונחלק גם הוא בחיוב ובשלילה אל אמת ושקר · ויראו
הקצה האחד כלו אמת · והקצה השני כלו שקר · והאמצעי מצדו
אמת ומצדו שקר · וחלקיו מצד אמת ומצד שקר · ואמנם העניין
שאינו לא אמת ולא שקר אינו ממין החלוקה הזאת · וידוע
שהדבור הוא המורה על דבר נמצא ואם הוא נמצא במציאות
כמו שנזכר בדבור יוחס לדבור שם אמת אשר הנמצא שהורה
עליו · וגם יתכן שהדבור יבוא להורות על דבר שאינו נמצא ואין
לדבר ההוא שום מציאות כפי הדבור ואז יוחס לדבור ההוא השקר
מפני שלא הורה עליו הנמצא כמו שנזכר בדבור · וזה שיהיה
הדבור נחלק להורות בו על שני נמצאים ויהיה האחד נמצא ו
והשני נעדר יוחס הדבור בם לחלקים ויהיה חלקו אמת אשר
הנמצא וחלקו שקר אשר הנעדר וכן כתב ובמושג יהיה הכל
לפי הנמצא והנעדר · וכן הטוב והרע · והברכה והקללה · ובמה
שנזכר בדבור בדמות האמת והשקר וחלקיהם · וכן המחשבה
בעצמה · אבל המעשה כולו טוב ורע · אבל אין אמת ושקר
נופלים עליו בעצם כי אם במקרה. כאמרך פלוני כתב ספר
פלוני שיאמר בזה אמת או שקר במקרה · כלומר שחוזר העניין
אל הפועל ואל הפועל אם היה הפעל הרצוי ממעשיו על ידי
הפועל את הפעל או לא · אבל אם תאמר פלוני עשה
מעשה פלוני איש פלוני על זה העניין אמת עשה ואפשר אם עשהו
אבל תאמר טוב עשה או רע עשה וחוזר אל המעשה שהוא
טוב או רע גם אל הפועל שעשה טוב או רע · ואמנם על
הנמצא שם נמצא נופל עליו אמת שנמצא ואמת שהוא בזאת
כך או להפך ואם כן אין אמת נופל כי אם על עצם הנמצא
ועל תארו הנמצאים גם אין שקר נופל כי אם בהפכם ואמנם
על המציאות הכללי בא עליו עניין מורה על היותו טוב מפני
התכלית ובא עליו הוראות המציאות הכללי שהוא האמת · וגם
התייחסה התכלית אל כוונת המכוון באמרו וירא אלהים כי טוב ·
ועל כן כשהגיע המדבר אל הוראת דבר שהוא נמצא בלתי כוונת
מכוון לא אמר בו טוב · וזה סוד גדול · ומובן מן האמת השני ·

סבת הנמולה וסוד הקרבן ומ"ש ה' אלהיך את לבבך ואת ל
לבב זרעך לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען
חייך · ואמרו למען חייך · יורה על היות המולה העלת סבת
מילת הלב · ומילת הלב סבת חיי העולם הבא ללב ולנפש
האוהבים את השם ··

חלק סימן ב

עיין ב' סימן א' · כולל כב אותיות
כתוב בספר יצירה כב אותיות

יסוד ג' אמות · אמש · וז' כפולות בגד כפרת · וי"ב פשוטות הוז
חטי לנס עצק · מה כתוב שאלה כב אותיות הן הן שבהן נברא
הכל · כאמרו כב אותיות חקקן חצבן שקלן המירן צרפן וצר בהן
נפש כל יצור וכל העתיד לצור ועוד אמר שם כב אותיות · ח
חקוקות בקול חצובות ברוח קבועות בפה בה' מקומות ועוד
אמר מבטאן · ועוד מוצא כל אחת מהם לפי מוצאותן · ואמר
שהן קבועות מגלגל כמו שערים · וכל מה שעשוי לזה ומשם
תבין השאר · הנה בא זה המחבר ספר יצירה והיה מי שהגיה
על להודיע ליראי ה' ולחושבי שמו שכב אותיות הם יסוד הדבור
והוא גלגל עשירי · ר"ל גלגל האותיות והוא הגלגל הוועולה לסבול
גלגל המוצאות והוא גלגל ראשון במעלה וקדם לכל גלגל במוצאות
והוא גלגל התורה והמצוה וכל העליונים והתחתונים מתנהגים על פיו ·
ועליו נאמר בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם · ובזה
קראו בעל הספר ספירה אחת ראשונה ואמר אחת רוח אלהים
חיים · ואמר קול ורוח ודבור זו היא רוח הקדש · וגם קראו ספירה
שנית · באמרו שתים רוח מרוח · שהוא שם רוח לשני ענינים
מפני שהדבור הראשון הפנימי הוא רוח הקדש והדבור השני ה
החיצון הוא הכח הדברי וסוד ויהי האדם לנפש חיה תרגום · והוא
באדם לרוח ממללא · ומזה תבין סוד חיות כב ממללות · ובעינים
חאות ובעינים ממללות · חי"ת · א"ל · ח"ש · ממהר התנועה · א"ל
פוסק מהתנועה · וכן ח"ש · שהם · סימן ח"ש · בגן · ומחשבה · מ"ל
מדבר · סימן · מ"ל · נ"ב · חבר סופיהן תמצא בהם רמז שתי אבנים
אבנים בונות שני בתים · וכן כלן · ושם נאמר אשר ברוח השני

מאד שאכל אותו שהטבע מכריחו · ובאו הבריות לנבראין שאם
יבוא אדם לעבור אחת מאלו העבירות שיבוא ויבריא מולה
שאדם שעבר יש עליו עדים שבעה עליונים ראשונים והם ז' ימי
היצירה ומחריבם כל הנבראים בם · ועל כן היה יום זמן הברית
אחר נלדו ז' ימים והוא השמיני שהוא היום שבו נברא ובו נולד
והוא יום בריתו ויום בריתו · ולו היה לפני זה לא היה ביום
בריתו · ולו היה ביום בריתו אעפ שלא היה ימיו לסבול · לא היו
הנבראים · ימים עליו והיה ראוי שלא יהיה נידון ביום מן הימים
והיה נכל במקום ממקומות המיתות · והיו לו עתידה לחטוא ב
בהם · והיה נכל בו מעונש · ולו היה אחר ח' ימים גם כן היה
צריך להמתין עד ביום של לידה. והמלאכות מלמדות מה לז' כנגד ז'
ספירות המתקבלות בתורה השם שבהם כן עולמו · והיו הז' נחלקי
אלה לימין ואלה לשמאל · ועל כן היה בשמיני · ושמיני היה כנגד
ידועים מסוד החלק היותר של המחשבה ודעת משם · כי הם על
צורה אחת וגם היא מעולה ונבחרת · ואמרו על זה אמר השם
ואעידה בם את השמים ואת הארץ וכל העולם לזה · והנה אלה
הן עבירות באו לעורר על ג' ספירות הידועות בקבלה שהם
המחשבה והחכמה והבינה · והם הם החכמה והבינה והדעת · ו
ושלשתם מורות על מה שראוי להאמין בשם יתעלה כי החכמה נמשכת
לבלתי יעבור בו · והבינה נמשכת לבלתי שפיכות דמים · ומה שנברא
בצלם אלהים והדעת נמשכת לבלתי גלות ערוה · והחלקי כח כבח
נכרי וזר שהוא כלתי מיוחד שהטבע האנושי גוזר שהאדם ימאס
בגאות הארץ כלו · וכל איש טעין · ומה מחלקי רומה לומן ··
שאמיר מין · וזהו זר וזולת הטבע כל שכן וזולת הדעת שהוא א·
אחר הטבע · ומין הוא בגאות עצמו ובשרו ומה זר אצלו ·
והשם כרת ברית לבלתי התקרב אל הזר ולברוח מן העול · ועל
כן מזו בפסח הבא להכנס בין הגוים · וכל זר לא יאכל בו · וכן
וכל ערל לא יאכל בו ומקרבן והזר הקרב יומת · והערל כזר
אצל השם · והסוד כל בן אשר מלקבל הוא זר אצלו · ועל כן זה
מבואר ואלהים את ערלת לבבכם · ובא בענין התשובה שביא

סברו

סוד השם המפורש על אמתתו וכבר עלה השם לחמש אותיות
באותו המעלות ומן אלהים צבאות · והיו עשר · ועל כן י׳ עשרה
וכל שם מיוחד לשם · לא מלבד מהיות כן אמר מאותיות ·
אהו״י שהם ארבע אותיות הנח · ונקראו אותיות הנעלמות
ומהם חובר שם הקדש הנעלם · ועתה כתוב ד׳ אותיות הנזכרות
חמש למעלה וחמש למטה · והפרש במנחם הפרש ודע כאלה
ואם תמצא מה שכל · א ו ה י ם בקדקד בקוה
תבין סודותיהם · ע ב א ו ה מפורשים
ומסור זכרים ונקבות תמעוד · אל עיניים
נראים בם · ומה שרמזנו לך עתה ממה שתשמע אחר זה תדע
שהכל תלוי בי׳ ספירות וכ״ב אותיות ה׳ קדש...

חלק סימן ס׳

ענין: סימן ו׳ · כמו חלוקים הנה
ענין חלוק האותיות הרמוז בספר

יצירה היה משלש מן ג׳ ראשונים והם אמ״ש ומן ז׳ שניים והם
בגד כפר״ת ומן י״ב שלשיים והם הו״ז חט״י לנ״ס עצ״ק · וזה החלוק
הוא לפי היצירה · ונלקחה אות ראשונה ממן לפי סדר אלפא ביתא
ושרה · והושמה ליסוד ראשון והוא ראשית כל מספר שאין לפניו
מספר כי לפני אחד מה אתה סופר · והשלש מעלות שהם באותיות
יסודות כוכבים · ומזלות · שהם נברא הכל · היו ברמזן האותיות
נחלקים כן · מפני שאלה השלשה מספרים יתחלקו כחלקו עוני זה
לזה · כי כשתרבע ג׳ המספרים האלה על ג׳ תמצא סוד התחלקם
כיצד ג׳ פעמי׳ ג׳ הם ט׳ · וז׳ פעמי׳ ז׳ הם מ״ט חבר ט׳ עם מ״ט הרי
נ״ח · ועוד ג׳ פעמי׳ י״ב הרי ל״ו חבר ל׳ עם ל״ו הרי [illegible] · חלק ו׳ ו[illegible]
הרי [illegible] · וסודו הי״ה הו״ה יהו״ה בסוד ד׳ אותיות שהם י׳ ספירות
והם ו׳ פעמ׳ א׳ · וסימנך ומ״י זה מקום בינה · וכן תעשה לז׳ ועלו
קנ״ד חבר קנ״ד עם ס״ו ועלו ר״כ · והם כ׳ פעמי׳ י״א · ועוד תעשה
כן לי״ב ועלו רס״ר · חברם עם ר״כ ותמצא דע״ר · וסודו באותבם כן
סדר עזון · וזהו המספר המתחלק על כ״ב אותיות שהם מרובעים
על עצמם שהוא שרשם כ״ב פעמי׳ כ״ב · ויצאו מן אהו״י פעמים
אהו״י · והם תס״ר · וסימן ושמתי סוד בין עמי ובין עמך כי הוא

הנזכרים מהראשון חקק והוא בה כב׳ אותיות · והנה תורה בתבנין
כלם שהספירות העשר הם העקר הראשון והקרוב אליהם
במציאות הם כב׳ אותיות · ושני הענינים היו שקראם בראש
ספרו לב׳ נתיבות פליאות חכמה ואומר שבהן חקק יה יהוה צבאות
ואין · ואני מעורר על זה הסוד · דע כי שם יה הוא השם
המעולה והנזכר שכבר השמות גם האלוה הוא הו״א עצמו אלא שהוא
בן ב׳ אותיות וזה בן ד׳ אותיות וכמו שנכתב הראשון חצי השם ·
כן ראוי שתפריד חצי האחרון ממנו ויהיה הראשון יה׳ · וזה חציו ·
ויהיה האמצעי יהוה · וזה כולו · ויהיה האחרון וה׳ · וזה חציו השני
מן החצי הראשון · ואין הכל שני שמות שלמים אלא שנתגלה המכוסה ·
ומפורסם סוד הענין הזה. כי הסוד הנקרא בזה השם ונתפרדו
בצורה זו שני החלקים נפרדים והאמצעי הוא מחובר בזה · יה
יהוה · וה׳ · עתה חלקם לה׳ אותיות בחלוק שוה רד׳ ותמצא הסוד
המפורש יהיה יהוה · חבר עוד חצי האחרון אל חצי הראשון ושים
האחרון ראשון והראשון אחרון ותמצא שהיה בתחלה כן · יה וה
והראיה הנכבד מראש לסוף ומסוף לראש וה׳ יה׳
חברם ותמצאם והיה · חבר השנים הראשונים עם זה השלישי
ועלה מהם שלש תיבות בני ארבע ארבע אותיות ותמצאו סודם
אהיה יהוה והיה · קח עוד ב׳ אותיות אחרונות ושימם בראש
התיבה הראשונה ותמצא הסוד המפורש מן ה׳ אותיות ו׳ מהם ו
מהם · ודי לך בזה הרמז המופלא בזה המקום כי לפנים ישלם
זה הסוד יותר רחב בע״ה · ומאתה היונה זאת השעה — פה
להודיעך כי ראשית מעלות השמות שאינם נמחקים היה זה השם
הנזכר וסוף המעלות הוא שם צבאות · ובעל הספר חבר הראשו׳
עם הסוף · ואלה הם שבניהם הם ג׳ מעלות אבר והם אדני אלהים
שדי · והנה אל · גם אלוה · הם מענין אלהים · והנה חבור אל׳ עם
וה׳ נתקדש והוא כמו אהיה · וחבור אל׳ עם יה׳ · נתקדש בצורת
הסוף בענין אלהי גם אל׳ וה׳ · נתקדש גם כן וסודו נעלם כאשר
אליהו · וברוך ואלהי יעקב · והוא כמו יהוה. ויש להם פלאות
ומהלקים וכן וכולם · והחבורים והפירורים כי מהמספר יודע

סוד

ומספרו בגי' עליון תערוך עדיו · והם הם יהיו עדיו · כנגון
שתאמר שעלה פרק עשן זכר ונקבה · ורצית לומר בלשון
שניהם · ועלו גם כן ש"ל · ותזכור מיד על אי זה חבר היה לו מין
ש"ל · על כן זכן · ראה אם עונים זה לזה · ומיד תדע וזה תואר
המסוקט · ובלבד שתאמר דעוך ההמון אלא תמיד תכונת
האותיות בענינים הנעלמים כיצד הנה רצית לומר · אנדרוגינוס
ולא מספר ש"ל ואותיות נלך זה המספר יש לו על ש"ל · הנה
היה לו זכר ונקבה · ואנדרוגינוס בלשון יון זכר ונקבה הנה אם כן
הכונה שוה · ואעים שהוא בשתי לשונות · כן יעיד מנין ורעיון
ועשיית המעשה ידוע כי · או נעשה ספר · והוא חוי אדם ואנאדרם
בלא שטן · שהוא שט' · לפי ההסכם · ובקשת לומר בלשון א
אחד והלשונות שוו · ולזאת שקרא בלשון יון דיאבולוס
ומנת כלל מספרו ולזאת שטן · והוא הוא בעצמו · והרוחנית
כיוון גדול שאם לא היית מכיר מהות השטן הכתוב בתורה או
בשאר מקומות יתגלה לך סודו ונסתר מהם האותות וזה כי פירוש
דיאבולוס באומות לפי הלשון אם לו · הוא מתוק · לו · יהיה
עניין שטן אחד · ואם הוא כאורך לו · יהיה עניין רבים והם
השדים · והנה היחיד במספרו שוה אל הרבים בין בלשונות בין ב[illegible]
בלשונם · עוד נגלה לך מזה אם ידעת לשונם · זה השם נופל על
כגוף שני שלוחות · כי השמים בלשונם דיאו · והשלוחות בלשונם
ועוד לו סוד שני גדול והוא שקוראים שם בולוס בשם כרובים ואם
כן הם שני כרובים · וזה הסוד לוהו הם בלשונם השני בקראם
שם השדים סטיכיאה · ושם היסודות בעצמם הנחלקים לשני חלקי
אש ורוח · חלק אחד עולים · ושם ונפר חלק אחד יורדים קראום
בשם אחר עם הארץ · והוא סטיכיאה · ולפי זה הדרך תמצא
בלשונות נפלאות · ובעיקר לשונם יותר מכוון · ואמנם המספר
עג הכולל כל האותיות בלתי מנצפך · שהם כפולות עולה מן א׳ עד
ת׳ אלף וארבע מאות ותשעים וחמשה שהם אלף וחמש מאות
פחות חמשה · והמספר בסימנם אתתצה · וכלם תקנו · וסופם
ולבות · ואם תוסיף מנצפך קדרים שהם תר׳ יעלו כלם סכומות

חסר ו' סתו' · והם גם כן בסוד נסתר הזמן בקבלה · או אמור
סדר הזמן בקבלתים · והנה נעלה שנה וסדרים · שהיא חלק מחלק
הזמן · והנה הסוד ביום ובלילה · והם גלגל · ברזין · וזכור אותן
והנה יא' פעמי' רם · והסוד אותם ר'י · ועניו שאחר שנמצאת אם
הנמצא ר' במציאותה לחבר עליה הרבה הכלל · והוא אות שין
שהוא כלל הספירה האחת הראשונה הנקראת רוח אלהים · ו
וסודה אינסוף · ויונת יהוה בחמותה אות ב'ש' · והוא רמז לשלש
מעלות אחרים ועשרות ומאות · שהנה ב' מרובע ט' · ועוד ג'
מרובע עם ז' · הוא ל' על דרך שהוא י' · ועל דרך עשמו הוא ג'
הרי ט' ג' · ועוד מרובע עם ב' על שרשו הוא ג' הרי שין · והם
יוא מן גלי · שסוד גלגל · ורמזו שלג שהיא כסא הכבוד
שממנו נתהוה העפר הנקרא ארץ שנ' כי לשלג יאמר הוה ארץ ·
וסוד שלג שכבת זרע · שמהם נוצר · והם · כתר שבאדם · וכן
ש' · יצר · ועל זה היה מסתפק שר הלב גם כתב שמר הלב והסו
שהוא אש מתגלה בירח · ירח מתגלה באש · הנה נתגלו לך מן ה
האותיות סודות פנימיות וזה רמז הכל · חמר התחלה בצורה
וצורה התחלה בחמר ודע זה ומזה תדע כי משכון ש
הפנים · אשר הוא שר צבאות · בתנועות הגלגל · ברא את
השמים · והוא אשר חתם חמר בצורה · כאשר חתם צורה
בחמר · ועל אלה תבונו מן נבול מהרמזים האלו · עד שיתגלו לך
מהם סתרי התורה וסודות הנבואות · ומה שיבאר לך זה הוא
חלוק האותיות ··

חלק·סימן ע'

עין ד' · סימן א' · כלל כלל מס
מספרם רע שהמספר הכלל הוא
מועיל מאד בכל מה שתרצה להשיג והמשל בו שאם אתה רוצה
למצוא סוד מהשם השכינה ואתה צריך לכלול מספרו תחלה בכלל ה
המוכרח כאומר שמספר השכינה בכלל הוא ש'ן ואחר שעלה
בידך הכלל שמרהו תמיד ואם הוא רבוי מזמן או בלתי מזמן אל
תשכחהו אבל חקקהו וסדרהו על לוח לבך כי הוא יעיר לך תעלומות
חכמה · על כל פנים ובשום שכל הדברים הנמצאים כלשון אחד

מהם שרשים · והיו השמונה מהם מתהפכים ב' שינויים ·
שהנה אח · הם ט' · וכן בג' · וכן דה' · וכן רה' · וסופם יש—
אח' בג' ד' רה' ... וחובר כך החבור האחרון שרש עם שרש שרש
עם שרש · והפכם עוד שרש עם שרש שרש עם שרש ·
וראשיהם אבגד · וסופיהם הפוכים הוזח · וזהו יושר עליון
בח' אותיות · ומפני שהן ט' עוד מכלל האחרים והם מקולפים
בשני עדרים היה ב' שרש · ו' · שרש · משורת · ודע שהשרשים
הם כבורות · והשרשים הם כחומר · ועל כן היו אותיות הטב
מהשרשים · ועלה מספר הכל · האחד והאחד אחד · וסורם
זין אחד אחד ואם תבין זה הסוד תבין שכבר בא אליהו
והשיב לב ואם על כן ולב כן על אב · ועל כן קולר רומה
והתיחד הלב האחד בסוד האחדים שהם ו' ספירות · והנה
נשארו עוד בעשרות שמונה · וסופם ח' ובמאות ד' · חברם
כאחד שלשה המעלות ותמצאם יח' · וסימנך ברזל בברזל
יחד ואיש יחד פני רעהו · כי האותיות מורות על כל מרכבות
ועתה תקח עוד ד' מן העשרות הראשונים והם כלמנ והנה הם ס"ד
שמשים · ותקח עוד ד' מן העשרות הנשארים והם סעפצ · והנה כ
הן שרשים · והלוק מספר האחרים הוא כ"ד לא' · והם כוללים
כל יחד · העולה מן האחרונה · והסוד יחד יה · שכוללים אני סוג
יחד · כמו שרמזתי ועולה בעשר ב' משה החלק · וזהו תבין
כי העשר כלל הכל והם הכל · ואמנם הח' עשרות חלוקים ב' הם
וסופם מנים · ואמנם הם שמונה · אשר הם השמים · חברם
ותמצא סוד כלם כלי תפש · הם שמונה כלים · הם שמונה ימים ·
ועל כן ברית מילה בשמונה ימים · ותבין זה הסוד מן השכלים
גם מן שם אדני · ובדרך סודו על בורין תמצא בעזרך כח ש
שתוכל כן להבחין מעל המכשפים · ותכיר שלשה מיני נמצאי
אשר להם דמות אדם · והם אדם מלאך שטן · אשר הם המכשפים ·
בעולם · והנה נשארו ד' אותיות מן החלוק · ונקחו שנים
מהם לשרשים והם קר · וכללם ש' · ושנים מהם הן שת · והיו
לשרשים · חברם ועלו שלשה חברם ותמצא שלשה ימים שמונה ·

והורה שלמות. ואם תוסיפם ארוכים שהם בסימן בראשית.
ותחברם עם תלו תמצא סודם של צבאות. שהוא רמז במלכות
והנה עלה מנין. במספרו הארוך. שלשת אלפים וחמש מאות
ועלו כב אותיות. אלף וארבע מאות ותשעים וחמשה. חברם
ויעלו ארבעת אלפים ותשע מאות ותשעים וחמשה. שהם
חמשת אלפים פחות חמשה. וכל אלף חוזר לאחד הרי חמשה
פחות חמשה. ונמצא שנתעלו כלם והיו רוחניות כי לא נשאר
למספרם [illegible] שיתן המספר עליו אבל יצאו כלם לחוץ בקו ה
הכחי. ודע כי לפי מציאות שני אלפא ביתות. אחת בת פב
ואחת בת כו. היה רמז שנת [illegible] שנת תשע וארבעים סוד
היובל והיה מציאותם ג פעמים ג. והוא המספר הכולל את
שהיהן כלל ו אלפים [illegible]. והנה תלו בראשונם וסודם שבע
עולה. ואם הוא פעל האמת. והוא רמז לזה של כרבי רגל
ועל מלכות שמים. כי עול שמים שוים עם מלכות. והוא כלל
ב אלפא ביתות. והם עול מלכות השכינה והנה הכל אמת. והוא
מאמין השכלים. כי האותיות הם ספרי המלאכים. כמו שהם
מלאכי הספרים. והם הם מלאכי השמים. ודעם.

חלק סימן פ

ועתה ה. סימן ו. כולל חלוק שזה
החלוק הזה של האותיות לפי [illegible]

מציאותם נחלק על דרך הדקדוק של הרבור לשני חלקים שוים. והם
יא אותיות שמשים ושרשים. ויא אותיות שרשים שאינם
שמשים. והשרשים הם נחלקים בסדר ידוע לפי האלפא ביתא
והם [illegible] [illegible] [illegible]. והשמשים הם נחלקים [illegible] לפי ה
הסדר והם [illegible] [illegible] [illegible]. וסימן השרשים. [illegible] ספר [illegible]
[illegible] וסימן השמשים [illegible] [illegible] וסימנם כלל מספרם
של השרשים [illegible]. וסוד [illegible] נפש כל העולם. [illegible].
וסימן כלל מספר השמשים. [illegible] וסוד בריאת האור. [illegible]
[illegible]. צלם ודמות בצלם אלהים. והנה היה החלוק כן שנלקחו
[illegible]. לשמשים [illegible] לשרשים. [illegible] לשמשים. [illegible] לשרשים. [illegible] לשרש
לשמש. והנה היו חמשה מהן מן האחרים שרשים. וחמשה

ובכן לא נזכר הכרון כי אם ברמה · והנה אשר הב׳ יהוא
אשר הכבוד מחברו בארבעה שאנו מ׳ יהוה לב׳ ולמ׳ הרבה
ולו מעט כי הו׳ נזכר בשם הנסמך התחתונה תחת העוֹלמות
השנים העליונה וב׳ שם אדם שער הפה ומלוא הבריאה והנה
הנ׳ כמנין הנקודות יהיו נזכרים במבטאם מה שאין כן בשאר
האותיות והנה לסודות נפלאות מבארו ברוב ענין לזה · ש
שחקים בשלשלם · וכן צריך שתעיין מכולם · והנה
סודם הוא טבעי · והוא כנזכרים שהם בסדר המבטא
שאם הלשון הסכמיי הדבור הוא טבעי זה סדרם הטבעי ·
א׳ מן הגרון · ב׳ מן השפה · הר לשניהם כ׳ קצות הדבור ·
ג׳ מן החך · ד׳ מן הלשון · הרי אבג״ד מוזרים מג׳ מקומות
ועוד חוזר חלילה תמיד · והאחר ה׳ מן הגרון · ו׳ מהשפה · ז׳ מהלשון
ממקומו השני ח׳ מהגרון · ט׳ מהלשון ממקומו הראשון · י׳ מהחך
והנה היו מגרון שלש · ומן אהח׳ · ושתים בשפה · ומן בו׳ · ושתים
בחך · ומן גי׳ · ושתים בלשון · ומן דט׳ · ואחת בלשון ממקומו
השני · והוא ז׳ · ואם כן הנה בלשון שלש שהן דזט׳ · כמנין
השלש שבגרון שהן אהח׳ · ועוד העשרות · כ׳ בחך · ל׳ בלשון
מ׳ בשפה · נ׳ בלשון עוד · ס׳ בלשון במקום השני · ע׳
בגרון · פ׳ · בשפה · צ׳ בלשון · במקום השני · והנה היו שתים
בלשון · מן לנ׳ · ושתים בו בשני · ומן סצ׳ · הרי ד׳ ושתים
בשפה · ומן מפ׳ · הרי ו׳ · ואחת בחך והוא כ׳ · ואחת בגרון
והוא ע׳ · הרי ח׳ עם הי׳ הראשונים · ועוד העשורים הם י״ד
ומן קרשת · והיה ק׳ בחך · ר׳ בלשון השני · ש׳ עם ק׳ · ת׳ בלשון
הראשון · הרי הכל יחד · הם כב׳ · ודע שלשה שאמרתי לך שאלה
טבעיים בחוזק · לפי סדרם לא שאמרתיה בעבור אלו האותיות
ולא זולתם משאר אותיות שבשאר מקבי האומות אבל ירועבל
הלשונות אלה הב׳ במקומות מבטאם · והמוציא שלהן טבעי · וכל
אות שבמבטא א׳ מוציא אותה במבטא · ודע שכל מה שאתה
מוצא במה שאין חוץ האומה ואתה מוציא כבל איש מכל אומה
ואיש ומשמה בשפות כי הכל אחד הוא המקור שבעבורה

השם ית' כשברא העולם על האותיות · והנה תבין מדבריו
כי השמים הם הכלים · והם שלש המשמשים · וכשתסתכל
בזה הכלל המופלא תמצא מפתחיו ותשמח הרבה בהשגך עם
הסודות האמתיים ובהתבונן שרש השמשים · גם שאש ה
השרשים · תחיה ותחיה על המשרתים · ותכיר וזה הוא משל
השרים · אשר סובבים אדר אורה · ומהם תבין סוד שנאמרים
המשרתים · את המלך ה' צבאות · אשר חזון ישעיהו
הנביא ע"ה · באמרו שרפים עומדים ממעל לו · וכו' ומתנוצצי
התעורר אל מציאות אותיות המבטא שנחלקו לחמשה חלקים
בחמשה מקומות הפה · והם · אהח"ע · גיכ"ק · בומ"ף ·
בשפתים · גיכ"ק · בחך · דטלנ"ת בלשון המכה על מקום שרש ה
השנים שבמערכה העליונה · זסשר"צ · בלשון המכה במקום השנים
בעצמו אלא שאחבר אשר בעיניהם הוא קטן מאד והוא מלך
היות האחרונים נזכרים בקצה שריקה · והראשונים בלי שריקה
והשריקה יוצאת מבין שני מערכות השנים · בהכות הלשון
אל המערכה העליונה הנקראת בשם החך והיא סוף החך וגם
גיכ"ק הנזכרים עם הבאות שרש הלשון הפנימי על ראש החך
הפנימי · והנה אחר שהאותיות נמצאות בכלל בחמשה מקומות
הנזכרים נחלקו הכליה ונפרדו בצורת הזכרה לכב חלק · והיו
בנין ד' חלקים זה לפני זה כי זו בראש הבנין שהוא סוף הלואר
למעלה · וה' · הוא פנימי יותר שירד מעט בבנין · וח' ירד יותר
וע' ירד יותר · ושם קן הנה ע' · ראשית מציאות הדבור
ועל כן נראה שהלשונות כלן ע' · וכן מספר האומות ע' ומספר
הכתב ע' · ומספר השמות ע' · ומספר הזקנים ע' והנה שם
האות הזה עין ופירוש עין · מקור מים חיים וגם הוא מלשון
עין והשגחה · וסוד מספרו שבעים · וכל שבעים · הם שבעה
שהוא סוד ז' ספירות · וסוד עין · הענה · שהשם מתגלה
כל תנועה · והוא סוד · והוא סוף והוא כלל · פ"ע אחר · שהם
ה' שמות הקדש · וסודותם רבים · והאותיות הנמצאות בשפתים
נחלקים גם כן אל ד' חלקים והנה ב' יש לה פ' הברות · קצר ורפה

וכוף

מקרה. והעצם יחלק לחלקים. והם עצם נפרד. ועצם מורכב.
וכן המקרה. יחלק לחלקים. והם מקרה נפרד. ומקרה דבק.
והשם אומר על העצם. יחלק לחלקים. שם אחד ושם מורכב
וכן האומר על המקרה. ועל כן ראו חכמי הלשונות של השמות בין
עצמיים בין מקריים נחלקים לשלשה כללים עליונים חלוקה מוכרחת.
והם נבדלים. ונפרדים. ומשותפים. וזה פירושם בקיצור. הנבדלים
הם השמות שנבדל כל ענינם מאחרים בעצמו ובשמו. כמו אש ורוח
ורוח ומים ומים ועפר ועפר ואש. וכן בהפכם זה [illegible]
כל אחד הוא חברו בפעל ואעפ״י שהוא וחברו עצם אחד בכח ד״ל ש
שעצמם מחומר אחד. והנה נבדלו בעצמם אשר צורתם בפעל ועל
כן נבדלו בשמם. ואמנם בשוב האש רוח הנה ישתנה שמו ויקרא
רוח. לא מפני שנוי חומרו כי חומר האש הוא בעצמו חומר הרוח.
אבל מפני שנוי צורתו. ואנה ידוע. כי הדבר אשר השנוי להיות
מציאות השם. והעצם יחד רבו נמצא אלא שהשם כבר הוסכם
שאין [illegible] לא ישתנה כי אם בהשתנות חלק ממנו והחלק הוא
אשר בהשתנותו משתנה הצורה. [illegible] לשם ועצם כל זה לא ישתנה. כל
עניינו ולא שמו הכללי. ואם כן מקרה הוא שקרה לעצם הפרטי ולשם
עמו. וכן לשאר הדברים כלם. והנרדפים הם השמות הרבים והענין
הכולל את כלם הוא אחד. כמו [illegible]. והמורכבים קראום
[illegible] במתכון ונחלקים במראיהם. והמשותפים הם הפך הנרדפים והם
שהשם עליהם אחד והעניינים רבים משתנים. ואמנם [illegible]
והמשותף בשם היה מוגבל [illegible] מבדיל בין שניהם. והנרדפים
קראו המשותפים שוים במראיהם ונחלקים במתכון. וזה כללי. ואמנם
המשותפים נחלקו לשלשה חלקים. יש מהם משותפים שנקראו [illegible]
הראשון. כמו רוח הרוחני. ורוח הקדש. שנשתתפו בשם רוח לדבר
[illegible] הדבר [illegible]. ואמנם [illegible] עצמים שאין בין ש
עצמותם [illegible] שנשתתפו לקראו [illegible] בזה השם
האחד. [illegible] שום [illegible]
העצמים שהשם על [illegible] אחד או עצמים רבים. והשם [illegible]
המיוחד [illegible] על כל אחד מהם אשר [illegible]

שמשתנה גם הוא הנקרא מקרה׳ וזה כי הדבור באדם טבע
הוא ושיהיה מדבר בלשונו באותיות גם כן טבע הוא׳ והדבור
כולל שלשה דברים׳ והם שם ופעלה ומלה. ומהם שיקרא
זה האיש זה הדבר בשם זה הידוע אצלו ואצל אומתו וזה
הפעל בשם זה הידועה וזה הדבור בלשון מיוחד׳ וכל זה משונה
בדבור הקריאה באותיות אצל אומה ואומה׳ הנה תדע שזה
משתנה בכל אומה ואומה ואינו טבע׳ אבל מוצא הקול מן
הגרון והרוח מהשפתים׳ והדבור מחמשת המקומות הנזכרים
והיה גם כן כלל הדבור משותף בשתים זה כלומר בקול וברוח
ובאותיות ונקוד׳ והברת הקול משותפת עם רוב הבהמות׳ הנה
כל זה הוא טבעי בכל אדם שלא ישתנה באחד מהם כי אם
במקרה׳ כמו אלמים והחרשים וכיוצא׳ ועל זה התבאר במופת
שהלשונות הן הסכמות׳ והראיה זה שבעבור בעל לשון
להודיע לו כונת הדבור ומעלתו וכן עשה כל מסכים לשון או
כתב. ודע שכל מסכים לשון כבר קדם לשון ומסכם ללשון
השני׳ והעד שאם לא קדם לו לשון לא היה יכול להסכים עם
זולתו לקרוא דבר בשמו מאשר נקרא כבר כי אין יבין זה השני
לשון השני אם לא יבין לשון הראשון ויסכים עמו לחדש לשון׳
וכן לכתב. אלא שיש קצת הפרש בין הסכמותיהן׳ ואין זה מקום
ביאורן׳ אבל ממה שזכרתי תוכל להבין מה שלא זכרתי כי כונתי
היתה להודיע בזה החלק קצת רמזים על ענין יצירת האותיות
וכבר רמזתי לך בזה מה שאפשר לבאר בקצור לפי כונת זה החבור
בזה החלק הרביעי׳ גם נרמז קצת מענינו בקצת החלקים האחרים
שבספרנו זה ועל זה תבין כל הכונה. בעזרת השם״

החלק הה׳

סימנו אותיותיו׳ יצק״ב׳ חלקיו שלשה׳
ועניניו שלשה׳ והתיבה אחת״

חלק סימן צ׳

ענין א׳ סימן א׳ כלל סוד השמות׳
כבר התפרסם לכל בעלי הלשונות שהשמות

הם דבורים נגזרים כפי להורות בם על עצמי הדברים הנמצאים
ועל מקריהם׳ ואין דבר מכל הנמצאות אלא מה שהוא עצם או

מן הענינים שאמר במגדם שבעבורו נקראו בשם אחר אחר. ומהם
הכדמורא ואלו השם שאמר נקרא מוסף. ויש שמות נאמרים
בכלל ובפרט. והם כשיקראו מן המינים בשם סוף בשם כוכב
האמור על כוכב וכוכב מכוכבי השמים כדרך כלל ואחר כך
אמור בשם מיוחד פרטי לכוכב אחד מיוחד והוא כוכב חמה
הנקרא כוכב השכל אשר שלו הוא השני אשר על שלו הירח
והוא כדמות סוסר לחמה. ועל כן נקרא כוכב חמה. ועל החזיר
על כן והחמים לו נאמר שיש לו שם כלל ופרט כלל. ומפני שכל
הכוכבים לפי מינהם שמש חזיר [illegible] ואין אחד מיוחד שיעשה כך
כן חזיר והוא שתבונתו ברתי. ויש שמות שנקראים מושאלים
והם האורים תפלה על עצם דבר והוא ומתפרסם השם ההוא על
העצם ההוא ואחר כן הושאל מהעצם ההוא שהתיישב עליו והתידות
אל עצם אחר אלא שלא התיישב על העצם האחר כמו שהתיישב
על הראשון כשם האור המיוחד על אור מאיר בעולם. חיים
ומפני שהוא גבור יקרא הגבור שבחיות [illegible] לפעמים בשם אריה.
ואלה אצל הראשים והפילוסופים אין להם קץ כל שמושאלים תמיד
בדמיון אמר. לנו. ויש שמות שנקראים מוערכים כלומר
שאמרו על ענין אצל העם והוא מסופם שלום ואחר כן הוערכו
אצל החכמים אל דברים אין הכוונה בהם שוה עם כוונת העם כל
תפלה שהוא שם בקשה אצל העם והוערך אל ענין אחר מיוחד
בצורה מיוחדת אצל החכמים והנביאים. וכן שם זכר ונקבה ומינם
ובנות וכיוצא בם רבים. והנה אלה השמות חלקים מכלל השמות
המשותפים. וגם כן יש עוד שמות רבים. מהם נגזרים. ומהם
כנויים. ומהם תארים. ונגזרים אחרים. [illegible] השם [illegible]. כגון
לבן מלובן. וחכם מחכמה. וצדיק מצדק ואלה הם המתוארים במה
שנגזר מהם משם התואר. [illegible] הם הלובן וה
והחכמה והצדק והדומים להם. והכנויים שהם חלופים [illegible] שיהיו
במקום [illegible] כמו אני ואתה והוא [illegible] ואתם [illegible]. ו
ויתכן שיהיו באותיות מחוברות אל שמות [illegible]. כגון
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. ים

ומשתתפים בענין ההווה ואשר מקיים לזה העצם הנקרא בשם זה
הוא בעצמו הוא מקיים לזולתו מכל הנקראים בשם ההוא המשותפים
והם במתחברות הלשון כשם החי שהוא שם נאמר בהסכמה על
אדם ועל חמור ועל שור ועל כל אחד ואחד מבעלי חיים ומפני
שענין החיות הוא ענין נמצא בכל אחד מהם והוא המקיים לעצם
כל איש ואיש מהם כי החי הוא חלקי ענין מורכב וזה הדבר הוא מ
משותפים לכל חי . ומתבן ואמר זה גם כן על כל מה שהוא סוג או
מין או איש שהם מחברו עליהם שזה בהסכמה שהם הסוג חלקי
חלקי הוא מעמיד כל פעל חלקי . וכן המין שהוא האדם נגן המין
שהוא הכרך . והוא מעמיד לעצם האדם . שהוא חי מדבר . וידוע
שכל דבר מורכב מסוף משותפים ומהכרך מבדיל מין ממין משאר
המשותפים תחת הסוג שכל סוג כולל תחתיו שני מינים לפחות . ועל
כן השם המוסכם כולל סוג או מין או הכרך המורים על עצמות
והוות דבר . ולא יורה על סגלה ולא על מקרה . מפני שאין
הסגלה ולא המקרה מן הדברים המקיימים את העצם . וזה שכבר
יתכן שימצא הנמצא בזולת מעלת המקרה או הסגלה לפי המושכל .
ויש שמות אחרים מוסכמים . והוא השם הנאמר על שני עצמים
נמצאים משותפים בענין שהוא בלתי מקיים ומהות כל אחד
מהם וזה על עצמים יותר מהם כשם מראה שהוא נאמר על החי
ועל המת ועל הצומח בכותל וכבר יאמר על המראה במראה או
במים אבל אותו אין לו מציאות כי אם בדמיון ואנחנו דברנו ב
בנמצאים אלא שהשתתפו בין אלה הנקראים בשם אחד אינו אלא
הדבר המקיים עצם כל אחד מהם אבל אלא מקרה שקרה להם .
והוא צורת התואר כלומר תמונת החלק וידוע שאין התמונה מקיים
עצם המראה האמתי כי אם צורת השבעות הטבעיות שהוא נפש
החיה הזה והמרגשת ולא ישתתפו בזה המראה החי עם הצומח
עם המדומה כי אם בשם מראה לבד . והנה דומה השם המוסכם
מאלו צדדים לאלו השמות הנזכרים . דומה למשותפים הראשון
הנמצא האמתי אלא הוות זה העצם נולד זה האחר באמתות
ודומה למוסכם אלא הוות נקרא בשם אחד עם זולתו מפני ענין

וקלות המורכבים ברוב הרכבתם מאש ורוח. ומחמרות האש ו
והאור המים. ועליית זה למעלה וירידת זה למטה. ונמצא
בם. ואלה העניינים גם כן הנמצאים בפעולות הטבעיות יקראו
מקריות כמו שיקראו עצמיות. כי אינם עצמיים. אבל קראנום
עצמיים מפני היותם מתמידים עם העצמים הנושאים אותם ולא
ימצאו בלעדם בפעל כלומר בשלוח השחרות בנפח. ויקראו
המקרה הקורה לעצם עד מה [illegible] ועוד נשאר [illegible] כמו לחם
וכחות לרוח וכיוצא בם מקרים נפשיים. ואלה והרומים
הם הן הפעולות הנמצאות בטבע ונקראו טבעיים. ונמצאו
ממינו הטבעיים כאלה המקריים הנזכרים הקורים לטבעיים
בהתהפכות לעתים ונקראו מקריים. ואולם המעשים המלאכותיים
הם הנעשים על ידי אדם לבד. וכל באי עולם לא יבראו חומר
אחד לא קטן ולא גדול לא רב ולא מעט. וגם לא יעדירוהו מ
מהמציאות המוטבע. אבל המלאכה היא דומה בקלות עניין לטבע
שהיא נוהגת צורה בחומר בעל מזג. והנה על זה ויחסו ה
הפועלים אל פעולתם והפעולות אל פועליהם ויחס הפעולה הוא
המיוחד לשניהם להתייחסם אליה ולהתיחסה אליהם. ומפני שאין
פעל בלתי זמן ובלתי מקום ויחסו גם כן הפועל והפעול והפעל
אל זמן ואל מקום. ומפני שאין פעל בלתי ארבע סבות והן
החמר והצורה והפועל והתכלית ויחס כל פעל אל ארבעתם שמא
סבת [illegible]. וכל זאת העניינים מבוארים בספרי החכמה.
ואולם אנחנו נזכיר פה עניין יחס הפעל אל הזמן לבד עם הפעול
והפועל. והשאר יבוקש במקומו ונמצא וזמן [illegible] בעניין המשכל.
ונאמר על זה שהפועל הנה יהיה יחיד או רבים. והיחיד נחלק
לשני חלקים זכר או נקבה. והרבים נחלקו גם כן לשני חלקים
זכרים או נקבות. והמדברים המורים אל הפעל יחלקו לשלשה
חלקים. והם הנמצא המדבר עם הנמצא השומע על אופני בלתי
נמצא לפניהם. והמדבר על עצמו. והמדבר על חברו פנים
אל פנים על עצמו של חברו. והנה אלו שלשת החלקים שלשה
נמצאים כולם והם אנחנו אתה הם. ואלה נמצאים פרטיים

חכמתם ומעשיהם · וגם כן ראוי · בין ראשון · ובזולת כבר ·
ויש שקראו זולת הכנויים בשם עשרת הקוים שהם משותפים
לעשרה · ואם תשים הגבול בין זכר ונקבה ויחיד ומחובר כמו
שתשמע · ועוד ג׳ פעמים מחכמה · ... ראוי להשלים כל הענינים
הנמצאים בדבור עד י״ב חלקים כמו שנזכר בחלק ג׳ וזה
החלק שאתה בו עתה · ויש שמות מורכבות הרכבה סמוך ·
וענין השמות משותפים בענינים רבים וכבר חלקום המדקדקים
לחלקים רבים מאד ועדין לא הגיעו אל תכליתם ולא יגיעו לעולם
שאין להם קץ ושמע ... ענין השמות כי ... כמ
... שתשמע בע״ה ..

חלק סימן ק׳

ענין ב׳ סימן ב׳ ... ענין הפעולות
... שהשם ... על ...

או מקרה · והפעולה איננה לא עצם ולא מקרה אלא ענין מיוחס
אל ענין נאמר בו מה שתשמע · והוא זה · דע שהפעולה יש
ממנה נמצאת בכח ויש ממנה נמצאת בפעל · ויש ממנה שפנימית
ויש ממנה מחוצית · ויש ממנה מקריות · וממנה מה שבכח
יחלק לשני חלקים קרוב ורחוק · הקרוב הוא שקרוב אל הפעל
מאד · והרחוק הוא שרחוק מהפעל · ולפיכך יכנסו ענין קירוב
ורחוק עוד בין הקרוב ובין הרחוק כאמרו [illegible] האדם הרחוק
הם היסודות · והקרוב הוא שכבר זרע הנקרא קרי והאמצעיים
הם מה שביניהם · וממנה הפעל הוא כאמרך האדם כותב בלעז
[illegible] שאז הוא פועל בפעל · והמתחיל [illegible] בפעל תמיד ·
ואמרו שאין הפעולה לא עצם ולא מקרה · כי אם יחס ומתיחס אל
הפועל שפועל אותה ואל הנפעל הנושא אותה · והנה איננה
עצם שאיננה נושא וגם איננה כן [illegible] שאם היא כן איננה פעל
ואם תאמר היא כח פועל ועומד [illegible] כן היא עצם · מן [illegible] ·
וקרובה על פי היחס [illegible] יתואר הפועל · ויתואר שבו [illegible]
יתואר הפעל · [illegible] שבו יתואר הפועל הנמצא בעצם הנושא
או במקרה · וממנה הפעולה הטבעית היא העצמיות בין [illegible]
בפעל · [illegible] הנושאים המורכבים ברוב הרכבתם [illegible] ·

והקרוב

הנשואים אשר הרבה · ושמות אשר שמאמין עוד נחלק לעומד
ולעתיד · כמו הפועל יוצא על שלשה · ונחלק מעתה לשני חלקים
ולא רבורים · ד׳ מהם יענו יוצא פועל עומד להפעל · ו׳ מהם
שתנכל ד׳ פועלים · והגוי משני שהמקבלים אותן אותן · כי אם
ארבעה · ומה יתר נחלק לאחר שנקבר... ורבים נחלקים לזכרים
או נקבות · כמו בזכרון לנו אמור · ראובן שומר את הבית
שתי או יותר · אבל על עבר לא יתכן לומר שומר ך שמר
שני עתיד ואינו עבר · כי יתכן להאמין לקיום העתיד עבר · אך
התחלת מעשה המלוה ואולך · או תעשה או לא · ואין אחר
ולזה כי אם פנים אל פנים · והבן זה · שהוא סוד גדול מהגדולים
שבל התורה · כי זה שאינו כתוב פה אינו רוקם מהסוד · שאינו
בא לשעתיו בתפור זה ספרי המדקדקים · אבל באו העניינים כן
לעבן הערה על דבר מוכרח או מוגבל אל טוב החכמה · ויש עוד
עוד שתאמר לנקבה בזו!! שמורי זה הבית באין פלוני · וכן
לרבים שמרו ולרבות שמרנה · והנה נשלמו הקונים שהם הבניינים
ונוסף על שמות השמות · או הפעלות המקורות אותיות בראשן O
להבדיל בין הקונים · בשמות כאמרך שמי · שמו · שמה · שמך
שמך · שמנו · שמם · שמן · שמכם · שמכן · ובפעלים כאמרך
פעל פעלו. כמו שאמרתי כה ובבניינים · אלא שהפעלים יחסרו אחד
כמו שזכרתי · אבל הבניינים עשרה כמו השמות · ואחר שהתחלנו
אך הוא הוא · תבין סודם · וכן תבין סוד ההבדל שיש הבניינים אל
שמות · זה אני שמו שמה · כי סומך לעצמו · וכן סוף הבניינים
וכן גם כן · שמרו שמרו שמרנה · והתעורר מרבני אל חשם ומצא
פעלת היום האומר וכו׳ · ושאר הפועל יוצא על עומד · וכן הפועל
עומד ולא יקרא פועל אלא הפועל כפועל בעת הפעל ויהיה מנעלים
תמידות בלתי העבר גם הוא תמידי בלי העבר וזה משפט ראשון ·
ואם יעבר הפועל והנה הפועל עומד כתובה הספר אחר שנכתב
ואינם שהפועל חי או מת לא יקרא פועל · אבל הפועל יקרא
פועל כל עוד שהפועל נמצא בו ואם נעדר פעלו בהמשכת אורח
ההווה לא יקרא פועל אבל אבל יאמר עליו שכבר היה פועל אבל

והם אני אתה הוא · ונקראו אלו כנויים · חלקם עוד לנבדים
ונפרדות · ונעלו לזה חלקים · ואם חסר מהם דבר · רע שהוא
מחסרון הלשון · והנה בלשוננו בערבית ליחס פעל שכבר עבר
באומר והמקבל אל פועלהם יחסרו ומלשון שלשה שאות משנים
העשר · ונכללו השלשה ולא נתיחדו לפי שראוי לחדש אליהם ·
ונשארו אם כן תשעה · ואלה הם · פעל ראובן אתמול פעל פלוני
פעלה אשרה פעל פלוני · פעלו ראובן ושמעון · פעלו רחל ולאה ·
פעלנו אנחנו אברהם ויצחק · פעלנו אנחנו שרה ורבקה · פעלתי
אני יעקב · פעלתי אני לאה · פעלת אתה יעקב · פעלת את
לאה · פעלתם אתם עמרם ומשה · פעלתן אתן יוכבד וצפורה ·
אתמול פעל פלוני · הנה הנזכרים ביחס הפעולות הם
יו"ד · ומהם היחידים הם שלשה והרבים הם ששה · והנה
נכללו שנים מן הרבים והם פעלו עם פעלנו פעלנו · ולא
נתיחד בהם הזכרים מהנקבות כמו שנתיחדו בשאר הרבים · ואם
כן היו הנכללים ארבעה ונשארו שנים מן הששה · ועוד נכלל אחד
מן היחידים והוא פעלתי פעלתי · שלא נתיחד בה זכר מנקבה ·
כמו שנתיחד בשאר היחידים · ואם כן היו הנפרדים חמשה ועלה
הכל תשעה · ונשארו שלשה · ויש לשונות שחסרו יותר ויש שחסרו
מעט · ויש שחסרו בשוה ללשוננו כלומר תשעה · אבל הוסיף
על כן לא יתכן לפי הדבור הטבעי · לאין הנמצאים לא יתר ולא פ
פחות · ואלה הם הקודם בכנוים · הוא היא · הם הן · אנחנו · אני ·
אתה את · אתם אתן · והנה לפי זה הלשון אלו הכנויים עשרה ·
כי פעלו פעלו · שהם שוים לשניהם · התיחד כל אחד ונבדל בין ה׳ ו׳
בענין הם הן · ולו היה אפשר להשלים כלם היה דבר מעולה ויותר
מאד · שנמצא אנחנו גם כן · וגם אנחנו אני · ולא נמצא זה
הכלל בשלם שהכוונה בלשון היתה להבדיל בין הנקראים בהם
ולא נצרך בזה מן עניה לבד · ואין שעור מספר שנמצא אותה
במקום אחר ולא מצא שבא אתה ונקבות במקומות כי זה גם כן
מעלה בגבול הלשון או לפי מן הסדרות באחרים · והנה זה אשר
זכרנוהו הוא לפי לעבר ואמרנו שסובב ככה · לפי חלקי הנ

המקור הראשון ואין הפעול המיוחד שיש כל תיבה · ולא תמצא שום
צורה משותפת עם הלשון · כי אם אחת · והוא הנוסף · קטן לא ,
ועבר · וצווי ועתיד · והמתוסף בכלם · תאר · פעול · פאור ·
ושמור · משומר · והמשך השמות · מעשה פעול בעבור
התוספת שלו אותיות · [illegible] במשמעות ו השמות לו ·
שתהיה מקומות · וכל ה' [illegible] המקור אלא בבואו
אחרון אות מהבנין המתפעלים · והנה העתיד כולל ד' עתידי
על ד' מוצאים והסימן שלהם אהיה הוא ד' אותיות איתן · וזה
ענינם ראובן מדבר על עצמו ואומר אשמח · ומדברו על חברו
הנסתר אומר עליו הוא ישמח · ומדברו לפניו אומר לו תשמח ומדבר
כלל אחרים עם עצמו אומר נשמח · ואמנם שיתנאו עוד אשמחה
הוא שוה לראשון · וכן ישמחו · הוא לרבים · וכן ישמחה · וכן
תשמחו · וכן תשמחנה · כל אלה נכללו באיתן · [illegible]
גם זה היה הדבור ראוי להיות נזכר על פי הלשון שנזכרו בם יחיד
לרבים ובין זכרים ונקבות עד תמם · כזה הדרך · אלא שחסר
מהם מה שנאמר · והמשל בזה · אני ראובן אוכל · אתה תמר אוכל ·
אנחנו שמעון ולוי נלך · אתם רחל ולאה תלך · יהודה ילך · יוסף
ושלמה ילכו · שרה ורבקה תלכנה · [illegible] ויוסף תלכו · [illegible]
תלך · שרה תלכי · ונכבר לצפורה תלכנה · הנה אלו
הם יב' דרכים ; ו' יחידים ; ו' רבים · והחסרון שלשון בם · חד
ביחידים ב' וברבים ב' [illegible] נשארו ח' אלא נכללו · ד' ביחידים
וד' ברבים · וכפי זה הדרך אתה צריך לחקור בשאר הבנינים הספרים
מהן שראוי [illegible] אשר העתיק אלא כי לא [illegible]
זה הענין בזה החבור אלא להעיר אל סוד הלשון לפי החכמה
אשר אי אפשר להשיג [illegible] שיבואו לפנים כי אם בהקדמות [illegible]
שהן מוכרחות להקדימן כדי להגיע ומהריך אלו הבונה בהכרח
והיא ידועת השם באמת · והשכל מוכיח שאם לא תקדם ידיעת
ספרי הדבור להשגה לא יתכן להיות ההשגה המושכלות המוחלטות
מהשכל שלמה · ומזה עם ידיעת ההקדמות הנזכרות ההשגה
קלה להבינה אם לא ימנע מזה מונע חיצוני או פנימי או רצון אלהי ··

איננו עושה פעול בפעל כי אם סבה קרובה או רחוקה · והנה הן
הדבורים הנשארים בפועל ד׳ · והם כאמרך ראובן כותב · ולאה
כותבת · אברהם ויצחק כותבים · שרה ורבקה כותבות · וכן
כותבת · באה במקום ה׳ שלכותבה · והכל שוה בלשון · וכן
עוד ענין הפעול · כאמרך הספר כתוב · האגרת כתובה ·
הספרים כתובים · האגרות כתובות · וגם אלה הם ד׳ דבורים
ולא יתכן להוסיף עליהם ולא לגרוע מהם · כלומר שאם יחסר
אחד מהם בלשון ואינם שלא ימצאו השאר בין מכלל כל הענין
בין מאותה מפני מעלותיו תגלה למעלה בכל מקום שתרצה · והנה
יש שני ענינים שהם שוים לכל דבר שיאמר עליו ענין פעל והם
שמות ראשונים לפעל · כאמרך בנין או בנינים · שעליהם תלויה
כל פעולותיו עבר ועומד ועתיד והפעל לא יתחלף על שם העצם
שאינו מתחלף דבור ולא סמיכה אבל יתחלף על שם התאר ועל המקרה
שהם מתחלפים דבור או סמיכה · והכלל שכל שם יחובר לו כינוי
אות אחת לשם העצם לא יחובר לו אות כינוי לעולם אין יחובר
לו סימנין · וזה גם כן סוד גדול ודעהו · וכבר ימצא שם העצם
עצמו והנה שם הפעל נחלק לשני חלקים · אחד מהם הוא שם
יחיד ורבים · והשני שם יחידה ורבות · כאמרך קדש קדשים · או
קדושה קדושות · בקשות השם כי המבין מורה על תאר
המתואר בשלה · וכיוצא בם · ומקור הפעל הוא כולל שלשת חלקי
הזמן · והם היה הוה ויהיה · והוא לבדו כמו שמור או זכור · ויש
לו דרכים רבים בכל הבנינים · ואין אדם יכול לפרש ענינם בזה
כי מפני המקור מקור היה ענין נעלם · וכבר יתחברו לפניו ד׳
אותיות בכלם · לבד · ולא יתחבר אליו אות אחת לשמשו אבל
כבר יתחבר אליו ו׳ השמוש · כמו ועשה אותה יום משתה ושמחה ·
וכן יתחבר אליו ה׳ התמיהה כמו האמר למלך בליעל · ולא
יתחבר אליו אות אחר · וגם יתחברו אחריו כל עשרה הכנויים
והאות ד׳ מורגשות גם בכלם · ובמקום מקור כולל כל זמן יורה על
היות תאר אחד לד׳ יסודות והוא משותף בכלם · והוא מקור להם ·
וזה ענינו שאמר שם קמוץ הוא מקור · ושין שוא הוא צווי · וכן

המקור

חיך · כי הם דברי אור השכל · בראשון · ועל כן יאיר בלבך
כוכב מאדים ומגיד שם מהשמש שם ותחיה בו חיי עד —— ..

החלק הה'

חלק סימן ט'

סימני אותיותיו ·· שם · חלקים ס
שנים ושמיניות שפים · והתשובה א' ..
ענין א' · סימן ט' כולל אותיות חלם
הנואמר · כלומר שיש בידו שום קבלה.

מודיעת השם ויודע. לאשלים שכלו עמה ולהוציא קבלה מכח
מקובל אל כח מושכל · צריך שלא תתבהל נפשו על מה שיראה
בספר זה · ואם תתבהל רוח קבלתו יקרא אל יעקב בפתח ——
המלמדת או אל רבו אשר הוא מאמין ויספר לו חלומותיו ולא
תהיה נפשו שוממה עליו בראותו דברים עמוקים בתפלת חכמה
ואם לא ימצא כותב ומגיד לקשרים ישב עד שיכין כוונתו לתוך
מדע שאם הוא מתעלל ועלה מאי אך ועיין והתכל בשום דין
מכל הדרכים האמתיים ישוב דעתו וישמח בה מאד · ואם לא
ישוב דעתו אל ידיעת כלם יחזור ולא כפי דעת המקובלות אלו
אלא כפי האמת אם יוכל ולא יוכל מפני קבלתו שקבלת כלל
ממשכלות כדי שיקשה על קבלת המשכלת המקובלת מן הלב ומן
מלות משל ויחזור על כבוד קבלת המוחלת ורחוק ממנו ——
קבלות המושכלות · ויחשוב שקבלתו הוא היותר אמיתי קבלות
גם כן שם הזוהר בלבו עיני השכל והוא הענין אשר בו לא ראוהו
אנשים אשר הוא בהיר בשחקים החשוקים בשם · ואולם בראותו אור
באור השכל דלקה בו מעשיו שכל אל ענין נכבד · והיו לו שניה
הדעת ובחינות ובחינות לו הנכברות עם שאמרנו הראשונה · וכל
המתבונן לו ולרואים לו כמו הענין בראש מענין לענין · ובפרט
רק הענין הנכבד למעלה יום נסו ויתעלה רק מאת השם וקורא א
אין עליו ורקו עלי אהבה · ואל תקרי רק אלא רקיע · ואחר
שהתבוננת בן במראה קטנה והוהראק על מה שראוי להזהיר עליו
בדברים אחרים שבאו במקום הכם אחד בספרי אותיות האמת ——
הנכבד והנורא ואודיעך אי זה אותיות הם סגולה ·· דע כי הסוף
כי אותיות חמש הם זרמנה · ונקראו כללם אותיות העליונות

חלק סימן ד׳

עיין ג׳ סימן ו׳ · כולל דרכי המלות
כל לשון כוללת שלשה דברים אלה
שמות · ופעולות · ומלות · וכבר בארתים הענינים ההם בקונ־
רסי · עיין כוונת המחבר · ונשאר לבאר המלות שהן הדבר השלי־
שי · ונאמר בהם · שהמלות הם הדבורים הנקראים קשר לענינים
המכוונים והם מקרים ואינם שרש הבריאות בדבור · וזה כי באמרך
שם · ספר יעקב · לא תבין מאומה כמה לעולם · ואינם שמם
העולם הוא שרש שהוא מורה על מהות המלאך · ועל עצמותו ומלך
אם תרכיב כמה שמות העולם יחד לא תבין מהם כוונה עיין · עד
שתשים אל השם פועל · גם הדבורים הרבים צריכים לקשרם במלות
ופרדות שובאותיות נקשרות בשמות או בפעלים · באמרך ראובן
שמעון אלון פעל אחר כהן זנא · ואמור ראובן לבא · והנה מן
השם לבדו לא תבין דבר מכוון · ואם תשים אל פעל · עד
שתוסיף להם דברים אחר או תיבה כמו מן העיר היום · ואז
תשלם כוונת הדבור בתוכיך הכל יחד כאמרך ראובן יצא מן העיר
היום · והנה השם המורה על דבר נמצא לא השלים הדבור לבדו
כל שכן המלה שהיא מן או אל · כי מן העיר כמו מהעיר שאינו
מורה על שום נמצא · ומבין תתעורר לדעת שדרכי המלות בין
רבות מאד והן משונות מאד עד מאד · גם תתעורר מכל מה
שאמרתי להבין מתוכו מה שאומר מכאן ואילך בענין בחלקים
הבאים · הנה כבר בארתי לך מה שראוי לבאר בשלשת חלקי
הדבור אשר כל לשון בנויה עליהם לפי ענינים ושמתי אלה
החמשה פרקים הנחלקים לחמשה חלקים ראשונים כדמות ה
הקדמות כוללות בקצרה למה שיבוא בחמשה פרקים הבאים
אחריהם הנחלקים עוד לחמשה חלקים אחרים · והנה כללו אלה
החמשה חלקים הגדולים שעברו · ה׳ חלקים קטנים פרטיים להם
וגם החמשה חלקים אלה הבאים הגדולים יכללו עוד י״ה חלקים
קטנים פרטיים להם · וסימן כלם כ״ה יחד אותם ה׳ חלקים
גדולים ויבוא הכלל ח״ין · וסימנך כי הוא חיין ואין ימין ״
והשמר לך פן תשכח את הדברים האלה ופן יסורו מלבבך כל ימי

חיין

הנזכרות. ידוע שכל משכל ומקובל והנני רואה סותם לפנינו.
הנה. אין ספק שהנמשך אחר הממשיך הנמשך כמו שהוא ב
בהיותם משני מינים. אבל בהיותם ממין אחד יתכן היותם שוים
במעלה. ואולם כשיהיו שני מתנועעות. ואמנם היות הנמשך ואינו
אחר הממשיך אחר משלמות חלקיו. והמשל אז כי בלתי נ
נבדל. אמנם נמשך להכרח בשכל. ומי שנמשך אחר מי נמשך
מאלו השלשה ובפרט שלשתם הנזכרים ימשך ואינו נמשך כפי
שהסבה או הענין. נמשך אחריו. והוא בלתי נמשך אחר אחר והם
ובפרט שהוא שהוא הסבה הראשונה לכל הנמצאות הוא מה
ממנו הנמצאות בהמשך עצמו והוא שכל בפועל. שכל מושג
הנמצאות. ידוע גם כן מזה שהכל נמשך אחר עצמו. וכל מה
שירוממו המתחייבים המיוחסים אל עצמו בלא משלכים אחר עצמו
אחר שאין בעצמו שום הרכבה שאם היה מורכב לא היה מחויב
המציאות בבחינת עצמו אבל בבחינת שני חלקי הרכבתו. וכל
הסבה היא מקרה. שקרה להרכבה וכל מורכב יש לו מרכיב. וכלא
כבר התבאר במופתים בספרי החכמה. שאם כן כל שם שיורה
עליו יהיה שם מורה על מציאותו. או על הבדל שם נבדל מאומה
ומוחלט המורה על העצמים בהבדלים. או יורה על תאר מיוחס
אליו. או על היותו פועל. או על זה שירמוז שום שלילות
בתואר והמושכל אלא ההמון אשר אין להם השגה במציאות כי אם
בקבלה. ואם כן הנה יהיו כל שמותיו ונאמרים גם כן אחר השם
המיוחד לו כמו שכל ונמצא נמשך אחר מציאותו והיה השם הנכבד
והנורא הנקרא שם המפורש לבדו מעשה לכל שמותיו כמו שהוא
עצמו ראשון לכל העצמים והוא כלם בפועל והם כלם עומדים
בכחו. ואמנם שהשם עיקר לזכר. והזכר אינו כי אם כלם. ימשך
הזכר אחר השם. ואמנם שהמלכות עיקר לממשלה. שכל משך
מושל. ואין כל מושל מלך. תמשך הממשלה אחר המלכות ואמנם
שהעולם הראשון עיקר לכל עולם ימשך כסא העולם אחר העולם הוא
עליון. ואם היה המושב על הכסא לפני היה צריך על כסא שהוא
לפני לשבת עליו. אבל השם ית' שהוא אינו לפני ולא כה בפני

על דרך זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר · ונאמר בקבלה לעלם ·
כת׳ כלומר שראוי להעלימו ועל קריאתו אותיותיו אותיות העלמה · זה
המובן לפי דעתי הנעלם אומר זה · כי לעלם · הוא דבר משותף ·
וענינו האחד הוא ענין ההעלם · והשני הוא ענין המעלה · והוא ·
שאותיות השם ראוי לעלם · כלומר לעלה אותם · והוא כאין ו
להעלם למעלה הראויה · ועוד על זה אמרו חז״ל וזה זכרי · שהורה
על זה שהאדם חייב להזכירו ובסוד לדר דר · מורה שבכל דור ודור
מתגלגל בשם לפי הוראת שמו ∴ ותמצא ההזכרה השלמה · וכבר
הזהיר ואמר לא תשכח וכו׳ · והתורה תניחה את זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח · שכבר נאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
בעמלק מדר דר · ותמה יי מלשון דורה · וענינו כלל הזמן שהוא
יי בעולם · ולא תשכח זכרו · שכן כת׳ כי אין זכרון לראשונים
וכו׳ · וכת׳ דור הולך · ודור בא והארץ לעולם עומדת · אבל
השם כבר נאמר עליו ה׳ שמך לעולם ה׳ זכרך לדור ודור · ונאמר
עוד בקבלה הסוד מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור
ודור · ונגלה יותר באמרו אתה ה׳ לעולם תשב כסאך לדור ודור ·
מורה במלכות ובשם ובמהות סוד לעולם · באמרו מלכותך ·
ושמך · ואתה · כי הם שלש מעלות ליחוד · הוא ושמו ומלכותו
וכבר נודע כי שם הוא סימן מורה על מציאות עצם או מקרה
וסוד השם הוא שמו מלכותו · ועוד הוא שם מלכות · סוד
תיבות ראשי תיבות · ותוכי תיבות · השם אותיות וכלו · והאותיות
מושכל והם מושכלות · והנה כלו אחד · והאותיות · כלו שם
והמושכל אחד · והסוד הוא זה והבינהו · שם מלכות הוא מלכות
שם הוא · ובשם יי · הוא שמו והוא מלכות בעצמו · ואין זה
דבר שידומה אבל הוא מושכל · כי במחשבה יפול ציור · הרכבה ·
ואין בשם הרכבה · והנה נזכרו עוד ג׳ מעלות להורות בם על ס
סוד הדורות · והדור מיוחס לדרים בעולם · והעולם מיוחס לזמן
והזמן מיוחס לעולם · והמעלות הן זכר וממשלה וכסא · וזכרו
נמשך לשמו · וממשלה נמשכת למלכותו · וכסאו נמשך
לעצמו · והדורות נמשכים לעולם ולזמן · ואלה הנמשכות

הנזכרות

חלק סימן ת'

ענין ב' סימן ו' · כולו ענין ה'
הוראת אותיות הא"ב · בעבור

שהשם נמצא חויב המציאות יורו עליו האותיות אשר מכללם
המספר התחיב מציאות כלם ברבים והם כלם יחד · ומה
שהוא ראשית · כל מה שנמצא אחריו והתחייב מציאות הוא
האלוה ית' ועל כן צריך שורה · עליו אות שורה · שכן עומד עם
הבאים אחריו והוא אות א' · כי א' הוא אות נמצא ראשון ·
לכל האותיות במערכה ולא יתכן להזכיר אחד מהם במבטא ·
בלתי אלף · וכל נקוד שימשיך אות עמו תנועות א' משותפות
והנה כל האותיות מופשטות מכל הרכבה אחת אחת · כי אין
א' ע"כ · עם כל אחד ואחד מן הנקודים ותארך בכל אות א
ארוכות מעט ותמצא שהתנועה התחלתה מאלף א' עם אות
ועם נקוד · ואחר לזאת הבאת האות מן הפה · ושאר הנקודות
המשותפות עם א' מתגלגלות במבטא בהארכה בתנועה מתאחדות
על כן משל על האלף לבדה בלי הפסק בנקוד אלא מנשימה
לנשימה · וזה הבחי' לפי מציאות חיי האדם שאם יפסק ממנו
נשימתו אשר היא הסבה הקרובה לחיותו קודם שעה · ימות מיד ·
ועל שנשימתו הן סבות חיותו הקרובות · הורה אות הנשימה
שעליה נתלו כל הנשימות על מציאות האלוה שהוא חיי כל חי · והוא
הסבה הראשונה לכל חיי החיים כלם ועליו נתלו כל התנועות של
הראש ועד סוף · ומודיע שכל הדברות הן חמשה מינים · במציאות
חסור · אחת למעלה ושמה חלם · וצורה נקודה אחת על סוף ה
האות · ואחת למטה ושמה חרק · וצורה נקודה אחת באמצע
האות · ואחת תלויה בין מעלה ובין מטה באמצע אחר פני ה
האות · ושמה שורק · ואחת למטה מתפשטת ישרה · ושמה קמץ ·
וצורה קו ישר מסוף האות עד ראשו ונקודה אחת תחתיו בא
באמצעיתו · ואחת למטה · ושמה צרי · וצורה שני נקודים אחד
בסוף האות ואחד בראש האות מלמטה · ונמצא שכל חמש הברות
הן למטה ולמעלה ובאמצע · אלא שאחר התיחד להיות עליון לבד
ובאמצע התיחד להיות באמצע ונשאר למטה נקוד אחר נקרא בשם

ויתיישב אל כסא ישיבה ודין. אבל אם יהיה לו שם כסא.
יהיה הכסא ענין בלתי נכון ויהיה מבין שהכסא הזה הוא ענין
מעולה ומשובח הנה השם עליו. כדמות והנה ה' נצב עליו על
הכלל. זה רק משל. ואחר שאמר כן אין יתכן להיות לו שום
זו אמירה מהות לעצמו כי אחר ענין בלתי מושג בשכל ואין
מושג מאשר הנעשה שאין לו שם מהשגה חושית. ואמנם יורה
שאין המקום על מציאותו ויורה על הגדלו ורוממותו. והכבוד
הזה אינו הכבוד [illegible] מעולם נולד לבד אבל הוא הכבוד עצמו.
חכמות הכבוד מעולם נולד וגם הכבוד עצמו עצם מעצמו עלה
נולד חכמות הגדולה אשר אין הכבוד נבדל ממנו כמו שנאמר
בחלק הקודם הבא אחר זה. ואמנם כאשר הודיע כי הוא זה
אומרים הם שנבחרו להיותם שם [illegible]. והוא שאומרים שם
שהאומרים כן כבר. ואחר השם מהם כשהודיע זה ובגלל הלשון
אותיות וכן להורות כח מציאותם ודאה שלא היה מספיק להורות
על מציאות המיוחד כי אם בשם המיוחד וזה אחר שהתחיל הכתוב
ובין בו [illegible] ששם המיוחד המובחר מאשר אומרים כמו שנבחר
שם מאשר אותיות. ואע"פ שכלן הן אותיותיו כמו שכל האומר
כלן בדמיונו וכאשר היה הוא מיוחד ושמו מיוחד [illegible] לו בלא.
הברכה בתושבחת [illegible] מיוחד מכל שבחיו. ואע"פ שכלם שבחיו.
וכמו אבל מיוחד בחר בברכה [illegible] והיא מעולה כמו
שאמר [illegible]. וכמו [illegible] אחד [illegible] כהנים לוים
ישראלים וכלם [illegible]. אבל אין כלם לוים. וכל כהן לוי. אבל
אין כל לוי כהן. ואחר שהודיעך זה הודיעך שאין אומרים שם
בתוך מאשר אותיות בשום פנים. והנה הם הראשונים הנבחרים
מכל האותיות שהם זה. ועוד נבחר י' לשתמש אל השם. ועוד
נבחר ה'. והנה אלה הארבעה הם אותיות הנה והם אשר
מציאותם בכל וכל [illegible] על שם המיוחד אין בו אומר
שהוא מאותה אחר כלל כי אם מאלה הארבעה. והם הם לבדם
אותיות השם המיוחד. ואחר שהודיעך זה שמש מה שאומר
בזה נמצא [illegible] בחלק זה —— ..

בחלק

חלק סימן ת׳

ענין ב׳ סימן ז׳ · כולו ענין ה׳
הוראת אותיות הא״ב · בעבור

שהשם נתן חיוב מציאות יורו עליו האותיות אשר מכללם באספם התחיב מציאות כלם בהכרח והם כלם יחד · ווי״ו שהוא ראשית כל מה שנמצא אחרון והתחייב מציאות הת״יו האות ה׳ ועל כן צריך שורה עליו אות שורה · כן עשו עשה הבאות אחרון ואחר אות א׳ · כי א׳ הוא אות נמצא ראשון · לכל האותיות בהדרגה ולא יתכן להזכיר אחר מהם בהם שא · בלתי אלף · וכל נקוד שיהיה אות עמו תנועה א׳ משותפת והנה כל האותיות מופשטות מכל הרכבה אחת אחת · כי מן א׳ עד ת׳ עם כל אחד ואחד מן הנקודים ומאריך בכל אות א ארוכות מעט והנה א שהתנועה התחלתי · ואלפין א׳ עם אות ועם נקוד · ואחר יצאת תבת האות מן הפה · ויצאת הנקודה המשותפת עם א׳ מתגלגל בהן בארוכה בתנועה תמידת על כן משל על האלף לגרה כלי הספק כמים אלא מנשימה לנשמה · וזה הכרח לפי מציאות חיי האדם שאם תפסק ממנו נשימתו אשר היא הסבה הקרובה לחייו קרב שעה · ואת אותו ועל שנשימותיו הן סבת חייו הקרובה · הוה אות הנשימה שעליה נתלו כל הנשימות על מציאות האלוה שהוא חיי כל חי והוא הסבה הראשונה לכל חיי החיים כלם ועליו נתלו כל התנועות של מראש ועד סוף · ונודע שכל הדבורים הן חמשה מינים · במציאות הדבור · אחת למעלה ושמה חלם · וצורת נקודה אחת על סוף ה האות · ואחת למטה ושמה חרק · וצורת נקודה אחת באמצע האות · ואחת תלויה בין מעלה · ובין מטה באמצע אחר פני ה האות · ושמה שורק · ואחת למטה מתפשטת ישרה · ושמה קמץ · וצורת קו ישר מתחת האות עד ראשו ונקודה אחת תחת ראשו ב באמצעיתו · ואחת למטה · ושמה צרי · וצורת שני נקודות אחד כנגד האות ואחד בסוף האות מלמטה · ונמצא שכל חמש הדבורות הן למטה ולמעלה ובאמצע · אלא שהאחד התיחד להיותו עליון לבד והאמצעי התיחד להיותו באמצע וכו׳ למטה נקוד אחד נקרא בשמו

ויעיין אל כסא שישב עליו · אבל אם יאמר לו שם כסא ·
יהיה הכסא ענין בלתי נקי ויהיה תכלית שהכסא ההוא הוא ענין
מעולה ומעופף הנה השם עליו · ברמזות והנה ה' רוכב על
העב על רק מעל · ואחר שאמר כן אין יתכן להמשא שם שורה
על אמרו מהות עצמו ה' שהוא ענין בלתי מושג בשכל ואין
מושג מאשר השגנו שכן לא יהיה מהשגת קבלה · ואמנם יורד
שאין המפורש על מציאותו ורוח על הבדלו מגשם · והכבוד
ההוא אינו הבדל עצמו מעצם גשם לבד אבל הוא הבדל עצמו ·
תכלית הכבוד מעצם גשם וגם הכבוד עצם עצם מעצמו עצם
גשם תכלית ההבדלה אשר אין הבדל גדול ממנו כמו שנאמר
בחלק הקדם הבא אחר זה · ואמנם כאשר אודיע בו מה שנ
אומרות הם שנתחדשו להוראת שם לו ית' שמו · והוא שנאמר שה
שהאותיות כלן כבר · וכבר השם מהם כשהודיע זה לבעלי הלשון
אותיות · וכבר להורות בם מציאותו ורצה שלא היה אפשר להורות
על מציאות המיוחד כי אם בשם המיוחד ונה את משתנו הטבעם
וצריך כן זאת שם המיוחד המובחר משאר אותיות כמו שנבחר
שאין משאר אותיות · ואע"פ שכלן הן אותיותיו כמו שכל האמור
כלן ברואיו · וכאשר היה הוא מיוחד ועצמו מיוחד נוה לו כבוד ·
הברכה בותשעת שבע מיוחד מכל שבעיו · ואע"פ שכלם שבעיו ·
וכמו שהכל מיוחד בחר בברכה מאחת ואם היא משוללת כמו
שאמו אחר משולח · וכמו שעשה אחד ומשולח כהנים ולוים
ישראלים וכלם ישראל · אבל אין כלם לוים · וכל כהן לוי · אבל
אין כל לוי כהן · ואחר שהודיעך זה מודיעך שאין אומר שם
פחות משתי אותיות · כאשר פניו · והנה הם הראשונים הנבחרים
מכל האותיות שהם י"ה · ועוד נבחר ו' להתחבר אל השם · ועוד
נבחר ה' · והנה אלה הארבעה הם אותיות הנה והם אשר
מציאותם ככל וכל נקנו מרקמו על שם המיוחד אין בו אות
שאינו מאותו אחר כלל כי אם מאלה הארבעה · והם הם לבדם
אותיות השם המיוחד · ואחר שהודיעך זה שאל מה שאומר
ברב נסתריהם ולפי הקבלה בחלק זה ··

חלק

לו נמצא מאור . והוא תכלית לכל שלם ונבראו בעצמות
המקור מעולם לברואיו . ולפי זה הענין צוה השם יותר לשמו
כל סבה שהוא חוה. על כאשר כן המציאות האמתי כמו שכ׳
אומן ככרי אתה כמי הראשית אותם . וזה עוד יותר לשמו.
העשירי להורות על תכליתו מה שאפשר להגיע מן המציאות
ועוד שהוא הכל . ומפני שאין אל עד השם עשה אותיות וכלם
מורכבים אל המציק שנקראו בשם הכלל אחרים על שם הראשון
שהוא אחר הסדר להודיע ברבוי האחרים ומפני האחרים לשון
לפניהם רמז ואין אחריהם סוף אחרות שעניה ירבה
על אחדות השם על פי עשר ספירות בלימה. שהם אחרות
האחרות . ולא היה אפשר אם כן שיהיה שמו כלל שם א
אותיות אלו בשום פנים . ומפני זה שניהם במספרם כולם חלי
האותיות . ועל כן היו אותיות נקראים עליהם כשמן ולכמו
שאנו כתוקן שם אותיות לשון חלקים ... והשם א O
לבר. ואחר כך וה׳ . ועוד לברא אחר כך וה׳ . ותמצא וה׳
אל פי בעניהם . הנה ... מן א׳ ה׳ ו׳ . כלומר סימן
הראשון וסימן אחרון שענין מן הוא סימן רמז כמו והתבאר מן .
והראה שם מן הקיה יורה על המשלי . מן המוחו יורה על
מן על . והסור אותם שמו כלה . ... עליהם מן אל ם
ואותם אין בעצמו ... עליהם מן ... הנה זה אחר ו
ואמר כי הוא סוד יוד וסוד מה הוא סוד יוד הא וו הא . ומיוחד
מה ... יוד הוא . אלא שאלו המיוחד כלה וכמו עם מה הוא
אשר לא אלו הלב עד שהתגלה העשיה ...
ועתה על מקום ואותם את עולם לבבם והמסירו ... הטוב
שהוא אחרון ועתה לא תקשה עוד . בסוד הקשה . שהוא המסכה
קרובה המעלה להשגות האדם והוא אשר השם המחוקה ולפר
האור לפניך מתחייב אותה . אשר הם האורות בקרבם אל אחד
סבת המציאות ואין החיות ... שהסירו אלהם עולם
ועל את ערום בכח מולם ומלאו ושבב את רוח עד שיבין א
מהותו ומציאותו את בשכנו והמוא את שכנו והאיר את כה׳ ..

ונזכר בהבדלם . והשלשה הנשארים הין ומשה . ושאר הנקודים
מאלו הורכבו . וזה הענין נשלם במקומו . בחלק האחרון בסוד
הבאת השם . ודע שהנשארות אשר הן אותי' . ורמוז בה אותן א
אלפין ושתשוקה . והוא בצירוף . אותי' נשארות האותי' . והנה סודן
ויפח באפיו נשמת חיים . ורמוז בו על בריו של האדם . והוא
על שני דרכים . וכן הם שניהם חי ומת . והוא בצירוף חי משפט
מת . וכמו שאם תעדיר הוברת אותי מהאותיות לא יהיה מציאות
לאותיות הנמשכות להבר . כן אם תעדיר נשמה מהאדם לא יהיה
מציאות לחיו ודע זה . וכבר רמזתי מה שאמרתי בענין הנשימה
שגם היא שמה נשמה . כי הענין תלוי באמור כל הנשמה תהלל יה.
הללויה . שפירשו כן בסוד תהלתו כל נשמה. ונשימה שבך . ו
ועוד נבאר זה יותר מבואר בסוד מבטא השם בענין הנשימות
והבחורים והיכולת והמיתות בלמודם בזה . ועל היותם
ראשונה בכל ענינה . כי במערכת אלפא ביתא שהיא ראשונה לכל
האותיות . ובמערכת מספר האחדים . שהיא ראשית לכל
הספירות לפי היותה סימן למספר הראשון שהוא אחד הוא מספר
ונזר אחד אין מספר לפניו היות אות א' ראשונה, להיותה של
השם כאשר המורה עליו עם הדבר הנקרא שככל הנמצאות הראשון
והסבתם . ועוד נודע שהא' היא ראשית לארבע מעלות המספר .
שהם נקראים שראשם א' בסימן ראשון . והם מעלות שראשם
י' בסימן ראשון והמאות שראשם ק' בסימן ראשון . והאלפים שראשם
א' עוד בסימן ראשון . והוא סוד אלה . ועל כן נקרא שם האותי'
אחד . והנה בא להורות כאן. שמה שהוא ראשית הוא בעצמו ת-
תכלית והוא מאמר הנביא שרמז בו על זה. שאמר השם אני
אני ראשון ואני אחרון . ואשר באותיות הוא שהא' היא
מאותיות השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם אהיה. והי'
היא מאותיות השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם יהוה.
והיא אחרונה במערכת האחדים . והיא ראשונה במערכת ה
העשרות כל זה הוא על היותו ית' ראשון ואחרון . כלומר
ראשית שאין לו ראשית . ותכלית שאין לו תכלית . והוא ראשית

המשמשות עם כל נקוד · היו הכבלים מגמגם ואומרים שזה לא
יתכן שיהיה השם מורה על אותיותיו שהם שמות לנועתם שלא
היו מכירים מעולם זה הענין האמתי העליון · ועל כן הוצרכו לנקדות
זה בצורות אחרות בלתי מוכנות לקריאתם ולמוסכמות להכאה·
ועוד שעם שזה מעולה מן הראשון והוא שהשם האמתי לא יורה
סודו בלתי נקודותיו שהוא יורה שכל נקודותיו מאותיות [illegible] התנועה
וגם לא יודע מבלתי נקודו הראוי לו שנקודו יכיר אדם סוד כל
התנועות ושהוא סבת כל תנועה סבוביות או ישרה. וצריך להתבונן
בו תנועה סבוביות כתנועה להורות על התחייב התנועה
הסבוביות והנה גם צריך שתמצא לו התנועה הישרה כמו כן ל
להורות על שאמרת התחייבה [illegible] ההוא · והנה לא [illegible] תהיה מורה
שזה בלתי [illegible] [illegible] הידועות לו שהם יורו על כחותיו ו
ועל התחייב [illegible] כלל [illegible] שבתשלומות פי שזה
הענין בכלל. היא הנקראות על פי המקובלים האותיות [illegible] כלם
ידועות השם באמת · ואם כן אם לא היה מורה בשם בעצמו זה
כלו איך היה מורה. עליון בשלמות האחרונה. ועל כן בא השם הנקרא
שם העצם בכל התנועה. כלה בענין מורה על נקודותיו סוד הלוה [illegible]
וזה סודו ·:· הוה · והמשכיל יבין · ובא עוד במקום אחר
מוחד בצורה שנית מקובלת [illegible] ה · היה · והחכם יכיר
שהנה זו הצורה השנית לא באה כי אם שלא [illegible] בכל התנועה
בשם ראוי להורות בלתי נמחק גם לא בא [illegible] ולא בכתובים
בצורת שם השם אפילו פעם אחת · ואמנם המקור שבא מן [illegible]
בתורה גם כן לא בא אלא להורות על האמת סבת המציאות הכללית
והראיה [illegible] אלהים וו' פעמי ה' · והכן זה · והוא בעצמו [illegible]
שהורה עליון השם הראשון · בשני דרכים האחד · ו' פעמי ה' · וה'
אלהים שהם ה' · זכר שהאלהים אחרים הם · והשני שיצא מן ה'
ובא אל ו' · באמן ה' פעמי ו' · וכן השם השני בעצמו דרך השני ·
בהפך כזה · ה' פעמי ה' · אחר עשר ה' פעמי א' · ולפי זה הוכן
יהיה שם העצם אשר ראשון א' הוא הכל · ומזה הן [illegible] אלהים ·
הכל שלו · והראשון אשר ראשו · הוא הכל והוד [illegible] כל האחרים

ושלמה המורה חי במות · והמשנה אמר כל רמ״ח ראשית חמר הוא
האדם · הוא שם כולל לשלש הפעולות הוראה בחכמה · ונאמר עוד
כי הם א׳ גם הנ׳ · מספר הן · עולה אחת · וכאלו הם שני
עדים על השם שהם מעידים ומודים לו אחת · א׳ · אחת ·
כאמור ואתה ראשון ואתה אחרון · והנה אחד כלשון לשון ותיו
ושניהם שוים גם כן במספר · ואחר שהן אלו שני האותיות מן
מורים על השם שהם ראשון וסוף לאחר הוכחתו להשתתפם עליהם
עוד שנים אחרים מתנועעים כי משני שהם זוג אי אפשר להמצא
אחת שאר לכל מתנועעי בנגעים כי אין שנים ועל כן היו הא
המתנועעים ראויים להורות שם לשם והם הן · ונקרא השכונה
השכון עליו · ונקרא השכון א׳ שהוא כאשון לכל השכון והשכון :
השכון שלם · וידעת שהשאלה מהאמור אחר שהדבר כן ומשנה
לא היה שם מהות מורה שהוא של המאמר · דע שכן היה ראוי
אבל מפני שהשם הוא למעלים שהם כדי לבחון בן לבור המשכילים
ולהבין ולבר ולהן כו כה שלם היה הכח לבאור ולהסתיר · על
ולהעלימו ומרכב על זה מאותיות המעולות · ולו היה שלם תכלית
העולה אפילו המשכילים בעיניהם אולי לא היו יכולים להשיג א
מאתו אלא דבר והיה הוא מלא ונעלם על רק מקובל לא על
רק מושכל · אבל היה הכח שיהיה משותף בין שתי קצוות
כדי להשכילם כן שני מיני בני אדם · שנ׳ עליהם אדם ובהמה
תושיע יה׳ · והם שלמים וסכלים · ועל כך עינים בשם ואלה
בקבלה עליהם שהוא נקרא והשכלים נעשה · עליהם הנבראים ·
ומה לא נצח עוד בשמם · והמשכילים הותרו להם הזכרתו
ושמחו מאד ברעתם דרכיה כמו שאמר הנביא היודעי באמת
לשון ולהבין תאור נפש · וכן שעקים הנביאים על זכרו כמו
שנ׳ המזכירים את ה׳ אל דמי לכם · ועוד ואל תתנו דמי לו עד
יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ · וכבר אמר עליהם
שמם ולמה לא יחשו · כלומר לא ישתקו ולהזכירו · ואחר שהדבר
כן הנה היתה זאת סבה להעלימו וסבה לגלותו ואלו היה אותיות שם
קבוע והיה צריך להודיע אלה המרכבת אשר האותיות

והנה עוד שזה במספרו עם מקנה · חברם יחד ותמצאם קנה ·
ומזה קדים · והרמז יבוא קדים רוח ה' · והנה יהוה אלהים יהוה
אחד · שלשה השמות עולים מקנה עם · שהם קנה · והסוד
קנה ושם סוד הנזכר למעלה במלאכה שהשמות מיוחדים שהם קנה
ים כן יה · ועלו אותיות השם ; ועם אות · עלו יה ואלה יה
אבל ועוד על נקוד השם השלם פנים ואחור והשם שהוא תנאי
והוא אלהים מכריע בנתים · והכל אחד · כדמות אהיה אשר
אהיה · שהיה אשר מלה מכרעת בנתים · ושני השמות הם סוד
אחד הנאור והמתנוצץ · והמכריע בם כן שם לוי · שאחר סודו ואם
תחיר שלשה אלפין מהם ונקודו כל אחד ישוה כה יה וסימנך
שכך הכתב מאד · וסוד אשר נה מאור והסוד כמו באורך נראה
אור · והכל כם נראמיר · והמספר רק יהוה באור · והם נר
באורך · והרמז נר ה' נשמת חיים · אדם · שמספרם המנורה ·
נשמה · שהיא בעצמה הענקה השמים · והסוד כמו שנמצאת
השנה האם בבוא · כן נמצאת הענקה השם ברוח · ויתגלה
לך סודו מסוד יובל שהוא יו משולש · שהיה על זוגו משולש והוא
זה שנלוית לך בסוד האיש · המתנוצץ · שהם ו' פעמים ה' שהוא
ל' · ועוד המכריעים הם יו · והנה תכריעם זה על זה ותמצא שהם
כח · חבר אלהים ל' · הנה כולו · וסודו מלך · ורמזו יהוה מלך ·
ודע שאותיות הא נזכר הוא בענין הנה · כמו האלהים ודע [illegible]
סוד אה יה בענין הנה יהוה · לומר הנה הוא נמצא · כמו שיא
שאומר הנה המלך בחרו [illegible] כי עתה יבקש [illegible] מה שאתם
חייבים לו והוא הלב והנפש והמאור · ומה שנמצא אחריהם יהוה
הא הפוך · הוא חיי אהבה · והיא עיקר כל אוהב וכל אוהב
ושלשתם כוללים כח אחד · שהוא כח אהבה · וסוד כח · אוו ·
והכל זה יה וה · שיש על אהבה עולם · ותמצא העולם הבא
שהוא עולם אחד קטן והוא עולם אהבה · בלא ספק · ועל זה
רמוז על יה אשר הוא אלם · אלהים · והוא בעצמו · יוד הא [illegible]
יהוה · והוא רמוז · כו · כן · וו · כי יהוה הוא האלהים והוא
הכולל מלך האלהים · והוא אדני יהוה · שהוא אדני אלהים והוא

עדן · והוא כ״ל מספר ה׳ פעמי׳ ו׳ שהם ל׳ ומספר ה׳ פעמי׳ י׳ שהם נ׳
כ״ל וישר והפוך · ועלה סודו כלל וכל · והוא סוד עץ חיים אשר
העולם מבראו דנין · וסודו נה׳ באלף מ״ש · ודעהו וקום ושמחהו
כי זה הוא · וכל עץ יש לו עלין · וכל עליו פירותיו ובמעשיהם
ועלה לשם כן י״ב אותיות · והיה סודו כלל וכל כלל · ומן השם
הנז׳ שאמו והפוך נגרו לעד · ורמז המספר ר״ה וסודו רוח יהוה
והנה זה הוא עץ חיים כמו׳ ר״ה ותמצא רוח מרוח הוא · והנה
נפש האדם הכוללת כל נפש · והנה הורה ה״ו בהתהפכם פנים · שאנו
לקבל מתהפך פנים ואחור והראו אחור וקדם צרתני · ואמנם הנה
באו בשם הראשון פנים ואחור והיה ו׳ בגמים מכריע הקבלה לו
י׳ ספירות ה׳ כנגד ה׳ · ועוד ו׳ שהוא בגמים יורה על קיום דבר
תמידי נצחי ונאמר כענין עמוד שעליו הבית נשען והוא בדמות
סלם מוצב ארצה. וראשו מגיע השמימה. והנה מלאכי אלהים עולים
ויורדים המתנועעים סביבו תנועה ישרה · כלומר וו׳ · שעמידתו
ישרה ועומדת בקומה זקופה · ואם כן יורה זה השם שהשכ׳
מעמיד העולם אשר המתנועעות בו ישרות עולות ויורדות בכח זה
השם שסודו י׳ ספירות שהן נחלקות לב׳ חלקים שוים שהם ה׳
וה׳ · ויורה השם שהוא א׳ היה אשר המכריע בגמים הוא י׳ ונורא
עגולה שמורה על תנועה סבוביות סביבה שהשם מעמיד עולם
התנועה הסבוביות שהוא עולם הגלגלים בכח זה השם שהוא כלו
ספירה אחת ראשונה ושמה רוח אלהים חיים והיא רוח הקדש ·
ועל כן נאמר כי רוח החיה באופנים · וכבר נאמר במרכבה אל
אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו ויסבו בלכתם · וסוד יהיה
עם סוד שמה הרוח יגלה לך סוד רוח השם הנזכר · והנה היה
השם הזה כן ב׳ אותיות · והוא יה״ה · ובשתהפכהו או
תכפלהו תמצא סודו שהוא יה יה · שהם חבר כל אותיות הקבלה.
השמות השלש · ותמצא הראשון הוה · והשני הוה · וג׳ אלהי· יהוה
חבר מספרם · ותמצאהו ק״ן והיו הרחמים א׳ עם ו׳ שהם ז׳ עם
כ״ל · כלל · ועלה ד״ל · ושלם י׳ עם כ״ל עוד · ועלה מ״ן · חבר
אותם ותמצא מנ״ל · והראו מנ״ל עד שם י״י בן ירון עדם ועלה

והנה.

במספר ; בעשיו . ושני מפני הנראות ממשלת ; על כל המלאכות
אשר נ״ר ידו עליו שהוא ו׳ קצוות . ו״ו יסודות . ואמנם שלא
אחר אלא השניה רבים רבים . ואלה ושם . כתוב יו״ד ה״א
ומלא סודו מלוין . ואמנם הוא האלהים בעניו . כי סודו
הו״ה מלא והוא סוד ה״א יו״ד ה״א . שהוא כבוד . יחיד לב׳ ויגוו .
הוא האלהים . והוא ארץ יהוה . כמו שאמרנו . והרמז עליו מלא .
וכי אמן . שהוא סימן אל מלך נאמן . הנקרא . ורמז ונהורא ו
עמו שרא . ושני אהיה מלגו שרא . והמנו תכמן יצירה דרך
אהיה אשר אהיה . ועוד כתוב יו״ד . ורבו כמו . עולה המחבר
מן ; . והנה הוא הכל עם הי״ם . וראה עוד כמו . עולה המחבר
מן ו ומלא מ״ב . והמחבר מן ד׳ שעולה ; . הרומזים שניהם
אל חבים עם המחבר מן ; שעולה הי״ם . והנה אלהים . יוצא
מן מחוברי יו״ד והוא אל הכל עם כן . ועוד חבר מחוברי ה״א
במרובעים ומלאו יהו״ה . והנה כבר מבואר שיוצא מן י״ה מלא יהו״ה
אלהים . והנה הורמז הפך הרומז . כי יהו״ה מדת רחמים והכל
אלהים מדת הדין . כי אלהים . הוא דין והנה הוא אדני . עם הנה
יו״ד ה״א . והסוד הוא ודין שהם מ״ה . והם יו״ד האין . שהם יוצא
אין . הרי הכל סימן נסים ועל כן היה השם מיוחד ופנוי ורמזים
נקוד . ועניינם חסד ואמת יקדמו פניך . והנה רמז יום הדין
יצא מן ראשון . י״ה כינוי ; פעמי ; הרי אין . וה׳ פעמים ה׳ הרי היו״ד
והנה הכל מן וו״ה . והוא הסוד הנקרא כח הדמיון . ובאשר
יצא ממנו הדמיון . יצא ממנו עם כן השטן . מן סוד י״ה שמו ועם
הוא שם היו״ד כמו שנה מן היו״ד . חבר שניהם ותמצא סוד
אדם שם האין . בינוי על צורה צורה על בינוי . ושניהם מתים
אך כבשורתך עולים שם המיוחד שהוא שם החיים . ונמצא השם
חיה המתים והכל יצר הטוב ויצר הרע . הוא שם מחיה ומתים
תחיה . ועוד עדן ה״א וו ה״א . ותמצא חשבו כלם על הדרך
הנגדית . עולה עו״ד . שהוא בעצמו דין . ועל כן אמרו רבותינו
הוא עד והוא דיין . שסודם ה״א וו ה״א עד ודין . ואמנם הסוד
המבואר מהם הוא הוא . ועל זה נאמר כי שמו לעולם וזה זכרי .

בם סוד העולם . שהוא כלו האלהים . חשוב אלהי האלהים .
ותמצאם אלף וזר . כלומר ראשון ואחרון . וחשוב עוד ארץ
האדמה . ותמצא המעין . הכולל מדה כנגד מדה חסדים ותמצא
שגב . ודע שהוא רמוז שלשה שמות בראשית . ונמצא הכלל שם בן
כ"ב אותיות שלם . סוד חזון אישי נקי . וסוד חזיון הנשאר ולא
בה בנעני . והגלגל שמו שית ברא שית והסוד שמו נפתח .
ברא נפתר . שמו שני יצרים . ברא שני יצרים . שמו המיוחד
והמפורש . ברא המיוחד והמפורש . ואם תרצה להבין זו הדרך
המופלאה בידיעת השם תדע את השם חבר שית עם שית
ותמצא גלגל השכל . אותך . והוא כי אתה אני . ולהלן נאום ה' .
חבר ימים סודו שלו . עם ברא שסודו אבר . והוא רמ"א ותמצאהו
בכל ראש . והוא ראש בכל . ואם תמצאהו בצורה תמצאהו בחומר
ובשתמצאהו בחומר תמצאהו בצורה . כסוד עד באש . וכלל ה
הסוד שני יצרים בחומר . שני יצרים בצורה . והרי התגלה לך סוד
שלשת ימי בראשית . והוא סוד שני כרובים . בשתים יכסה פניו
ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף . שהם הפנים שהם בראשית .
והרגלים שהם למטה . והכנפים אשר ידי אדם תחתיהם שהם
באמצע . פנים שתים והם ג' שערים . ידים שתים . והם ג'
ספירות כנגד ג' אצבעות הידים רגלים שתים . והם גם כן
ג' ספירות כנגד ג' אצבעות הרגלים . ואתה התחבר כ"ב מיני
אדם וכ"ב אותיות . והנה דין תשרי דין שלשת ימי בראשית . ועולם
יום ראש השנה . הוא יום הדין ומתקלין בני זכות ובני חובה
שסודם עת קץ . והיה שדי . ומכריע ביניהם . ועשה הסוד ..
משטרון שדי שמו . כי יהיה סוד פירושו שדי שמו שדי והמוכיח
תתקעו . גם שם משטרון נער . והכל כתר שדי ה' ועל זה תדע
שגלגל ה' משיר . על יום הדין . ה' מ"ה . כ"ה ה' מ"מ כ"ה . קב"ה .
וסודו יום הדין והרחמים . כהנים . א' אלף אחד . ינורה . ונשמר
ויחוד . והסוד שם . יחוד . ומציאות . פתח מרכבת אחת כנגד
מציאות הדם ורעים . ודע כי חובר אל אורות הראשון אל השבט
וד' . ומהם שני עניינים ראשונים ואחר מהם התחם גם הם ענינים

הספיקים לך בו · ובסוד המבשא עולה לך יוד סוד נקודה בעה
הנה כבר נשלמו. כוונתנו באור שרשים להורות עליו בעשר ה
האותיות המתחברות לשם השם אלא שהיה זה שעורם עליו
ככוונת להורות בדורות כאשר פתחנו לזה שצריך שיהיה מחשבה כזה
העיון השכל. כדי להגיע בו אל יודעת תשובת הדבר ···

החלק הז'

סימני אותיותיו השיך ארבעה
חלקים ועניינו ארבעה · והתיבה
עסיו

חלק סימן ת'

ובו א' · סימן ע' · כלל צירוף
האותיות · זה הכלל הוא ד

הביא ונועם שאין לו סוף מושך לו אבל יש לו סוף בהכרח
כאן שיש לו כתב סוף ולכן אין סוף בפעל אבל בכח אין לו
סוף · והנה מפני שזו הדרך היא הראשונה מן החכמות המקובלות
שבה כלומר כלולות ועל כן כל חלקיה נכללו במאמר הכלל והוא
עם צירוף האותיות שהוא בעצמו שבעים לשונות או נקראת
הפך האותיות שהכל אחד · וידוע שאין בלשונות כי אם הפך
מחבור התחברות אותיות · ויקרא זה מזג · מפני שבראשית
נמזג היסודות · וכאשר שכל דבר מורכב מאותיות כן כל מזג
מורכב מד' יסודות · וזה סוד השם שהוא י' ד' ה"א · כי אלה ד'
מורה על כל אותיות וד' מורה על ד' יסודות · ושם כן נמצא כל
הדבור וכל הדבור יוצא בשם אחד · והוא כן · שסודו עולם
ושנה · ומורה על היותו כתר תורה · ומשם הקשר ומפורש · עולם
הוא על היות השם המפורש בדברים · והוא בעצמו דבר יהוה
אשר ממנו כל הרכבה · וממנו באה הברכה · עם לו משפט ה
הברה בדבור · והם הם אותיות הברכה והקללה ועל כן הקללה
האותיות בפנים ואחור כמו שהודעתי בספר ... ב' אותיות בשני
ב' פנים ב' בשורות ו' פנים · וכן כלה · וזה היה צירוף אב
בא · אבג בגא ... וכן כל מה שיצטרף ממין ...
אל תכלית כזו · והנה פירוש זה העיון הוא כמו שאומר · אין בזה
או מים בין כלומר שמתהפך הראשון לאחרון והאחרון לראשון ·

לדר דר · והסוד זה ומש וזה יוצר · וזה רק שני היצרים שהם
השנים האלהות שהם משותפים בעליונה גם חומר וצורה
ברמז צריך ולכנס המעידים על החמר והצורה · כמו שאמרנו
על הרמוז למעלה · ועם התחתונים בעולם זה הכם ושהם
אלא שהעליונים חיים והתחתונים מתים ובהשתמש כח החיים עם
המתים · שכבם המתים חיים · והמאון תבין מהו ענין תחית
המתים · ומהו ענין חיי העולם הבא · ודע שדרכי השם אין
להם חקר · כי סתריו בלי קץ · אבל אם תרצה להתעלות לפניו
בכל יום ובלא תהיה דומה לחמור הרחים אשר סובב סובב ו
ואינו זז ממקומו · ואתה שתעל מעלה העליונה בהשתדלות והגון
כי לעולם חמור הוא וחמור הוא ואין לו מכל מעלות שום
מעלה. ונסמך על עצמו תצטרך להדמות. להתקרבות בתוספות
שנפשותם בכל יום מתעלות לפני מי שבראם מתוך ידיעת שמו
יתי · והסוד אותם זה חלק בסוד שם בן יב · והוראתו ושמו
תמצאו לידיעת שם בן מב וסוד שם בן עב · כי הכל הוא
ממקום אחד והכל הולך אל מקום אחד · ודע כי שם זה בן יב
היה כהן מזכירו · פעמים ביום הכפורים כנגד · ומזה מ
תשובה וכנגד · ספירות וי דברות וז מאמרות שהכל עולה
אל ... אחר מתפשט מאמרות למאמרות וכן ממעלה אל מעלה
ומענין לענין ומסבה לסבה עד הגיע הכל לגבי עילתא דעבורא
והנה עילתא דעבורא יוד הוא כלומר עשרה הוא · ומעשרה יהיה
קרוב להיות · והנה שם בן יב עולה למספר זה · בעבור חלקיו השלום
שחלקיו ו · ושלשיתם ד · ורביעיתם ג · וששיתם ב · וכלל
חלקיו עולה עם החלק המיוחד שהוא א עולה סודם הי"ו · וסוד יב
הוא הוא הרי הסוד היא הוא או אמור הוא היא · והכל כמו
יה אחד · וזה דרכם ..

יהוה יוהה יההו
יהיה והיה והיה

וזה אחר מספירותיו
ושאלה ומה לו כמה
צורות אחרים ואלה

הספיקות

תיק · כי הם דברי אור השכל · בראשית · ועל כן אמר · כלומר
סוכה מאמרו ומביא שם מהשמות שם והלוה בו מי עם — ..

החלק הה'

סימני אותיותיו ·· ע"פ · ה' חלקים ·
..שנים ומלמדיון שמים · והתפלה · א' ..

חלק סימן ש'

..לשון א' · סימן ש' כולל אותיות השם
.. המאמר · כלומר שאין בידו שום קבלה

מודיעים השם וזולתו. והשלום שבלו עמה ולהוציא קבלה מכח
המקבל אל כח המשכיל · שהשם שלא תתבטלהמשכילו על מה שיבואו
בספר זה · ואם תבקשנו מה קבלה וקרא אל יוסף פותר —
המלשונות — או אל רבותיו אשר הוא ממנו ויספר לו חלומותיו ולא
תהיה נפשו עגומה עליו בראות דברים עמוקים בהבלם — ואולם
ואם לא מצא פותר ומתפרסם יותר עד שיבין כוונתו שאינו
סתם שאם אין כלל שכל ועמה ואין על יעיין ויתבונן בשום דין
מכל הדרכים האמתיים יבין דעתו משמח כמה מאד · ואם לא
שיבין דעתו אל הבינה · כלומר אותם ולא כפי דעת המקובלים — אלא
אלא כפי האמת · אם יודע מלא · ואם כפה קבלה שלמות בלבו
ומבלתו בכח משמעה על קבלת האמת מלבם המקובלים — ואין הלשון ואין
שלמות שכלו ומוציא על כפור קבלה המקובלים — ודרכם מהם קדם —
קבלתם המשכלות · ויעזור שקבלתם מה הנה אמנם קבלה
גם כן שהם אור · כלומר · עיניהם כל והוא השם אשר בו לא דבר
שמשמש הוא כפור בשחקים המשקים בשם · ואולם בראותו אור
באור השכל ולהבין כן משמש שכלו אל ענין נכבד · והיות שמבטה
הלשון ומתנועות ובתוכה לו הנכבדה עם שאותיות הראשון · וכל
המתקבלה לו ולאותיות לו · כמה תנועות בלשון מענין לענין · ומבררים
כל הענין הנכבד למעלה · ומה גם ומעלה כלל מאמר משם · וקורא א
אם עליו וכלל על שמבה · ואל תקרי כל אלא כלום · ואחר
שהתבאר כן בהתבאר קצת מהתבאר על מה שרצו להודיע עליו
בספרים אחרים שכאן ממקום נכבד אחד בספרי אותיות השם —
הנכבד והנורא והודיע אם לא אותיות הם כנזכר ·· דע כי השם
כי אותיות השם הם צרופים · וקראו בכלם אותיות הנעלם —

חלק סימן ד' [illegible]

כל לשון כללה. שלשה דברים אלה

[illegible]

הנמצאות. וידועה אצל [illegible] והנה ראוי שהוא [illegible].
הטבע. אין ספק שהנמשך אחר המושך הנמשך [illegible] ב
בהיותם [illegible]. אבל [illegible] [illegible] יתכן [illegible] שיהיה
בפועל. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] הנמשך ואעפ
[illegible]. אחר [illegible] [illegible]. [illegible]. או כמו [illegible]
[illegible] [illegible] להסרת [illegible] [illegible] אחר [illegible] ניטן
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נמשך [illegible] [illegible]
[illegible] או [illegible]. נמשך אחריו. [illegible] נמשך אחר אחר [illegible]
[illegible] [illegible] הסבה הראשונה לכל הנמצאות הוא [illegible]
[illegible] הנמצאות [illegible] עצמו והוא [illegible] [illegible]. [illegible]
הנמצאות. וידוע [illegible] כן [illegible] שהכל נמשך אחר עצמו. וכל [illegible]
[illegible] [illegible] אל עצמו. כלם [illegible] אחר עצמו
אחר שאין בעצמו [illegible] הרכבה שאם היה מורכב לא היה [illegible]
הנמצאות בהיותו עצמו אבל בהיותו שני חלקי הרכבה. וכל
הרכבה היא [illegible] לרכב וכל מורכב יש לו מרכיב. וכבר
כבר התבאר במופתים בספרי החכמה. ואם כן כל שם שיורה
[illegible] [illegible] על [illegible]. או על הבדל שם נבדל [illegible]
[illegible] [illegible] על העצמים בהבדלים. או יורה על תאר [illegible]
[illegible]. או על [illegible] [illegible]. או על [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אשר אין להם [illegible] בנמצאות [illegible]
[illegible]. ואם כן [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] כן אחר השם
[illegible] [illegible] שכל נמצא נמשך אחר הנמצאות [illegible] השם הנכבד
והנורא הנקרא שם המפורש [illegible] [illegible] [illegible] כמו שהוא
עצמו [illegible] לכל העצמים והוא כלם בפועל וזה כלם [illegible]
[illegible]. [illegible] עיקר [illegible]. והדבר [illegible] [illegible] כלם יתכן
הדבר אחר [illegible]. [illegible] [illegible] עיקר [illegible]. אבל [illegible]
[illegible]. ואין [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible]
שהעצם הראשון עיקר לכל עצם ונמשך כמו העצם אחר העצם היותו
עליון: ואם היה [illegible] על הכמה [illegible] היה צריך על כמו שהוא
[illegible] [illegible] [illegible]. אבל השם [illegible] [illegible] אינו [illegible] ולא כמו [illegible]

על דרך זה שאמר לעולם וזה זכרו לדר דר · ונאמר בקבלה לעולם ·
כמו כלומר שראוי להשלימו ועל קצתו אמתתו אמונת הבורא · זה
המובן לנו אמנם השלם שהוא זה · רבי לעולם · הוא דבור משותף ·
ועניין האחד הוא עניין ההעלם · והשני הוא עניין התמדה · והוא
שאמונות השם ראוי לקיים · כלומר לעולם אותם · והוא כמו ל
לעולם ולעולם הרצויה · ואמר על זה אמרו וזה זכרי · שהורה
על זה שהאמת חייב לספרו ולאמר לדור דר · ואמת שכל דור ודור
חייב כלם · לפי ההודאה שאמר ה' ותקון ההגבה השלמה · וספר
הנזיר ואמר מן תשכח וקול · ותקון תמחה את זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח · שכבר נאמר כי יד על כס יה מלחמה לה'
בעמלק מדר דר · ומה זה מלשון דברה · ועניין כלל העניין שאמר
דר בעולם · ולא נשכח זכרו · שכן כתב כי אין צריך להאריכים
וכולי · וכמו דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת · ואמר
השם כבר נאמר שלא ה' [illegible] לעולם ה' זכרך לדור ודור · ונאמר
עוד בקלט [illegible] מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור
ודור · ועלה [illegible] באמרו אתה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור
הורה במלכות והם ובלאורות סוד לעולם · באמרו מלכותך ·
[illegible] · כי [illegible] לדור · הוא [illegible] ומלכותו
וכבר [illegible] שם הוא [illegible] על [illegible] עולם או [illegible]
[illegible] הוא שם מלכות · ועוד הוא שם מלכות · סופי
[illegible] · [illegible] · השם [illegible] · [illegible]
[illegible] · והם [illegible] · והם כלו [illegible] · [illegible] · כלו שם
[illegible] · והם הוא זה והבינו · שם מלכות הוא מלכות
שם האל · ובכלם כן · הוא שאו והוא מלכות בעולם · ואין שם
דבר [illegible] הוא [illegible] · כי [illegible] · [illegible] ·
ואין כלם הרכבה · והנה נזכרו עוד [illegible] להורות בם על
סוד הדורות · והדור [illegible] בעולם · והעולם [illegible]
[illegible] · [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible] למלכות · [illegible]
[illegible] · והדורות [illegible] לעולם [illegible] · ואלה [illegible]

חלק סימן ת׳

ענין ב׳ סימן ז׳ · כולו ענין ה׳
הוראת אותיות השם · בעבור

שהשם נמצא חייב המציאות יורו עליו האותיות אשר מכללם
באותיות התחייב מציאות כלם בהכרח והם כלם יחד · ואחר
שהוא ראשית כל מה שנמצא אחריו והתחייב מציאות הוא
האלוה ית׳ ועל כן צריך שיורה עליו אות שיורה שהוא ענין עם
הבריאה אחריו וזהו אות א׳ · כי א׳ הוא אות נמצא ראשון ·
לכל האותיות בטבעו ולא יתכן להזכיר אחד מהם בהרגשה ·
בלתי אלף · וכל נקוד שישמע אות שהוא תנועה א׳ משותפת
ותזכר כל האותיות מופשטות מכל הרכבה אחת אחת · כי מן
א׳ עד ת׳ עם כל אחד ואחד מן הנקודים ותמצא בכל אות א
ארוכות מעט ותמצא שהתנועה מתחלת · ואחרוני א׳ עם אות
ועם נקוד · ואחר לזאת הבנת האות מן הסר · שאות הנקודה
המשותפת עם א׳ מורגלת כמו בהארכה בתנועה מהאות
על כן משל על האלף לברוא כל הספק בזה · אלא משיורה
לעיונה · וזה הטעם לפי מציאות חיי האדם שאם תמצא מאין
נשימתו אשר היא הסבה הקרובה לחיותו קדם שעה · ואות מודי
ועל שנשמותיו הן סבות חיותו הקרובות · הוה אות הנשימה
שעליה נתלו כל הנשימות על מציאות האלוה שהוא חיי כל חי והוא
הסבה הראשונה לכל חיי החיים כלם ועליו נתלו כל התנועות ה
מראש ועד סוף · ודרוש שכל הדברים הן מושלם מונים · במציאות
הדבור · אחת למעלה ושמה חלם · ולזאת נקודה אחת על סוף ה
האות · ואחת למטה ושמה חרק · ולזאת נקודה אחת באמצע
האות · ואחת תלויה בין מעלה · ובין מטה באמצע אחר פני ה
האות · ושמה שורק · ואחת למטה מונחת ישרה · ושמה קמץ ·
ולזאת קו ישר מתחת האות עד ראשו ונקודה אחת תחת הקו ב
באמצעיתו · ואחת למטה · ושמה צרי · ולזאת שני נקודות אחד
בפני האות ואחד בראש האות מלמטה · ונמצא שכל חמש הבריות
הן למטה ולמעלה ובאמצע · אלא שהאחד המיוחד להיותו עליון לבד ·
והאמצעי המיוחד להיותו באמצע וזאת למטה שקוד אחד נקרא כשם

והוא קשה אל מקום יושב עליו . אבל אם יאמר לו שם כמהו .
יהיה המקום ענין בלתי [illegible] וזה תמיד שהכמות המה הוא ענין
מעולה [illegible] המקום עליו . בראות והנה כי [illegible] עליו על
המקום על רק [illegible] . [illegible] כי אין יתכן [illegible] שם [illegible]
על [illegible] [illegible] שהוא ענין בלתי [illegible] באמת אין
מקום כאשר המקום אין לו [illegible] [illegible] . ואמנם [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible] על הגבול [illegible] . והגבול
ההוא אינו גבול [illegible] [illegible] אלא אבל הוא הגבול עצמו .
תכלית הגבול [illegible] [illegible] הגבול [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] תכלית ההבדלה אשר אין הגבול [illegible] [illegible] [illegible]
בחלק המקום הבא אחר [illegible] . [illegible] אריסטו [illegible]
[illegible] הם שנתבארו [illegible] [illegible] . והוא [illegible] את
[illegible] כלל כך . ובאר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אותיות . ובא להורות בם [illegible] [illegible] שלא היה אפשר להורות
על [illegible] המיוחד כי אם [illegible] המיוחד [illegible] את [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] המספר [illegible] [illegible] כמו [illegible]
[illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] כמו שכל [illegible]
כל [illegible] . וכאשר היה הוא מורה [illegible] מורה [illegible] [illegible] .
הברכה [illegible] [illegible] מורה [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] .
וכמו [illegible] מורה בזה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמו
[illegible] אחר [illegible] . וכמו [illegible] אחד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] . אבל אין [illegible] [illegible] . וכל כך [illegible] . אבל
אין כל [illegible] כך . ואחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שם
[illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] . והנה הם הראשונים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] . ועוד [illegible] [illegible] אל [illegible] . ועוד
[illegible] . והנה אלה [illegible] הם [illegible] הנה והם [illegible]
[illegible] [illegible] וכל [illegible] [illegible] על שם המיוחד אין בו [illegible]
[illegible] [illegible] אחר כלל כי אם [illegible] [illegible] . והם הם [illegible]
[illegible] [illegible] המיוחד . ואחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בחלק [illegible] ..

הלוך

לבו נפלאו מאוד · והוא תבונות לכל שכל נבראו בעצמות
המקום מעולם לברואיו · ולפי זה הענין צוה השם לאחר לשמו
כל סבור שהוא מזה. על כאשות כח המעשות העולם כמו שנ'
ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני · וזה עוד לאחר לשמו.
העשירי למרות על המקדש מה שאמר להגיע מן מין התולדות
לשמור שהוא הכל · ומשכן שמו אז עד שהם עשה אותיות וכלם
מותחים על המשכן שנקראו בשמם הכל אחרים על שם המלך
שאינו אחר המלך להודיע בכוחו האחרים ממעשה האחרים לאין
לספרם רמוז ואין אחריהם סוף אחרות [illegible]
על אחרות השם על כן עשה ספירות כלומר. שהם אחרות ה
האחרות · ולא היה אפשר אם כן שיהיה שום בלתי שתי א
אותיות אלו בשום פנים · [illegible] שנהם במספרם כללים [illegible]
באותיות · ועל כן הם אותיות נקראים עליהם בסוד [illegible]
[illegible] בהלוך שם עותיות [illegible] אלקים [illegible] · ותשים א O
לברא ואמר כן וכו' · ועוד : לברא [illegible] כן וכו' · [illegible]
אל [illegible] · [illegible] · כלומר [illegible]
[illegible] אחרון [illegible] הוא [illegible]
[illegible] יורה [illegible] · [illegible] יורה [illegible]
[illegible] · והסור [illegible] · [illegible] עליהם [illegible]
[illegible] · [illegible] · [illegible] ו
[illegible] הוא [illegible] · [illegible]
[illegible] הוא · [illegible] כלם [illegible]
[illegible] עד [illegible]
[illegible] על [illegible]
שהוא [illegible] · [illegible] · שהוא [illegible]
[illegible] האדם [illegible]
[illegible] · אשר [illegible]
[illegible]
[illegible] עד [illegible] א
[illegible] ··

ונזכר בהבדלו. והשלשה המשמרים היו למטה. ושאר הנקודים
מאלו הורכבו. וזה הענין קשה במקומו. כחלק האותיות בסוד
מבטא השם. ודע שהמשמרות אשר הן אותי. ורמז זה אותו א
אלפין ושמונה. והוא בנינו. אותי כשמות האותי. והנה סוד
ויפח באפיו נשמת חיים. שהוא כן על כנוי אל הנברא. והוא
על שני דרכים. וכן הם שניהם חי ומת. והוא בניני חי ומשוב
מת. וכמו שאם תעדיר הזכרת אותי מהאותי לא יהיה מציאות
לאותיות מתחלת לחבור. כן אם תעדיר נשימה מהאותי לא יהיה
מציאות לחיי ודע זה. ונחזור למה שאמרתי בענין הנשימות
שנה היא שמה נשמה. בסוף תלוים במאמר כל הנשמה תהלל יה.
הללויה. ספירא כן בסוד הללו כל נשמה. ונשימה שבך. ו
ועוד נבאר זה יותר מבואר בסוד מבטא השם מענין הנשימות
והמאורות ואיכותן וכמותן עצמותן בענה. ועל האותיות —
ראשונה כל ענינה. כי במערכת אלפא ביתא יהיה ראשונה וכל
האותיות. ובמערכת מספר האחרים. שהיא ראשות לכל —
וזיסבריא לפי היותה סימן למספר הראשון שהוא אחד הוא מספר
ואלף אחד אינו מחובר לפיך היותה אות א' ראשי. לאותיות שם
לשם כלומר לאותות עליון עם הדבר הנקרא שכל הנעלמות המניעם
מסובים. ועוד נודע שאלף היא ראשית לארבע מעלות המספר.
שהם אחדים שראשם א' במנין ראשון. והם ועשרות שראשם
י' במנין ראשון. ומאות שראשם ק' במנין ראשון. ואלפים שראשם
א' עוד במנין ראשון. והוא חוזר חלילה. ועל כן נקרא שם האותי
אחד. והנה בא להורות כאן. שאם שהוא ראשית הוא בעצמו ת-
תכלית. והוא מאמר הנביא שהוא כן על זה. שאמר השם אני
אני ראשון ואני אחרון. ואשר כאן לאות הוא שהיא ה' —ים
מאותיות השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם אהיה. וה'
היא מאותיות השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם יהו"ה.
והיא אחרונה במערכת האחרים. והיא ראשונה במערכות ה-
העשרות כל זה הוא על היותו יה' ראשון ואחרון. כלומר —
ראשית שאין לו ראשית. ותכלית שאין לו תכלית. והוא ראשית

המשמשות עם כל עקור · אין הכוכבים תנועתם ומאורים שנה לא
יתכן שיהיה הנם יורה על אמתתם שהם שמשים לגלגל אלא
אין מכירים מעלות זה העניין תאמות הענין · ועל כן הוצרך לעלות
זה בצורות אחרות בלתי מוכנות לפרקים [illegible]
ועוד שעם שזה מעולה מן הראשון והוא שהם האמתי לא יוכן
סדרו בלתי [illegible] שהוא יורה שכל [illegible] מאמתת [illegible]
וגם לא יודע מפלתי עקורו הראוי לו שבעקורו יכיר אדם סדר כל
התנועות ושהוא סבת כל תנועה סבוביות או ישרה. וצריך להמציא
בו תנועה סבוביות כחכמה להורות על התמיד בתנועה
הסבובית והוא גם צריך שתמצא לו התנועה הישרה כאשר כן ל
להורות על שאמתת התמיד [illegible] היא · והנה לא [illegible] הגוזרים
שאמה בלתי עקור בעשיות הידועות לו שהם יורו על כחותו ,
ועל התמיד ואמת כל כח כלו. או פרט שבשום אופן פי [illegible]
התנועה בכלל. היא העקרות על פי המקבל האלוהית. האיש כלה
ידועה השם באמת · ואם כן אם לא היה מורה בלא [illegible] זה
כלו אך היה מורה עליו בשלמות האחרונה. ועל כן בא השם העקרי
שם העצם בכל התלות. כלה בענין מורה על [illegible] חזר חלה. תמיד
וזה סדרו :· הוה · ומשפטו יכן · ובא עוד במקום אחר
מיוחד בצורה שניה [illegible] המורה · הוה · והחכם יכיר
שהנה זו הצורה השנית לא באה כי אם שלא פעמים בכל התורה
בשם ראוי להורות בלתי נמשך גם לא בא בנביאים ולא בכתובים
בתורה שם השם אפילו פעם אחת · ואותם המקורות שבא מן ב
בתורה גם כן לא בא אלא להורות על השם סבת מציאות הכללות
והראשון הוא אלהים יו פעמי ה · והכן מ · והוא בעצמו [illegible]
שמורה עליו השם הראשון · בשנים ובכל האחד · ו פעמי ה · וה
אלהים שהם ה · לבד שהאלהים אחרים הם · והשנים יוצאת מן ה
ובואה אל ו · באין ה פעמי ו · ומן השם השני בעצמו ידכן השני ·
כבואן כזה · ה פעמי ה אחר עשור ה · פעמי א · ולפי זה הוכן
יהיה שם העצם אשר ראשון א הוא הכל · והוא כן לו אלהים ·
הכל שלו · והראשון אשר ראשון הוא הכל ואלד חבור כל האחרים

ועלתה תמורה הי במות· והמעתיקים כל רק ראשונים חמר האש
הארץ· הנה לא מלל הנה [illegible] המרכב [illegible]· ונראה עוד
כי הנה הוא [illegible] ו׳· ומספר הן· עולה אחד· וכאלו הם שני·
עדים על הגם [illegible] אחד הי· אחד ו׳·
כאשר אחד ראשון ואחד אחרון· ואחד אחד כראשון [illegible]
ושניהם שהם נכון במספר· ואחד שהם אלו של האותיות מן
מורה על הגם שהם [illegible]· לאור [illegible]
עד [illegible] כי מפני שהם [illegible] לאחד
אשר אמר לכן [illegible] כי אלה שנים [illegible] כן היו הוא
[illegible] ונקרא [illegible]
[illegible] ונקרא [illegible]
[illegible]· [illegible] אשר [illegible]
[illegible]· [illegible] היה ראשי
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] על רק [illegible]
רק [illegible]· אבל היה [illegible] בין שתי [illegible]
[illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible]
[illegible]
ושמו [illegible] כמו שאמר הנביא [illegible]
[illegible]· וכן [illegible] על [illegible]
[illegible] ועוד [illegible]
[illegible]· וכבר אמר [illegible]
[illegible]· כאשר [illegible]· ואחר [illegible]
כן [illegible] והיה [illegible]
[illegible]· והיה צריך [illegible] האותיות

והנה עז שוה במספרו עם אגלא · חברם יחד ותמצאם קנ״ה ·
וסודו קדים · והרמז יבוא קדים רוח ה׳ · והנה יהוה אלהים יהוה
אחד · שלשה השמות עולים אגלא ועז · שהם קנ״ה · והסוד
נק״ד ושם סוד הנזכר למעלה במלוה שמות מאחרים שהם נקד
שם בן יב״ · ועלו אותיות השם ; ועם שני · עלו יב״ ואלה יד״
אבל וזהו על נעלם השם השלם פנים ואחור והשם אהיה אשר
והוא אלהים מכריע ביניהם · והל אחד · כדמות אהיה אשר
אהיה · שהיה אשר שהוא מכריע ביניהם · ושני השמות הם סוד
אחד הפנים והאחור · והמכריע בין שם לשם שאחר סודו ושם
תמיד שלשה אלפין אחד ונעלה כל אחד עולה כב״ שר וסימניך
שכן הכתוב אומר · וסוד שלש יוד מאיר והסוד כמו באורך נראה
אור · והכל סם נרמזים · ומספר זך יהוה באורך · והשם עדי
באורך · והרמז נר ה׳ נשמת אדם · אדם · שמספרם מלמדת ב
נשמה · שהיא בעצמה הנשמת השמים · והסוד כמו שכתבנו
הנשמה היא מכסה · כן עצמות הנשמה השם כמוח · וזכרת
לך סודו מסור והבל שנא יו משולש · שורה על זו משולש · והוא
זה שנלמד לך מסוד האיש · המרגליות · שהם י׳ פעמי ה׳ שהוא
ן · מעוד המכריעים הם ט׳ · הנה תרכבם זה על זה. ותמצאם שהם
כ״ה · חבר אלהים ד׳ · הנה ל׳ · וסודו שלך ·· ורמזו יהוה אלך ·
וזרוע שמושאות הא נזכר הוא בענין הנה · כמו האמונה זרע ביתה
סוד את יה בענין הנה יהוה · לשון הנה הוא נמצא · כמו שאמ
שאומר הנה המלך בחרו [illegible] כי עתה יבקש [illegible] שאהב
חובבים לו והוא הלב והנפש והמאור · ומה שנמשך אחריהם והנה
הא הסוף · הוא חני אהבה · והיא עיקר כל אוהב וכל אהבה
ושלשתם כוללים כח אחד · שהוא כח אהבה · וסוד כה · או ·
והכל זה יה וה · שיש על אהבה עולם · ותמצא העולם הבא ·
שהוא עולם אחר קטן · והוא עולם אהבה בלא ספק · ועליהם
רמזו על יה אשר הוא אלא · אלהים · והוא בעצמו · אור הוא יהוה
יהוה · והוא רמז · כו · [illegible] · וו · כי יהוה הוא האלהים והוא
הכלל מלשון האלהים · והוא אדני יהוה · שהוא אדני אלהים והורה

עדן · והוא כללו מלך ה׳ פעמים ו׳ שהם ל׳ ומלך ה׳ פעמים ו׳ [illegible]
כל ויושר המשך · ועולה סוד כלל זכר · והוא סוד עץ חיים אשר
העולם הבא [illegible] · ופעמי יה [illegible] · ודעתו וקום ומשחהו
כי זה הוא · וכל [illegible] לו עולם · וכל [illegible] פירותיו ומשפיעים
ועולה לשם בן י״ב [illegible] · יהיה סוד כלל זכר כלל · ומן השם
[illegible] שמו ומרכבן זכרו לעד · ומספר [illegible] וסודו רוח יהוה
והנה זה הוא עץ חיים כמו [illegible] ותפארת רוח מרוח הוא · והנה
נפש האדם הכוללת כל נפש · והנה תורת [illegible] מרכבה [illegible] ·
[illegible] מתהפך פנים ואחור והרמז אחור וקדם צרתני · ובאמת הנה
באו בשם הראשון פנים ואחור [illegible] ו׳ [illegible] הבריא [illegible]
ו׳ ספירות ה׳ כנגד ה׳ · ועוד ו׳ שהוא בגימטריא [illegible] על קיום דבר
תמידי נצחי [illegible] עמוד [illegible] הבית [illegible] והוא כמות
[illegible] · [illegible] השמים [illegible] אלהים [illegible]
[illegible] ספירות [illegible] · [illegible]
[illegible] בקומה זקופה · ואם כן יורה זה השם [illegible]
[illegible] אשר [illegible] ויורדות [illegible] זה
השם שאמר ו׳ ספירות [illegible] חלקים [illegible] ה׳
[illegible] · [illegible] אשר הבריא בגימטריא הוא ו׳ [illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible]
ספירה אחת [illegible] רוח אלהים חיים והיא רוח הקדש ·
ועל כן נאמר כי רוח החיה באופנים · וכבר נאמר במרכבה אל
אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו [illegible] · וסוד יה [illegible]
עם סוד [illegible] הרוח [illegible] סוד רוח [illegible] · והנה היה
השם [illegible] בן [illegible] · והוא [illegible] · [illegible] או
[illegible] סודו שהוא יה יה · [illegible] כל [illegible]
[illegible] · [illegible] הראשון הוה · והשני [illegible] · [illegible] יהוה ·
[illegible] · [illegible] והוא הרחמים [illegible] עם [illegible] עם
[illegible] · [illegible] · [illegible] עם [illegible] · [illegible] חבר
[illegible] · [illegible] בן [illegible] ועל [illegible]

והנה.

במספר י׳ בעצמו · ושני מספר הצירוף מעשרות י׳ · ועל כל המלכות
אשר וה׳ יורו עליו שהוא ו׳ קצוות · וה׳ יסודות · ואמנם שבעה
אחר אלא הענים ורבים רבים · ואלה ורבים · כמנין יו״ד ה״א
ומנינם סודו אלהים · ואמנם הוא האלהים בעצמו · כי סודו
היה אלהים והוא סוד ה״א יו״ד ה״א · שהוא כבוד · יחיד לבו ויהוה ·
הוא האלהים · והוא אדני יהוה · כמו שאמרנו · והראיה עליו מפלא.
וכי אמן · שהוא סוד אל מלך נאמן · הנקרא · ורמז ונהגא
עמה. שרא · והנה אהיה מלעיל שרא · ומאמין תמן יצורת דיך
אהיה אשר אהיה · ועוד כמנין יו״ד · ורק כמה. עולה המחבר
מן י׳ · והנה הוא הכל עם היו״ד · ואח׳ עם כמה. עולה המחבר
מן ו׳ ותמלא אח׳ · והמחבר מן ד׳ שעולה י׳ · תרחם סוד שניהם
על חבם עם המחבר מן ו׳ שעולה היה · והנה אלהים · ויצא
מן המחברי יו״ד והוא אל הכל עם כן · ועוד חבר מחוברי ה״א
במספרם ותמלא יהוה · והנה כפי מלאת שיצאו מן יה מלא יהוה
אלהים · והנה הוראת המספר הזה · כי יהוה מדת רחמים · אבל
אלהים מדת הדין · כי אלהים · הוא דין והנה הם אדני · עם כמה
יו״ד ה״א · והסוד הוא יודן שהם · והם יו״ד האין · שהם יוכן
אמן · הרי הכל סודן נסים ועל כן היה השם מיוחד ובמוי ורמוז
נקוד · ועשנו חסר ואמת יקדמו פניך · והנה רמז יום הדין
יצא מן זמון · יה׳ כיצד י׳ פעמי׳ · הרי מאין · וה׳ פעמי׳ ה׳ הרי היו״ד
והנה הכל מן יו״ד ה׳ · והוא הסוד הנקרא כח הדמיון · ובאשר
יצא מקום הדמיון · יצא מחשבה כן השכל · מן סוד יה שמו · ועם
הוא שם היוד · כמו שנה. מן היוד · חבר שניהם ותמלא סודם ·
אדם שם השם · בגן · על צורה צורה על בגן · ושניהם אהיה
אך כהשבתך אלהים שם המיוחד שהוא שם החיים · ומלא השם
מחיה המתים והכל יוצר הטוב ויוצר הרע · הוא שם מחיה אחיה
ותרגם · הטוב עד עשן ה״א וו ה״א · ותמלא חבור כלם על דרך
בגנזכה · עולה עז · שהוא בעצמו דין · ועל כן אמרו רבותינו
הוא עז והוא דין · שסודם ה״א וו ה״א עד ודין · ואמנם הסוד
המבואר מהם הוא הוא · ועל זה נאמר כי שמי לעולם וזה זכרי ·

כם סוד העולם . שהוא כלי האלהים . חשב אלהי האלהים—
והמלאכה אלקי ווד . כלומר ראשון ואחרון . והשוב עיר אדע
האחינה . והמלאך האחינך . הכלל וזה כתב ורה חסדם והמלאך
ש̈ב . ודע שאמו לכוון שלשה שלו במאמרות ומלאך חכם שם בן
ב̈ ומתוק שלום . שכר חזק אותו . ובוד חזיו העשר ולא
כח מענן . והנה שמו שלו ברא שוה והסוד שמו נפתח .
ברא נפתח . שמו שלו יצרים . ברא שלו יצרים . שמו המיוחד—
והמפורש . ברא המיוחד והמפורש . ואם תמצא לחבון זו הדרך—
המופלאה בירושה השם תדע את חאם חבר שלו עם שלשה
והמלאך ולפו השכל . אותך . והוא כי אורך אני . להולך נאום ה׳ .
חבר שלו . שהוא שלו . עם ברא שסודו מבר . והוא רבא והמלאכהו
בכל ראשו . והוא ראש כולו . והוא המלאכה בצורה . המלאכהו בחומר
ובשהמלאכהו בחומר המלאכהו בצורה . בסוד עד באחד . וכלל ה
הסוד שני יצרים בחומר . שני יצרים בצורה . והרי המקבל לך סוד
שעה יום בחשבון . והוא סוד שני כרובים . במשכן יכסה פניו
ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף . שהם הפנים שהם בראשית .
והרגלים שהם לתשעה . והכנפים אשר ידי אדם תחתיהם שהם
באמצע . פנים אחים להם ג׳ שערים . ידים אחים . ולהם ג׳
ספירות כנגד ג׳ אלהינו הידים רגלים אחים . ולהם גם כן
ג׳ ספירות כנגד ג׳ אלהינו הרגלים . והם המקבלים כ״ב אותיות
אותם וכ״ב אותיות . והנה דין תשרי רק שבת יום בראשית . ועלין
יום ראש השנה . הוא יום הדין והמשפטין מן זכות וכף חובה
שסודם עת קץ . והיה שלי . ומפריע פניהם . ועשר הסוד— ..
המבררין שרי שאון . כי יהיה סוד בירושון שרי שאון שרי והמוציא
הגהגנר . גם שם המבררין נעו . והכל כתב שרי ה׳ ועל זה תדע
שלום ה׳ מעיר . על יום הדין . ה׳ סנ״ה . כ״ה ה׳ פנ״ע כ״ה . קס״ה .
וסודם יום הדין והרחמים . כרבים . א׳ אלקי אחד . יצירה . ונסתר—
ויחוד . והסוד שם . יחוד . מלאות . מאי חיבות הו״ה כנגד—
מלאות הו״ה ורעם . ודע כי חובר אל אורה הראשון אל הטוב
וו׳ . מסוד שני ענינים ראשונים ואחר מסוד המשכן גם חם שנים—

במספר

ומספיקים לך כן · ובסוד המב״א עלה לך עד סוד נקודת בשם
הנה כבר נשלמה כוונתנו במה שרצינו להורות עליו בענין ה׳
האותיות המתחברות לשם השם · אלא שאיזה מהן שעוררנו עליו
הכונו להורות כראות כאשר מקום למה שצריך שיודע ממנו כדי
הענין השכלי כדי להגיע בו אל צורת התנועה הדבר ״

החלק הז׳

סימני אותיותיו השרשיות ארבעה
חלקים וענינו ארבעה · והתיבה
עסיו

חלק סימן ת׳

ענין א׳ · סימן ע׳ · כלל צירופי
האותיות · זה הכלל הוא כך

להבין נעלם שאין לו סוף · ומשך לו · אבל יש לו סוף בהכרח
כמו שיש לו תחלה סוף · ולכן לשון סוף בפועל · אבל בכח אין לה
סוף · ומה שאנו הוא הרק היא הראשונה · מן החכמה המקובלת
שבה בקבלה כלולה · ועל כן כל חלקיה נכללו במאמר הכלל · והוא
שם צירופי האותיות · שהוא בקשר שמעים לשומע או נקראה
הפוך האותיות שהכל אחד · וידוע שאין בלשונות כי אם הפוך
התחברות התחברות אותיות · ויקרא זה משך · ומפני שבראשית
נמשך היסודות · וכאשר שכל דבר מורכב מאותיות כן כל [illegible] ממנו
מורכב מן יסודות · וזהו סוד השם שהוא י״ג ד׳ הא׳ · כי א״ה ו׳
מורה על כ״ב אותיות וד׳ מורה על ד׳ יסודות · ושם כן נמצא כל
הדבור וכל הדבור יוצא בשם אחד · והוא סוד · שסודו עליו
נושא · ומורה על היותו כתר תורה · ומשם הקשר מפורש · עולם
הנה על היות השם המפורש באברים · והוא בעצמו דבר יהוה
אשר ממנו כל הברכה · וממנו באה הברכה · עם לו משפט ה׳
הבריאה · הבריאה · והם הם אותיות הברכה והקללה · ועל כן המקבלים
האותיות בפנים ואחור · כמו שמצינו בספר יצירה · כ״ב אבנים בונות
ב׳ בתים · ג׳ בונות ו׳ בתים · וכן כולם · וזו היא צורת אחד
בא · אבל [illegible] וכן כל מה שהבנו ממנו
אל תכלית כוון · והנה פירוש זה הענין הוא כמו שאמר מן
או מים כמו כלומר שאמרם הראשון לאחרון והאחרון לראשון

לדר פר · והסוד נ״ו ומה וזה מספר ביאנה רק שני היסודים אשתם
הטעם באלהות שהם משותפים בעליונים עם חומר וצורה
בהיותם ברוך ונלקי המעיינים על החומר והצורה · בהפוך מקנן
עם הראשון למעלה · ועם התחתונים בעולם נה דהם ושוקים
אולם שהעליונים חיים ומתקנים חיים ובהשתתפו כח החיים עם
התחתונים · שבהם החתוכים חיים · ובכאן תבין מהו עוץ התיים
החתונים · ומהו עוץ חיי העולם הבא · ודע שרמזי השם אין
להם חקר · כי מספרו בלי קץ · אבל אם תרצה להתעלות לפניו
בכל שם ושלא תבינה דומה להמור החיים אשר מופס סובב ו
ואינו נו ומקומו · ואשר שפועל בעולם הטמונים בסתם עים והוא
כל להולם המור היה · להמור הוא ואין לו מקום בעולם אוכ
מעלה · ונספר על עצמו תגאין לבחות ולהתבלות בהכאורך
שקשותם בכל יום מהעולם לפני מי שברא מתוך ידיעת שם
יה״ו · ולפיכך אתחנם נה״ה לך מסור שם בן י״ב ובהוראתו ומשין
תבשור לידיעה שם בן מ״ב ולסוד שם בן ע״ב · כי הכל הלא
ממקום אחד והכל הולך אל מקום אחד · ודע כי שם הבן י״ב
הוא ג׳ בנין מוכרו ֹ פעמים בשם הגבורים בענף ֹ ומה מ
תשובה ובנף ֹ ספירות י״ו דמרות נ״ו ומאורות שהכל עוני
אל ומי אחר ותפלה ומבטא לתמנאות וקוממעלה אל מעלה
ומעין לעניין ומספר לספר עד הגיע הכל אל שלמא דעבודא
שהנה שלמא דעבודא יוד הוא כלומר עשרה הוא · ועשירי יהיה
קדש לה׳ · והנה שם בן י״ב עלה למספר נ״ה בעשרה חלקיו השלם
שחציים ו׳ · ושלישיתם · ד׳ ורביעיתם ג׳ · ושישיתם ב׳ · וכלל
חלקיו אלה עם החלק האחד שהוא א׳ עלה סודם הט״ו · וסוד י״ב
הוא הוא הרי הסוד היא הוא · או אומר הוא היא · והכל כח
י״ה אחד · וזה הסוד

יהוה יוהה יההו
יהיה והיה והיה

וזה אחד אפוהוזין ··
ואמינה מן לו כאחד
סודות אחרים ואלה

מספיקים

ראשים · ורמז להם ג' ספירות אשר בראש · כנגד ג' שערים ·
וכנגד ב' אבות · זו הצורה · ש · וכנגד ד' אמהות צורה
זו ש · והרי סוד שנהם שם · · ואמנם רמז מיוחד ומפורש
בחבור שלו עם נבר · והנה התמורות והחלופים יתכן היותם
בכל אלפא ביתא כמו שקדם על שם יהוה אלהים יהו. שמו
ומה שלך כאלכ על מה בתוספ כזה · וכן בדברי הנביאים
שאין במקום ככה · כחרים · הזה לקמן · וכן הרבה אין חקר
וכן בלשונו פאר תחת אפר וכן רבים · והנה הלשון [illegible] סובב
בסבוב קבוע הכתי שאין לצורה מדע ואין ושמאל כשיבקש [illegible]
בצורת המשיח לבלתי שנוי דבר מכל כי כל סובב אל ישרין [illegible]
הסבובים רבים ומפלאים בצורת אבל התמורה אין לה הכרח קב
קבוע ומהפך ומחליף כאות אל לפי הלשון · והנה תמורת האותיות
קרובה מן [illegible] כי היא דומה לה מצד התמורה של זו תמורה
ועל כן עתם אומרים כל [illegible] תמורה · ולא כל תמורה [illegible]
והנה נראה התחלפות [illegible] מצד שהתמורה היא על דבר קבוע
מצד אחד ובלתי קבוע מצד אחר · והקבוע הוא שיתהפך באלפא
ביתא אחת תחלה הכתוב · ובלתי קבוע שיתהפך אחר כן באחר
[illegible] ויתהפך להפך באלפא ביתא שנית או שלישית או יותר
בדבור אחר · והנה [illegible] לתמורה מצד שלא יוז [illegible]
[illegible] לו [illegible] · אבל התמורה שמספר [illegible]
רבים על ענין אחד · ומספר התמורה איש מן רבים על מספר
רבים · ודע שכל מה שיתקרב דבר אל הלשון שהוא השרש הוא
יותר מעולה וכל מה שיתרחק ממנו הוא יותר פחות · ואמנם שרם
יותר חכמה · וכבר [illegible] זה הענין שאמרתי בתמורה לפי זה
התבור ולפי דעת [illegible] שחובר [illegible] בעבור [illegible]

חלק סימן ד'

ענין ב' סימן : כולל משקל ה
האותיות · המשקל הוא שיהיה

מספר האותיות שוה בשני ענינים · האחד במשקל [illegible] לפי [illegible]
[illegible] כגון אבגד ה' · שכן ה' אותיות · כנגד ה' אחרים · והמספר
[illegible] העשוים בצורה שוה משני הצדדים יקרא ענין שני כגון [illegible]

הסוף לראש והראש לסוף · ואם הנדרון בה אותיות זוג או נפרד
ומקלל עם כל זה אחד ואחדותיו · והנה במשולש ואמת היותו
בזוג. ו' כתים והוא המספר שהורה עליו הסוף יקרא שקום
לו בחשבון אותיותיו והפעולה בכלל שהיו ד' אותיות וכ' תיבות
היה החשבון בכל אות ב' פעמים בראש התיבה א"א כב' נג' ·
והמשל בכל בתיבות הוא הנלמד כאשר התחבר מה' שבע
נב' · וכן נא כנגד מה' וכן אב' כנגד בא' · ולא ישאל השרשון
לעולם באותיות מלבד ראשונה עד שיהיה הדבור האחרון הסך
הדבור הראשון לעצמו · כגון אבג' שהוא ראש השרשון שאין
כנגד הסוף סוף השרשון שאין נבא · וכן בכל שרשון · וכל
שרשון שלשרש כשלה ואותיות וחז קמ' כגון אבג או אבגד.
או אבגדה או אבגדהו · לעולם התחלה השרשון בו תחלה
ב' אותיות אחרונות שבו ושאר לפי המספר ...
האות הראשון בתחלה תמיד עד שיעלה ... אותיות כגון
א' מן אבג · וכן זה על דרכים · כגון אב מן אבגד · או
אבג מן אבגדה · או אבגד מן אבגדהו · ובשישלם ... ה
השלש · תמצא השרשון הראשון שהוא המספר אלפים · והתמה
בשרשון השני ותכנית הראשון לסוף ומצא כל הדרך הזה כלל.
עוד ... הזה הלה · ותמצא ד' ראשי ... לאבגד
לפי א הדרך · וזולה הם · אבגד ... ו' פעמים בראש התיבה
בגדא · ... ו' פעמים ב' בראש התיבה גדאב · ...
פעמים ג' בראש התיבה דאבג · ... ו' פעמים ד' בראש
התיבה · וכפי הדרך הנזכר תעלה לכל השרשונים · וכבר
הודעתיך דרכו חשבון האותיות כפי מה שאספים לכוונתינו ..

חלק סימן ש"

עיין ב' סימן פ' ב"ל תמיד
האותיות · התמורה יש לה

הרבים ... יש ... מה שתהיה התמורה על צד החלוף אות
באות כאלפא בתא אחת כגון יהוה שמתחלף באות באות אל
מצפץ · וכללו ו' · ועל כן ו' של אלפא ראשים חקוקה בתפלין ·
ובעבור שהשם ד' אותיות יורו עוד על ... של ארבעה

ראשון

ואלו העניינים בענין סה ראוי שנבא אשר בענין הנקוד על ה
אמרו ולא יכלו שנבא לפיקבי · ואחרי פלוני אחר בנימין א
אותיות לא ונא ונא הקל ופסין · שמא ושם ושם אין סוף ·
חמש · ואחר אחר אנה אנה לקח נפרס · ואחר אחר ומקום
ה׳ שבעה שמות אמונה · ומן השבן להשוב עליהם רבים כי הנה
האותיות כחמר והתנועה כצורה · על כן יתקנו התנועות
על האותיות והאותיות עומדות במקומן · לא שנו כי אם
סדר תנועות כי החמר והתנועה בעלם ומניע את הצורה במקרה
גם הצורה מניעה את החמר בעלם והתנועה והחמר במקרה ·
ודרכי קוני תיבות מלתכוין בם משני ומפני חסרון חכמה · אבל
סופי התיבות יותר וראשי התיבות הרבה · כמו אל מלך נאמן ·
אמן הוא ראשים · אבל · הוא סופים · אלא · [illegible] · זכים · וכיוצא
בם הכל כל מה · שיוצא מזה המין ואין לספר [illegible] מהם יותר
מזה כי לראיה בתבתים לזה כדמות ראשי תיבות ואלה לפי
הכונה מספיקים — ··

החלק הה׳

חלק סימן ה׳

סימני אותיותיו · הזה · חלקיו אלה ·
ועניינו שלשה · והתיבה זכר —— ·
ענין א׳ סימן ו׳ · כלל הזכות ה
השם בנקודיו · אחרי אלה השמות

ענין הסך האותיות הכלל · מענה יתכן לנו שנכתוב מה שאפשר
עלות מסור הזכות השם · ור״ל כי אותיות השם הוא כשרון ·
הראשון הנמצא בתורה · ואין בו שני כי אם בנקוד לבד וסודו ·
שמות שלשים נזכרים בלתי צורות ובכלן האות הראשון עומד
ומתגלגל בנקוד · ומשום שהנקוד הוא כדמות אותיות · והוא
בכלל ה׳ נקודים והתיבה בה שלש אותיות נזכרות מעידות בלשון
זכר ומעידים בלשון נקבה · ואומר חלם שלה · ראשונה איש וו׳
ומקומו כלל וו׳ שלא נשמע בה · כלל בגד הזכרה גם ו׳ מעוקדת
פעם א׳ בקמץ ופעם אחת בסגול · והרמז הזה על חוה · ואותה
הוא להם לשון · והיו לפי מציאות ו׳ שמות ה׳ בקמץ ה׳ · זכר
ונקבה · והנה חמש אותיות מתגלגלות בשירוק קב׳ פעמים גם ה׳

הנמצא בין אברהם ובין ר״ג״ו · ג״ה ובו ולא בו יקרא משקל ו
והנה ג״ה הדרך שזה לנגמריא מלר אחד והוא מלר שהיה המספר
השוה בחשבון לבד · ואמנם רואה לו מלר שזה שודר חשבון מספר
השמיניות בנגמים ואין נמשריא שודר ג״ה · על כן בהחלוף
ה׳ בקו׳ · יקרא ג״ה בנמשריא · ובהחלוף תם בש״ר · יקרא וה
משקל וכן כל הרואה לזה הוא המכבל המוצא בין נמשריא ובין
משקל · הנה כבר התבאר זה ׃

חלק סימן ק׳

ענין ד׳ · סימן א׳ · בעל נמשריא
והמשך · דעת כספר ופורט

לא נמצא כי אם דרך אחד מבוארת והוא הפורטן לבד ואע״פ
שנאמר שם תקון חכם שקל המיון צרכן · ואמנם אמרו תקון · ה
הוה. על התחלות הכתובות. בחקיקה כי כן שם המספר בלשונם.
מחקק · והוא ענין תקון החומר לתכונת לקבל צורה · ואמנם אמרו
חכם · הוה על נתינת צורה בהם · אבל שקל והמיון הם מה
שספרנו · ואמנם צרכן הוא אשר באר שם ענינו לבד · וזה מפני
שהוא ראשית כלן · וכל מה שקבל חמרה הראשונה הזאת שהיא
צורת הפורטן קל עליו לקבל השאר כלן · ומי שלא יקבל זאת
ולא שם לבו גם לזאת · לא יקבל דבר מן האחרות כי כלן תלויות
בזאת · ועל כן סמך על הראשונה ולא זכר דרכי מיני חבריה כי אם
אם כלם הכלל לבד והשם אמרו שקל והמיון · ובאמת כבר רמז
באמרו כיצד שקל והמיון אלף עם כלם וכלן עם אלף · במה
עם כלן וכלן עם בית חוזרות חלילה · וידוע שזו הדרך שזכר הוא
דרך הפורטן ואינה לא דרך שקול ולא דרך המיון · ואע״פ מחבר
זה ענין הפורטן · והנה נמשריא הוא ענין חשבון שזה במספר
שעליו נבנה. טוריך ארבע בנינה · נמשריא והוא רנ״ע · ובהנה
רבות כלן בזו הדרך · כמו אליעזר · בנמשריא אח״ה · וכן כלן ·
ואין לכן חקר · ואמנם נוטריקון · יורה אל נמשריא ואל ראשי
תיבות · כגון ובוא יאמר והמן היום מעם יקראו זה נוטריקון
נוטריקון · ופעם יקראוהו ראשי תיבות · ופעם יקראוהו נמשריא ·
מפני שהוא שוה בעיקר מעניינם והנה רבותינו כתבו דברים רבים

ואין

אה אה אה אה אה

אה אה אה אה אה

הא הא הא הא הא

הא הא הא הא הא

אה אה אה אה אה

אה אה אה אה אה

הא הא הא הא הא

שורת הזכרת אלף עם וו פנים ואחור

או או או או או

וא וא וא וא וא

וא וא וא וא וא

או או או או או

או או או או או

וא וא וא וא וא

וא וא וא וא וא

או או או או או

או או או או או

נקודים משונים זה מזה וזה עולה למספר ו׳ מאות ושם מקובלים
ה׳ נקודות עם ה׳ אותיות כבר מה שיכול לקבל מן הגלגל ועולה
למספר גדול מאוד. ואעשה המופת שלהם אין לגלגל הראשון
שנקרא גלגל השם כי אם הנזכרת א׳ עם כל אות ואות מהם
פנים ואחור כפי התורה הזאת שאפשר בעצמו תשכב שמו. ..

צורת הנקודה אלף עם יוד פנים ואחור ״

אי אי אי אי אי

יא יא יא יא יא

יא יא יא יא יא

אי אי אי אי אי

אי אי אי אי אי

יא יא יא יא יא

יא יא יא יא יא

אי אי אי אי אי

אי אי אי אי אי

יא יא יא יא יא

צורת הנקודה אלף עם ה׳ פנים ואחור ..

אה אה אה אה אה

הא הא הא הא הא

הא הא הא הא הא

אה

נחותה מעידה. על נחמות הכתב. ועל כן יתכן לקרוא שמה כאשר
ספרה. והזכיר שם סמכו. כאשר לשון הנורא. על התאומות ם
מסתם ועל מעלתו. · [illegible] שש בהוכחה. [illegible] צדיקים ואם לא
ונהר בה שרם מאור ושכן בה הספירות הראשונות ואמונה ענה
בגדין הנה. כבר נתגלה. הנשמות [illegible] הכתוב, ואל המקבלים —
האחרונה וסוף השכחה. הוא ראש ההזכרה. · סוד ויסוד הוא סוף
ואם הוא ראש · והסוד שהוא סוף האלהים · ועם כל זה הוא
ראש · והוא לכבוד נקרא ואלוהים · בשם האלהים · וסוד אל קנא
וכולל ג ספירות הנה · ועל כן עשה [illegible] [illegible] בכמה ה
הכתוב · הכולל שבע ספירות · וזהו סוד גדול ואמת [illegible]
סוף [illegible] · והזכיר בו גם כן הספר · על כן יעקב סודו עקבו
וסוד ישראל · לראש · [illegible] מן [illegible] [illegible] ומן [illegible] ה
התלויה בסוד ראשונה עקב ותמצא השם השני סוף · על כן ראשים
סוף הפסוק הראשון מאחריהם · וה' אותיותיו [illegible] [illegible] ו
והוא סוד גדול מאד · והחבור ה' ודע זה מאד · והשני [illegible]
סוף · והוא מורה על האמצעי · וסוף כל הללה · והנה [illegible]
[illegible] בין הסוף שנה · [illegible] [illegible] · מורה על [illegible] · [illegible]
[illegible] · והם פעל הירח · על כן סוד חסר · [illegible] · [illegible] אם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · ונשארו שלש ספירות · [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · מחשבה וחכמה ובינה · אל.
הם סוד היחוד · והראשון כולל האמצעי [illegible] · וזה כולל [illegible]
[illegible] · [illegible] סוד עשר ספירות · כולל העשרה [illegible] יחד —
שהם ג' [illegible] · והם הם דרכי יהוה והנה סוד ההזכרה. כולו [illegible]
האותיות [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] ה' אלהים · הרי [illegible] ·
והוא סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סוד כל המקום אשר אזכיר
את שמי · והנה ראש [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] ·
וסוד הלבנה · [illegible] · [illegible] · והוא [illegible] [illegible] אשר
כולו כל ראש · והוא [illegible] על [illegible] [illegible] · שהוא קיום ה
[illegible] ונקרא אור לבנה · [illegible] [illegible] [illegible] · והעלה
[illegible] שסוד שלו [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]. וסוד [illegible] [illegible]

אלה התרמוזים הזכרים הכוללים הן המתחברות בשם המיוחד
עם אותיות המיוחד אשר לא נזכרו בתפלה שהוא ויבא הכל
לא כתבתי היום כי שלא היה חסר עולה לעם נגד [illegible]
העניין בשם הללו שסודו הללו הן שהוא בסודו [illegible] הוא · וכל
היה הוה היה יהיה · כסוד הלויה שסודו הללו יה שהוא בסוד
הוא · והוא ויהיה כוללות שהוא וכל השם חוזר על הלאות
שתי כל הספר · כשהוא לברה קיימת בעלמה מבלעדי · נדבה
לעולם מן המנין לקיומה ואם היא נבחרת ויש לה סיבת הלאות
עצמותה אין ספק שסבתה נבחרת ואם סבתה בעלמות והיא עולה

הישבה יקור ההכרה · והיא ההתחלה בשאלה לפי עומק! יורנו

[illegible] שזה כן הזכרנו [illegible] · וזה היא [illegible]

[illegible] והנה זו כוונת [illegible] על [illegible]

השרה אי ואחר [illegible] כל [illegible] בראשו ·

התיבות · אחר כן תשובה [illegible] · בראש [illegible]

[illegible] עד השלום [illegible] · וכרך [illegible] ה ושורה

ו ושורה ה · [illegible] [illegible] כוללו [illegible]

[illegible] החכמה ושורו כוללו [illegible]

[illegible] · ושורו של [illegible]

[illegible] · [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] · [illegible] הוא [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] [illegible] · והם [illegible]

וכל [illegible] · והיא [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] החכמה [illegible] ראשונה

[illegible] · הוא הראשון והוא סוד [illegible]

אשר היא [illegible] · [illegible] הראשון [illegible]

[illegible] · והוא [illegible] הוא [illegible] · [illegible]

[illegible] השלשה [illegible] השלשה [illegible] ·

[illegible] [illegible] אם כן [illegible] הוא [illegible]

[illegible] השלשה [illegible] הראשון הוא [illegible]

[illegible] אשר היא [illegible] · והוא סוד [illegible]

[illegible] [illegible] הראשון [illegible] הוא

[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]

הוא · [illegible] · [illegible]

[illegible] (יי) · [illegible]

[illegible] · [illegible] [illegible]

וסוד שמו הוא השכמה · פי' שמו לעלם · זה הוא השכמה לעולם·
וזה זכרי לדר דר · את הזכרה לחשך והסוד וזה יזכר לדר דר וגו'
והאלקי הנוסף · סודו אלקי בעבור אלקי שרים אשר לחמשאות ·
סוד הצורה השניה · לאחרונה · ונשתמשן יחד · הראשון זה
הנה אחרון הסבבה · האחרון זהו ראשון · כלום · האחרון זה
והראשון אחד · וסודו של שאמרו · של הלבן · וסוד פניו
ואחור · סוד הצורה השלשית · שמו · של · והכל · שמע שמי
פנים ואחור · הכא אשר שמו · [illegible] · [illegible]ה.
הצורה הרביעית בשער · שהוא ט' · הנה הכל ראשי אחד · על
כן אלקי יחד שהוא של אלקי · וזה רק פרטין · [illegible] · [illegible]
[illegible]ם · בחברים · כלומר בכל חזר · ואחר שהודעתיך קצת
מזה הכלל אודיעך סוד תנועת האותיות · עם הנקוד אחרי [illegible]
אותך סתרי הנקוד הרמוז בשם כלו הנכתב בנקודו ...

חלק סימן ה'

עיין פ' סימן ב' · כלל סתרי הנקוד

ידוע שסתרי האותיות הם עמוקים
עמוקים מאד וכבר נכתבו עליהם סודות הרבה ומפורשים בחכמ'
אותיות דר' עקיבא. ובפרקי היכלות דר' ישמעאל ובספר הבהיר
ובספר יצירה ובספרים אחרים רבים ומיוחדים · וגם קצת מרמזי
הנקוד נרמז בספר הבהיר וכו' מה שנרמז בספר יצירה ובתיקונים
ובספר השם לבן עזרא שכתב בם עניני הנקוד לפי המקרים גם
רמז קצת מהסודות · אין לנו צורך להשיבם פה וגם לא השגנו מה
שאמרו אחרים וכבר חדשו גם כן ספרים רבים על ענין זה
מזמן קרוב מאד על פי אנשים חכמים ומופלאים בסתרי קבלה
ידועים הם · ובפרט על מה שאמור בזה. הספרים הנזכרים
ובראשם להם על ענין הנקוד לא אאריך פה אבל אגלה לך סתרי הנקוד
הנמצאים בשם הנכתב בחלק שלפני זה לבד · ואודיעך איך נעלם
שאני כתבתי השם בצורה שלא ידע כל אדם לקראו. שאין קריאתו
כמו שהוא כתוב. כלומר שזה אפי' קריאתו בצורה ישרה. ועל
כן יספיק לך ברמז שאודיעך את הקריאה בצורה. והוא שסודה
בצורת [illegible]ן בזה. א אַ אֵ אִ אֻ וזו היא צורת הקריאה.

היטב.

[illegible]

ראשי המדרגות של עיגולי אותה הנורא קו ישר כי יגיע עד —

ממש שלא יתקלקל סדר האור בנקודות והנה הדבר הזה מוכן ב

כל סדר קוין והוא כדור ואחין מקיף · ואחין כמו כל · ונל

זה ביה ומקיף [illegible] · ועוד על מה שאמרנו של [illegible]

עגולים ועל זה היה [illegible] קוין אחר אלא · כלומר —

שאמרנו הכדור אחר החכמה · ועל זה [illegible] ·

אל הקוין לבד [illegible] בעקוד · ואחר הקוין [illegible] יורות והנה

אל האלה והוא [illegible] אל הקוין שלא באור והות [illegible]

בשם [illegible] קוין או קוין [illegible] כלומר שאמרנו [illegible] —

ואמרה [illegible] ואין כל כדור [illegible]

[illegible] אל [illegible] והוא מקור שהוא עצמו

רק [illegible] · והוא רבוע [illegible] · וכל כדור · [illegible]

[illegible] · והנה [illegible] · קוין [illegible] —

קוין [illegible] · ודע כי [illegible] הספירות היא [illegible]

והיא [illegible] · [illegible]

היא [illegible] כדור [illegible] · [illegible] כל [illegible]

[illegible] · [illegible] עם קוין · [illegible] יהוה

[illegible] · שזה בא [illegible] העליון [illegible]

[illegible] הוא כח [illegible] אלא [illegible] הראשון [illegible]

ישר [illegible] ראשון [illegible] · [illegible] סוד [illegible]

[illegible] אחד מהם זה [illegible] לך [illegible] —

[illegible] · ישר [illegible] · [illegible] · העגול הישר · [illegible]

[illegible] קוין [illegible] —

בוא שהוא [illegible] אחד הקוין בסוד [illegible] · ואם אין [illegible]

[illegible] —

[illegible] · [illegible]

[illegible] שהוא [illegible] · [illegible] כל [illegible] שהוא [illegible]

[illegible] קוין · והנה בא [illegible]

סוד [illegible] · [illegible] בא אחר קוין כלומר בא [illegible]

כל אחד ואחד [illegible] · [illegible] קוין · כי

[illegible]

הנזכר על שלשה הנקודים הנעדרים · ונשארו עוד שנים [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] הם ב׳ נקודות [illegible] בין [illegible]
[illegible] [illegible] בין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ועל [illegible] הנזכר [illegible] נקודות [illegible] [illegible] כן
על [illegible] [illegible] [illegible] אין לקשר קושר [illegible] · [illegible]
קשר · הוא [illegible] [illegible] · והסור [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · ועל [illegible]
עוד על [illegible] [illegible] [illegible] · והסור [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · ועל
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · ועל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible]
[illegible] כי אם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] כי אם [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · ועל [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible]

המשתתפות ירצה בו. לזה בכבר מפורש זה ונזכר בדבר. וכל
כוכב קטן [illegible] הוא כמו שאמר בעור הגדול אשר יקיף בו [illegible]
ועל [illegible] [illegible] [illegible] ויהיה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בענין [illegible] כענין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נקודה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] נקודות וכ׳ [illegible] [illegible]
כי רוח עברה בו . ומש כל אשר יורו על עניני אלה . וכל
תנועה. מה דלע נקודות [illegible] נקודה עד שאין ב׳ נקודות [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נקודה [illegible]
[illegible] [illegible] כמו האחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible]
[illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
א ד [illegible] ו ה. לו [illegible] סד פאו ם
א ח כו סר קפה [illegible] [illegible] [illegible] א

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וסימן
כלם [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי כל [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

תיכונו

האמר׃ וכיוצא בזה · ואבל העולם שהוא חומר ומקבל [illegible]
[illegible] העולם [illegible]) בעצמו חומר ומקבל מן כל [illegible]
[illegible] , אלא שאמר שמקבל זה העולם זה [illegible] עולם
[illegible] [illegible] [illegible] . ועל [illegible]
[illegible] [illegible] האמר׃ ואבל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אין לו שם [illegible] [illegible] זה [illegible]
הוא [illegible] לא שם האיש [illegible] ואבל [illegible] כלל [illegible]
ועל [illegible] [illegible] עוד הוא בהלק[illegible] [illegible] [illegible] ·
יקרא לו [illegible] שם [illegible] עוסק על [illegible] · ואין [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] האחר הכלל הוא [illegible] [illegible] [illegible] ה
[illegible] [illegible] על [illegible] · והוא מן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הכל [illegible] לאמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כל [illegible] לו [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] זה הגלגל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והוא [illegible] התנועה
[illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] על ספר [illegible] [illegible] [illegible] ·
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין להם תנועה בעצמם
[illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בספר · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ה

בראשי פרקים [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חלק ג׳ סימן ה׳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

האמת

אות ואות תהיה בראות הקול · והוא שתהיה בחלם ומעלה.
ובאמצעות בהגברת תנועת סמך אל פני מורם או למטה ולא ו
ומעלה ואחר. וישב היושר בקצוים לפנים מסובבים שהם
או מרוצים על כל הצדק או שלמך וראשון ומכה בתחלת לפני
המערה שעשה האור שלם לעולם ולך חמה קלות להניע בה
ראשון · ובחלם תתחיל מאמצע האורה ונכן רעיונך ומעלה
ראשון עם התנועה מעט מעט עד שתשלים וראשון ומעלה
ואחר שתשלים התנועה עד האחרון פעם אחת ולא תבדיל בין
שואת הא׳ לשואת האור חוזק בו כי אם שואה אחת קורה
או מרוצה. אך בין האור של הבא ובין הא׳ בשירה או בין הא׳ ואות
השם בתפוצם יש לך יכולת להניע ב׳ שואות בלתי מבואר ולא יו
יותר ובתשלום כל שר ושר יש לך רשות להניע ה׳ שואות לבד
ולא יותר אבל פחות מן ה׳ הרשות בידך · ואם שנה או שינה
באור אחד הסדר שוב אל ראש תשור הבוא עד שתשלים
כראוי · ובראות החלם הנמשך ומעלה עם בחירת הנגון
למטה ומושך בה תעלון להרבות בו · ובסוף לו ומעלה ולא
למטה שלא תסובב אחר [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
זה נכון בזה · ומה אוסיף להודיעך שכבר ידוע הוא שאם
[illegible] מן [illegible] חסרה כלו · ואם תקנה בן שתכלך
[illegible] או [illegible] או [illegible] בהבל הזמן אל תזכיר
את [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

הספר ׳אל הבה · ושם בין המתנועעים בענם הם התנועות הגוף.

[illegible]

[illegible] · ושם [illegible] · ואין [illegible]

[illegible]

כל [illegible] · [illegible] ויפה [illegible] כלה תם

[illegible] · [illegible] ארוך [illegible] · [illegible]

[illegible]

[illegible]

כי [illegible] · [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בעולם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בעולם

[illegible]

[illegible] · ושם [illegible] בכל

[illegible]

והמצוות המעשיות [illegible]

דבר על בוריו כי [illegible]

והענינים אלו [illegible]

ועל [illegible]

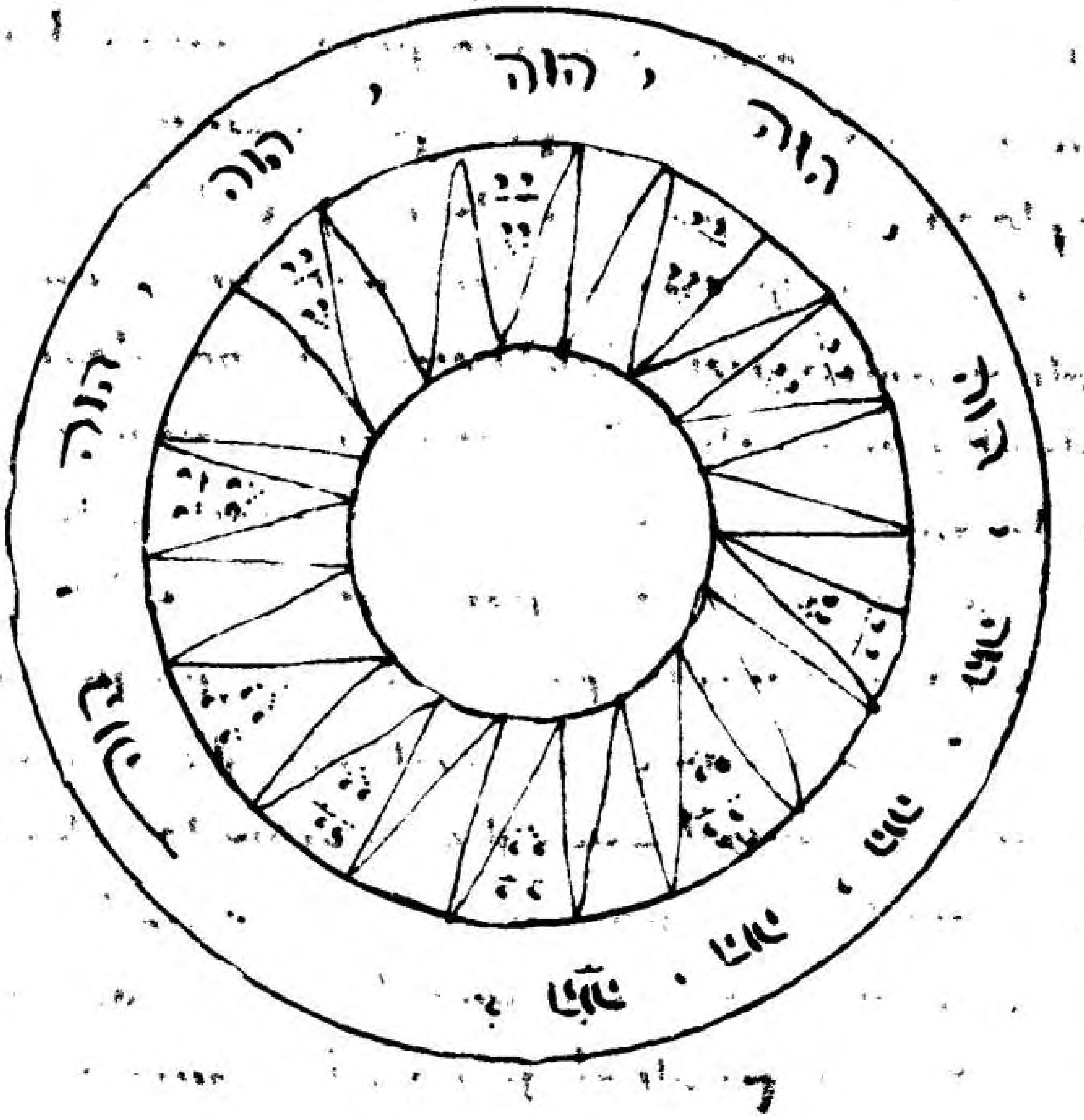
המוסר והמדות [illegible]

[illegible]

[illegible]

כבר האמונה [illegible]

[illegible]

: ומשקל בעקרים · אבל [illegible] ונעדרים [illegible] הזמן

[illegible]

[illegible] · [illegible]

[illegible]

הערך ·

החלק התשיעי

חלק א סימן ו

סימני אמתתו [illegible] ואר
ארבעה ועניני [illegible] ·
ענין א סימן ו [illegible] כט
הכוונה בשם שכבר [illegible]

רבים שאמרו [illegible] הסכמות [illegible] ·

[illegible] ·

[illegible] ··

[illegible]

[illegible] ·

הוד אור ואיה הסוד דודהוא · והנה הראשון הנזכר החשק
בלב החושק והשני אהוב הוא · וכן אוהב האש · ואהבה שבין ה
שני אוהבים שני חלקי אהבה שהיא שבה דבר אחד בשלמות השל
הורכב השם בשני החלקים · והם שמות אהבה ושלמות שלמה
עם אהבה אנושית שלמות והיא אחת · כמו שאמר בזה
נעשה אחד · ומפני חבור השלמויות באמצע עם השלמויות
האלה · בסוד המשנה השוה עם היכל בשלמות עד היות הכל
והוא דבר אחד · וזהו כחו של האדם שנכל לקשר החלק התחתון
בכל העליון ויעלה התחתון וידבק בעליון וירד העליון ויעשה את
הדבר בעולם לקראתו בדמות החשק המושך את כלם בפעל א
מרובה היין אמרנו מאחר להיותם שניהם מבח הלב

חלק ב' סימן ה'

עיין ב' סימן ד' בזה כמות ה

השמות שבם קושרים ומתירים

הקשר הוא בעניין התנ' · וסודו שלשה ואם כן שמות הקשר שלשה
גם שמות התתר שלשה · ועל כן היה אותו הקשר ו' בכל מקום
ושמו · וו · שהוא שלשה שלשה · והיסודות אשר בם כל קשר ועל
הם הם שלש · והם אש מים רוח · הרי סודם שלשה · והשמות
המוסכמות מאחור והלוה הם שלשה · והם הנקשרים והקושרים
והמתירות · אשר כלל זו קשורות · זו אלכסון · והם שלשה
פעמים · זהו ומימין · מסרו מהם ו' האין · שם לוד · הרי
שלשה · וכן לו האחרים הרי לשלשה · וכלם הנה שלשה · כי
בל סוסים · הם שלשה · והכלל כי השלשים הם הקשרים · והם
התרים · והם התרים ונוספו על אותיות · שלא יסודות הנזכרות ·
ועל כן היו היסודות ד' והם לנו בדמות האותיות · אשר בהם
המקשר והתתר בתשן ובסופותו · עד שוב כמו אינו היותו את
השם אסור בידו בתוספת של החותם ובהתגלגלו יב' פעם
שהוא שם בן יב' · וסודו אותיות · והנו אני והו · אני והוא · א
אני והו · אני והוא · והאלפין נוספו לסוד שדי · וכן אנא יהוה ·
אנא יהוה · אנא יהוה · אנא יהוה הושיעה נא · הצליחה נא ·
הושיענו הצליחנו · וזה כלו ראיה של זמן הדור שהוא זמן ·

[illegible]

ואותו ולהתיר עצמו . שאין ספק שכבר הגיע בזה התכלית א
אשר חשק בה האסור אל מה שבקש ממנו . והנה תכלית ה
התכליות היא הנעלה האחרונה . והנעלה האחרונה הוא מלבד
המבוקש האחרון בכל דבר ודבר כפי ענינו .

החלק העשירי
חלק א׳ סימן ו׳

סימני אמונתנו . וזה״ה חלקיו
חמשה וענינו חמשה . והשם
יברכהו . עיין א׳ סימן ו׳ כולו
השכל השכל הוא שם לדבר

המעין הכל . שהוא הסבה הראשונה לכל . והוא שם לדבר
הנפרד מכל חמר והוא שכל . ונשפע מהסבה הראשונה אשר
באמצעות השפע ההוא מעין הדבר הראשון את המאמר
המתנועעים והשמים הם בעלי חמר בלתי משיג ובעלי צורה
מושכלת בלתי משכלת ובעלי נפש משכלת ומושכלת והשכל ש
מקבלת הוא שפע מהנפרד ויקרא שכל רחב בהיותו בעל צורה
והנפש והוא אשר בו תשכיל נפש השמים עצמה וכל מה שאחר
ממנה . והשכל שלה בעצמו שהוא הנעדר לה יורה השגה
והשכל ממה שלמעלה ממנה מניעות ושהוא סבה מניעותה
וקיומה והמעדן בהשגה. שמן מופלא שאינו ממה לדבר מהעת
זה בעולם החשך . ובמיוחד שהנבראים משגה שסבתם נפרד
מחמר והיא בעלת חמר . ומי אמשר לה קיום השגה בלתי חשק לה
להיות מתנועה אל הנפרד אשר הוא בכל מקום ויש לנו שאין סו
בו שאין נקודות אחד בשר אחד ואחת בגדר שני בשינוי שאר
מתכלית הרוחק אשר בין שניהן והיא תשוקה לקיום צורה
ומשמותה והשגתה בקשה נושא סביב . שהשגתה נראית לקיומה
כל משמותה . וכל ענינה בחוצות חולה ולהשכיל עם המנוחה ואינה
יכנה לא היה ולא נושא בהוויות תנועתה יאמר . היא אין לה
תנועה בעצמה כלל אבל נושא הוא המתנועע בעלם ועם כל זה.
אינם מחלקי מקומו . ויש לדבר הרבה בזה אבל אין זה מקום
הדברים ההם כי נעלמו מקומותם . ומזה השכל גם כן עוד
הוא שם לסבה הראשונה הקרובה הפועלת לכל מה שלמטה מן

הנקודה ושאין הקדוש · לקדש בו את השם · וכבר נרמז סוד—
הקשר שם בפסוק אשר זה · ברוך הבא בשם יהוה וכול · ועוד
אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח · ומבינים
כי זה אמור לפרש מבואר כן להיות בהן שמעיש בכל מלחמותם
שהוא סוד השם · כמו שנ' אלה ברכב ואלה בסוסים · ואנחנו
בשם יהוה אלהינו נזכיר · המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד ·
וכן כי לא בחרבי ובקשתי יהושיעני · ומבואר אמר דוד כשאמר
אל בגרונם וחרב פיפיות בידם לעשות נקמה בגוים תוכחות
בלאומים · לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל. לעשות
בהם משפט כתוב וכו' · וזה סוד הקשר העליון והתחתון שקושר—
השם את השם בשמו ..

חלק ז' סימן ו'

ענין נ' סימן : כולו איכות הקשר
והתר · דע שאודיע את השם

צריך שידע שם העולם שבו נקרא ביום ברור ויקשרנו עם השם
המפורש אשר הוא גם כן שם העולם ויש מהם חלקים ויש מהם
כללים ויש בראש ויש בתוך ויש בסוף · בראש כענין ויקרא ·
משה להושע בן נון יהושע · שקשר לו כח השם בראשו .
ובתוך כענין אברם שאוסף לו השם ה' · שהוא סוף הכתר והיה
מהשם תוך וסוף · ולמברהם תוך קרוב לסוף · ובסוף אלה שהוא
שם אלהים וסופו הוא קשר ז' של השם שהוא · וכן נשואים רבים ·
וכפי הצורה הנא צריך לחבר ולהאיר שם בשם ולהרע ענין לקשור
ההתר והתיר הקשר בשמות הידועים במקומם עם יב' מזלות
ועם ז' כוכבים · ועם ד' יסודות · עד שיתפשט הקושר המתיר
מאותו האסור והמותר ולבש צורה מחדשת בה איסור והתר ··

חלק ד' סימן ה'

ענין ד' · סימן ג' · כולו תועלת
הקשר והתר · א היא תפלת ה

התועלת לפי המושכל והמורגש כגון שאם האדם שהיה בבית—.
הסהר על רק משל כיוסף הצדיק ע"ה · והנה מבטל האסורים
ואלך · ונבר ואלך עד שאמר על עצמו שאני מלהיב לאדון ו
לפרעה. שהוא אדון מדינו וכולו לאסור את אוסרים אשר—

אסורין

כל מה שיגבר אז אותם בהמון אינן יותר מפני חולשת עצמם
ואין המונע ולהראות כי אם מצד חמרם וגורם החושים · כן
גם הנפש האנושית החוטאת בלכתה לעין פניו שעין אור
השכל אלא כמה והשיגם לא מפני אמת העולם אור והנה
אלא מפני היותה בעלת חומר ועם להשיגם כל שכלותיה
וכאשר יקרה לעולם עם אור השמש ולנפש עם אור השכל על
דרך משל יקרה לכל שכל נפרד בהשגתו בשכל העליון אשר הוא
הסבה הראשונה לכל. ואת האלוה לכל · והנה אשר האלוה הכל
ונמצא ואין שאין לגלה נעלמים · וזה מפני היותו זה מלובשת בעלות
הבהירות ואי אפשר להשכיל בו מרוב יופיו אשר אין לו תכלית
ולפיכך לא יוכל עשות עולם ולא ירע מה הוא כי אם הוא · וכל
מה שאין לו אלא שלם תכלית לו לא תכלית ידיעה לו ו
ומקום בו אכל עד · ומפני היות בו מקום בראשית ואין
והוא מקום הכל ואין מקום אחר אשר אין לו תכלית
יקרא צורה לכל נמצא · · ומפני היות הכל בו והוא בלתי
נברא והוא נמצא מעולם. כי הוא לבדו לבד וזכר מחויב
המציאות בבחינת עצמו וכל נמצא עולם הוא מחויב המציאות
בבחינת סבתו ואפשר המציאות בבחינת עצמו ונמנע המציאות
בבחינת העדר סבתו. אשר הוא הדבר אשר המציא הנמצאות
יקרא על זה ממציא או פועל או בורא ויוצא במלת השמות
אשר יורו על הפעולה · וכאשר התבאר שהשכל מעלו יאמר עליו
שהכל אלוה כאשר בוד מעלה · וזה הוא מאלוה הנקראות צורות
קשכל חוטב שכל מאותו יכול לומר עם שאר הצורות המושכלות
המושגות אחרת כאשר מושגות ומעשיו ושמעו בררם השוליות
הידועות · ואשר השכל במות הקובים זום היקרמים באמונה
הוא יסוד מבוכתה. ומענה כי הוא רופא הנמצאות החולות ושומר
בריאות הבריאות אשר חובר על ה׳ ... משה ותורה רופא
וחותה ורופא חנם ופירוש משה לה תורת משה על פי ...

שבת ...

...

הישמים כלומר לכלל הארץ המורכבת מהיסודות והיסודות ב
בעלמם ולכל הנבראים וזו הסבה שאמר אלקים שהוא גם רוח
הקדש או רוח אלהים חיים וברוחו לאלה השמות. ופעמים יקרא
אלוה. ופעם יקרא אלהים. גם יהוה. או אדני. או שדי.
גם צבאות. וכן אלוה האלהים. ואלוה יהוה. וכבר נודע בחכמת
שהוא השכל הפועל בנפש האדם של. והוא אם כן אלו הדרגות
השלשה עצמות אחת. והם הנפש והנשמה ושפע הנבדל ושפע
שפעו הרבים בנפש והנפש דבקה בו דבוק וזווג עד היותם שניהם
גם כן עצמות אחת. והנה לזה העליון ד׳. והם נפש ושכל
ושפע ושכל נפרד וסבה ראשונה לכל. וכן לזה התחתון ד׳ והם
גם כן נפש ושכל ושפע ושכל נפרד וסבה ראשונה לכל. והסבה
הראשונה כוללת הכל והיא אחת לכל והשכלים רבים הנפרדים
והשפעים והנפשות רבות. וכן השכל הפועל בעצמותו אחד.
ופעולותיו רבות אשר המקבלים שהם רבים. ומפני שהאדם בעל
חומר וחלקי עצמותו הפרטיות מחייבת הפרד נפשו ושכלו כו׳.
ונקרא בשלה הנשפע לה אשר בו השכל עצמה וכל העצמים של
אמת אחדות והשכל גם כן מתאחדת שלמעלה מאוד אבל לא
עצמותם. ומפני שכל משפע עצם החוש ... משתבחת אחרי
שניהם בחומר הפועל להיותם דבר אחד. והנה השכל ה׳ כל
האנושי המשפע מהשכל הפועל הנבדל הוא הדבקות את הנפש.
באלהיה והמקום ההוא הוא סבת חיי הנפש הנצחיים בחיי אלהית
כמו שנ׳ על זה. ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום.
ונאמר את יהוה אלהיך תירא אותו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע.
וזו היא הנשמה השכל..

חלק ב׳ סימן ז׳

ענין ב׳ סימן ב׳ כולל צורת
הנשמה השכל. צורת השכל היא

צורה מושכלת דקה. מן הדקה דקה מן הזכה ... מן ...
ומזהר ... אורה. ... בהיר ... השלם כלו ...
... צורת ... אור השמש מעינו העליון. ואז שעיניו
כואבות ... שאור השמש ... העין מן ראות וראות בה

שהוא המשגה בלוחות המוחשיות · והנמשכות בלתי הכרחיות ולא
הם כתובים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים · ואמנם שהם [illegible]
קראום פנים ואחור בבחינת הרשעה שמשיגה פנים ואחור ·
ותראה על זה אחור ופנים שאמר [illegible] ואומר שאתה [illegible] דבר
והאותיות הנבראים אלו הם המשכות דבור אחד והעד עליו
שהוא אומר אחת הושכל ומהשגה ומקבל [illegible] הדבור האחד
אלא אם כל הפה דבור אשר אינו ממין דבורו ולא [illegible] כי
אם שם הדבור כמו שאמרנו שהם תכלית הדבור בענין [illegible]
וכן עד שם [illegible] כן היות הדבור המושג [illegible] דבור לא [illegible]
באותיות החמרים והכלים והוא מה שנראה אותיות לאמר
שהוא הרוח על פי הגרון והפה ושאר האותיות · ועם כל זה
ידענו רוב המבדל שביניהם כי בתוך [illegible] לא אחד ידיעת
בא לומר על רוח משל כדרך [illegible] · ואם כן תבוא הבאת
ממנו לנפש שלא תמצא. אם יקרא הדבור בשם השמים [illegible] ·
רק השגה שלמה על דרך האמת

חלק ד' סימן ז'

ענין ד' סימן ב' בזה המבדל אשר
בין המשגה והמושכלות אינו ז

צריך להאריך בבאור דבר זה. אחר ההקדמות שקדמו לו בענינו·
המשגה · וזה שאחר שידוע שכל המשגה מושגות בכח בין קרובה
לשכל במושכלות בין רחוקה ממנו במוחשות בין האותיות א
אשר בענין כאחת כל [illegible] · אין ספק אצלי שלא
[illegible] המשכל ענין המבדל אשר בין כל מושג ומושג · ואומר
אצירך על ענינו · ידוע שכל מי שרוצה אחר דבר אחר להשיגו ·
ושמו יקרא מושג · וכל המשגה נחלקת לשלשה חלקים · והוא
מורגשת ומדומה ומושכלת · והמורגשת כלה תמשך במוחשים
הידועים העין והאוזן והאף והחך והיד עם כל הגוף · והבחון
שהם נושאים אותם · הנה הראות והשמע והריח [illegible]
והמישוש · והמשגה שמשיגים הכלים הנזכרים הם עם החושים הנ
הנזכרים הם · הנה כל זה נחלקת לה' השגות כאלו · וכן
השגה הנראה כמו על דרך משל שמשיג בקול כשיבין בכח

חלק ג' סימן ה'

[illegible]

והספר [illegible]

[illegible]

שאפשר. הוא לבדו האמת ואין אמת עליה זו התכלית האמיתית
השלישית היא מעלה והשגת כל השגה אמיתית [illegible] .
והכוונה תמיד אותו יתעלה ובהשגת ההשגה האמיתית הנזכרת
השקידה והתמדה [illegible] המדרגות והמעלות יגיע
האדם לשלם ואמרו ה' אלהים [illegible] על פניו ותרבה [illegible]
[illegible] כי פי ה' דבר. כלומר [illegible] אחר השלמות. ובזמן
[illegible] והשגה והראיה [illegible] המעלות האמיתיות ויתרונם
זה על זה [illegible]
אחר [illegible] שאמר [illegible]
ואחר [illegible] הגדול והקיום [illegible]
ונבדלים במעלה כי מעלות [illegible] הנבואה גדולה ממעלת
[illegible] ומעלות [illegible]
גדולה ממעלת הנביאים [illegible] בנבואה. והשלמים
מעולים [illegible] חלק [illegible]
אלה מעולים [illegible]

חלק ה' סימן ה'

ענין ה' סימן ה' [illegible]
הכרת השפע [illegible]

[illegible] שפע [illegible] בלשון [illegible] על [illegible] ענין
[illegible] על [illegible] ענין [illegible]. כאמרו [illegible]
שפע [illegible] הוא כענין [illegible]
[illegible] כל [illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible] רבים [illegible]
[illegible] שתים אחת [illegible] ואחת [illegible]
אחרונה [illegible] רבים [illegible]
[illegible] ומתקרבים [illegible] ומתרחקים [illegible]
שהוא כענין [illegible] המלך והענין האחרון [illegible]
כי המלך [illegible] העשר והעשר [illegible] האחרון הוא [illegible]
[illegible] [illegible] עשר [illegible] ואחרון
[illegible] עד [illegible] השפע [illegible] ארון [illegible]

הנה. והמשכיל כמוהו. והמושכל כמוהו · והמושכל כמוהו ו

והנה. אלה הן ג' העקרים אשר אמר והוא הרמב"ם · גם הפילוסופים

הקדמונים האלו בהקדמותיהם ומופתים ומאמריהם אלה ואלה"

והמשכיל שאמרו בראשון שהוא המשכל ואין הה' כמות כח השכל

הנקרא בעצם כאשר בהפך האחרת. לכי כחו · והוא הדבר. בכח

בעצם בעצם שאמרו ישן ואינו פועל · ובעבור שאמרו עד כראשון

אחר השכל הפועל המשכיל · ומשם שאין אדם יכול לומר כי א

אם לעולם ידיעתם לפי טבע האמתיות כשרונו הראשון והשני

בשכל שאמרו מאין המשכיל יהיה מפני המשכל המשכלות הנבדלות

שבכחו · כמו שרוצה אחר כך שאינו יכול להשיג ואולם בפועל

נמצא כדי לומר להשיג ונמצא והשכל הפועל ואינו יכול לעולם ח

ומקומו שכבר הסביר גם כח הראשון ולא השיג העיון ·

והמשכל שאמרו השכל ההיולאני גם הוא מצוי כמות ידועים

אין בו כח והכנה שבעבור לשיג אלא גם הם בפועל נמצא לפי

טבע המושכל הנגלה ומפעולה · ומהראה אלו הראשון הדרושה הוא

שלא הראשון בעצמו עם ההוא ומפורש בה הראשון שהוא בהמשך.

וכן המורגש אלו מורגש בהרגש הוא בפעל ההרגש בעצמו · וגם

ההוא ומפורש בו מהרגש שהוא ההרגש · וכן המשכל אלו

השכל המשכיל הוא בפעל השכל בעצמו · עם ההוא ומפורש

בו השכל שהוא המשכיל · ואמר כי הרגש שאומרי ההרגש

הפיר הוכי הראשון ואומרי שנים הפיר הוכי השכל · ואמרו

שההרגש חוזרים בפעולתו קלו. לומר שהנה בעלו חוזר · ואמר

שהראשון בפני ובעלו גם כן בפני הנה הוא קל להשיג אלא

הדברים והנושאים המקרים וכבר אמר: אלא השגת מורגש או

מושכל. שהם לבם וכל זה. שהוא מאמין עיקר המציאות ה'

האמת כלו · והראשון הוא השגת שום מציאות אמת לו

לעולם · אבל הוא חוזר גרם רחק בין המשכלות בעצם עומד

למורגש ושומר מציאות זה שהשיגתם החושים · ובעצם נותן

למושכל ושומר מציאות זה. שהשיגם השכל · ובעצם בורא כל

דבר מלבד ואין שום מציאות לפעלו · ואומר שחושב שכל זה

חבר לחזיון והרמזון חבר לשכל · וכבר נעבור הדבר הנשמע

ואורך בקצר עתים · ולפי רבוי השמע יכרע

השכל את החבר הנשמר לדבר ולחבר

לפי הזמן ולפי המקום ולפי הדור

ולפי הנביא במחשבתו

במשנת יגיעת הנבואה

הנה כבר פירשנו

לחבר קו זה.

שהכרחנו ; ·

השמע הנזכר הנבחר לחבר בו ולהרבה בקצור כמו כחי וכמו מעוגב שכל קרוב מושג מהשגת השכל וכללתי כל העניינים מן חלקים גדולים ועלו מספר החלקים הקשורה לח׳ ועל מספר עשיריות לב׳ · וסימן באותיות לג׳ · וסימן כלל · שלמה מדע ועם : חלקים גדולים עלו לסימן ג״ם עשרה מעשר על מדעו · והוא כלל שמו המתמיד שלמה

הדרכים יחד

אבגדה	אכף	וכרפה
וזחטי	אב	
כל	אבגד	סוף
מנסעפ	אבג	
צקר	אבגד	סוף
שת	אבגדה	
רשם	אברהם	סוף
הוה	ספירי	
והיה	כן שמותיו	סוף
ווהיה	אמן	
אבגדה	אל	סוף
אבגדה	עמיו	
אב	וכו	
אבגדה	עדים	סוף

ועבר שאפרושתו ואין העמד לא יעמד שום שפע לעולם שאין
לו אלא צורך הבהמה להיות בו. ולפי זה המתאוות הגשמיות —
במשל העובר קרה לכל צורה ומהם עד האדם. והשפע המושכל
שלום בשפע האדם כל בשכלו אחר קבל הבא מן הספר שהוא ס
מן הספרים והשפע המעשה התחיל מן קבלת המזון כל ו
והולך בשמיים בקבלת חיים ומאור ניצוץ באדם. ועל זה היה
העולם נעלם לך חלומו. ומושכל כלו נסתר. ומושכל בלתי נסתר
לעולם. ומושכל אחלש ביניהם קלוש נסתר וקלוש בלתי נסתר.
ומשם שכל מי שמשלת השפע אשר שבעו צורך שישפיע צורו על
המושגות לקבלו כאשר אותו מן המושגות וכן המקבל כמות
האותה בצורות שנבראתו בהמשך בו לקבל כחו עד שישוב אש
כמוהו. צורך שבעת השכל האלוה שמשפיע שכל על נפש הנמצא
שהיא הסבה הדברי בהמשך בו ומדבר ומשפיע על הדמיון והחיוני
ומשפיע על הדברי הטבעיים ועל כל מקומותיו והשפע ההוא ברבות
ובריות שקבלו כאלו משנים משנים לקבל ומזון ובזה אמרו המדרש —
לקבל מן הבריות לפי אשר אין להם משנים עד הגיע כל חפצו
עד שובו כהמשך המלך הנזכר בלשונו ז״ל. להשפיע ומזון על
כל המשפיעים עד הגיע ממנו מקום הקשר ההוא אל העובר —
עם הוא חי ולבש ומזון המלך. אלא שהתעוררות מחסר —
ומשם בירידת המעלות ויתעלו בעליותם וחמשה היותר האדם
ומרכבה מכחות מהמה רבויים שראה השפע מאלו בראשית
ההוא יקרא בשם מזון שלום נמשך וירד השפע עוד
למזון ותמיד שהמזון יתן מה שבטבעו למזון ויראה מה
שראה ברמות צורות מדומה רמוז משותף ויקרא הסבה ההוא
אשר זה מלוך או כאלו בו. ומשם שראה למזון שהמשך —
כאורך יותר ראוי להמשך אלו ממשיך מדרגות ומשותף עם
המושכל הערך הקרובים להעיר שהתבוננות כלן מדרגות והנה
יהיה הדבר המושכל באותה מעלה מכל מראה אבל או מפלא
למעלה דבר מלוך שמשך לפי שפע כל אדם. כי שלמות ה
השפע ומזון בעצמם לעין האדם והמזון. כי הקדוש

ארב[illegible]

א׳ מי שרצה ליכנס בפרדס צריך ליזהר ולהתרחק
מן דברים שהם [illegible] ופיזור ו[illegible]

ויקרא שנברא העולם היה אלהים אחד ושמו אחד · והדברים
בין [illegible] [illegible] [illegible] הוא עם העולם
ההוה נקרא עשר ספירות [illegible] עשר ספירות מאמר
וגם כן קראו מאמרות כמו שאמר [illegible] בעשרה מאמרות נ
נברא העולם · [illegible] ספירות [illegible] ברוך
ובראשית העולם [illegible] [illegible] העולם [illegible] הוה
קראו המקובלים מחשבה והמשל בזה [illegible] לעשות ע
עניין אחד או דבר אחר קודם שיעשה. גם דבר הוא חושב
מה לעשות ואז יגלה. [illegible] [illegible] עדיין ה
המחשבה. בעניין [illegible] כי המחשבה הוא דבר רך ונעלם וכל
דבר נעלם ראוי חכמים [illegible] [illegible] והספירה
השנית חכמה. החכמה שאמרו [illegible] [illegible] המחשבה [illegible]
זוהר אחר וקראו המקובלים [illegible] [illegible] חכמה והמשל בזה
כשאדם חושב לעשות דבר אחר אם אין לו חכמה היאך
יעשה ואז יגלה [illegible] [illegible] והמחשבה עניין [illegible]
כי המחשבה הוא דבר רך ונעלם וכל דבר נעלם ראוי [illegible]
חכמים בדבר נעלם · והספירה השלישית בינה
התבונה שאמרו [illegible] [illegible] [illegible] זוהר אחר
ולאור הזוהר קראו המקובלים בינה · והמשל בזה כשאדם
חושב לעשות דבר. אחר [illegible] אין לו בינה אין יעשה. והבינה
הוא המלך העליון [illegible] העליון [illegible] מקום שאין אור
אומרים המלך העליון או הפועל העליון [illegible] ואז
נגלה. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סוף משום
מקום אלו מן הרוח · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
או [illegible] [illegible] [illegible] והפסוק שאמר כי [illegible]
עולמים [illegible] המחשבה מן העניין של [illegible] והחכמה [illegible]
של [illegible] · [illegible] נגלה [illegible] [illegible] ולא
הרשה. שאמר חכמים אלו. תולדות השמים והארץ בהבראם

אור השכל חלקי עומד.. — מי תבוא שם באמונה..

ולשמרו מצות יה ידעתם.. — גן אברהם ויחשוב..

אם שלה מרוחק גן עדן — ראשון מראה מחשבה נגלה.

אך נפשך דום ונשמה אלהים. — חושך להפך באור הלכו..

עת תבוא אל תוך עולם. — כי תמצא כל חכמה יוכל

אך עם עדן יעורר צלם. — יעורר עדן אור הכל..

ושן שכל פני חכמה ומנה. — קראם יה בשם כלה והמון.

פרי דעת לאכול מהמנה. — שמו גן לאברהם והמון.

הא לך בני והיה חכם — באו עמה אל צורת ביתן.

בת אברהם תאהב גן — אהבה דוד ויהונתן..

שלים השיר
מאמר השכל
תנ״ה..

214.

והכתוב אומר לו תהו בראשית לשבר יתמו : [illegible]

לערך החסר המסר ושתפיו [illegible] מן [illegible] סם

ספירה שעשה [illegible] והיו והוי [illegible]

כי הראשון [illegible] [illegible] [illegible]

לסוד ולסתר והעשיות הם מוחשים [illegible] - והמשיך

הוא ונודע לסוד [illegible] [illegible]

ראשון . כי כל דבר שאין [illegible] מכריע [illegible].

[illegible] ועשה [illegible] החסר [illegible]

[illegible] - [illegible] כלל [illegible] כל [illegible]

אבל לא [illegible] .. [illegible] מן החסר

[illegible] אחד וקראו [illegible] והיו [illegible]

[illegible] כי [illegible] מן החסר [illegible] חסר

[illegible] החסר [illegible]

[illegible] מן הספר וקראו [illegible] היא [illegible]

[illegible] הוא [illegible] מן [illegible] כל כן

דין [illegible] החסר [illegible] מן [illegible] היה [illegible]

מן הספר היה העולם [illegible] - [illegible]

שאין העולם מתקיים לא [illegible] - ולא [illegible]

דין . כן אין העולם מתקיים לא [illegible]

מן החסר ולא [illegible] . [illegible] מן הספר

[illegible] . [illegible] [illegible]

[illegible] ספירה [illegible] יסוד והוא [illegible]

ונקרא מכריע [illegible] מכריע ראשון [illegible] מכריע

[illegible] . [illegible] היסוד הוא [illegible]

והיסוד הוא [illegible] והוא [illegible] . [illegible]

[illegible] הם [illegible] אחד [illegible] . [illegible]

[illegible] [illegible] הוא .

[illegible] . [illegible]

היום [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

בא ברוח על הפוך עשר והיו הספירות השלישיות כי אין
מעלה תתא . וספירות הרביעיות חושב—
החכמה שהאורות הנזכר ר"ל והספירות שיצאו שבה—
אחר וקראו המקובלים לאורות הנזכר הם ר"ל
שבאו שהם כי אין לעולם ימי שבע רק ה
החסד . ואחר מספר ר"ל חבוי . אחד
אחר כי העולם בחסד יבנה והנה
לעולם להמשיך כי חסד כולו שם
ומשך החכמה לא מעלה—
ובכל המון העולם . ך
קיום העולם וכ—
ובהיות אחר
לא יכול ב
בראת
ו
ל
לכם
ינה
חושב החכמה
שהאורות הנזכר ר"ל
החסד שיצאו אחר אחד
וקראו המקובלים לאורות הנזכר
ספר אחד הספירות התחתונים .
ור"ל שבאו רק . ואחר מספר הם
אחרי העולם כי לא יכול להתקיים
מאחר מעלה בה החכמה ולכן הרשעים יאבד
הנמצאות . ורצו הרשעים והרין עשן להחריב ה
העולם את עשה מבולך ואת שאין העולם להתקיים
לא בחסד שבאו שב שלא מעלה החכמה . ולא מסתר
מעלה החכמה ורצו הרשעים והרין עשן להחריבה—

ומשך

לחסד כמו נעשר נקי הוא רמז לחסד הזהב הוא מ
מורה לצד השמאל שהוא דין והזהב הוא אדום וכל מה
אדום רמז לו על דרך ואם יאדימו כתולע וכרוז אלפין [illegible]
ואמר · והברזל הוא מורה אל התפארת בעבור שהתפארת
שוה לבין החסד כמו שאמר והברזל הוא שוה לכך
הלובן והאדום לבסוף · והנחשת הוא מורה
אל המלכות יש לה גוונין מן הכל
כי היא כלולה בכלם · ועוד
ארבעה פינות העולם
הם רמוזים לארבעה
רגלי המרכבה
מזרח הוא
מורה
לחסד
בימין ומערב הוא מורה לצד השמאל
ואמר כי השכינה היא במערב בעבור כי
המלכות היא יונקת מן החסד ומצד
מקום של מלכות היא השכינה · ודרום
התפארת · וצפון המלכות שהיא דין על דרך
מצפון תפתח הרעה · ואין שמתפללין
במזרח לפי שהוא מורה לחסד ואין לעולם יותר [illegible]
ביחוד הכל [illegible] [illegible] [illegible] ראוי [illegible] [illegible]
ואין [illegible] לעשות [illegible] [illegible] [illegible] בתורה [illegible]
[illegible] [illegible] כבנין [illegible] ואין קדוש [illegible]
[illegible] לעד [illegible] [illegible]

כנגד לעתיק העולם הנעלם ומקבל. השפע מן הכתר · תשגן
בעקרמן בקבלה. עולם בחכמה. לברואת שנים ולפעמים לא
בזמן שלא אמר כי מקלם התקדמותם המתחכמים הוויגלה ועתיק
עולם שמאין לו ונקרא בהלשון שאין לו. עולם מתגרע כי נאמר
האצרה בקבלה עלה. בחושבה לבראות שנים ד"ל ארוך ומוה
בסוד ולפעמים לא כמו עולם · אחר ונחבא. שמא היה. בגרם ש
שנים · הן ולפעמים · שלשה אמר · וזה היה כחו. הנק וזה גם.
כחו. הנק · בנוק הכבשה. ולא יוכל האדם להבין רצונו הן ה
האשה ולהיעזר ממנו בקיום המין ולא לעצמות בוראו על
כן ברצוני דק שאמרו מאין שעתם כאשה על. באותה
בקבלה. תהיה החסד שאין לעמים וה אמר כי באותה
נעורים כנגד שהמלכות המקבלת היה אחר · ואמר
קדמונים אין לך דבר מלשון. שאין לו דמעות מלשונה כרכו
הידיעות הקדמות שאם תשאל אם תאמר בגרון שאמין לך ונשארו
עשב מלמטה שאין לו דמעות מלמד. אומן ואומר לו נדל
לאמן דאמר עלו לחמשה שנים ויורו ארבעה. והוא הכלל
ד"ל ארוך ויוה והבל וקין והנער הכרס ד"ל התמונות כי אלה
לא היו כסא. אחר כסא. כל שעלה כסוף אחר לתמונה לא לו
אמרו לנו לבב עם האמונות לשון הרבים קודם כי לא היו
כסא אחר כסא · והיינו כדי לקיים העולם · ולאמן
דאמר עלו לחמשה שנים ויורדו שבעה והוא הכלל ד"ל ארוך
ויוה והבל וקין והנער כי עלו בי תאומות עם הבל · וקין
ותאומה אחת עם קין · והנשאר זמן לא עלו. ולאמן ד
דאמר ארבעה הוא והוא הכלל ד"ל הכסא ואחר תנא חלוקה
לאמן דאמר ארבעה ויורדו שבעה והוא אלו העושים לא עזה
והוד ויסוד · ודע לך כי ה עולם העליון מתחיל מן ה
החסד בזה עולם חסד יבנה · כי החכמה משום דקודם
אין אתה אומר שום דבר · ועוד ארבעה ותנות הם
מועטים. להפסקה · הסכנה הוא מוחו לחסר בזמן ו
לפי שהוא טוב והסכנה הוא לכן וכל דבר לכן הוא רמז ו

ואמר

מן — 5 —
אם תקלי התשעה מן האלף והוא [illegible]
הם עד תשעות · וכן עד האלף [illegible]
והוא עד · וכן עד האלף והוא [illegible]
עד עשרות · וכן עד הם [illegible]

אן אן אן אן אן אן

אה אה אה אה אה אה

אה אה אה אה אה אה

אה אה אה אה אה אה

אה אה אה אה אה אה

אה אה אה אה אה אה

אה אה אה אה אה אה

סליק

כל שורה ושורה מורכבת של שם הוי"ה היו"ד והא"א מונה ששה
תנועות ראשונות עקרות בקמץ והם ו' תנועות · והפתח
ו' תנועות אחרות הן י"ב וחירק ו' תנועות הן י"ח תנועות
והשבא ו' תנועות הם כ"ד תנועות והחולם ו' תנועות הם ל'
תנועות והצירי ו' תנועות הם ל"ו תנועות · והאחרות
שלישית של שם נקודה ו' תנועות וו' פעמים ל"ו תנועות
הם רי"ו ··

ריקין

אי	אי	אי	אי	אי	אי
אי	אי	אי	אי	אי	אי
אי	אי	אי	אי	אי	אי
אי	אי	אי	אי	אי	אי
אי	אי	אי	אי	אי	אי
אי	אי	אי	אי	אי	אי
אין	אין	אין	אין	אין	אין
אין	אין	אין	אין	אין	אין
אין	אין	אין	אין	אין	אין
אין	אין	אין	אין	אין	אין
אין	אין	אין	אין	אין	אין

אין

רוח נבואה הואז אומר בעלו · מדוע להשאיר הוד יקר תפארת
נרע קדוש עליון בחכמה יעלו · רואה ומסתכל ברוח נאמרת

ירבו אנשי לריק ושוב עם כלו · אמון תהלות אמר נסתרת
אמר תורה הם שבחם נאו · הרם ושופטי רב באש בוערת

יום יום שני ערים יעירון בעלו · הודי הכי נפשי · מאת מוקרת"
ידע לבבי סוד והכיר מעלו · נפשי חכמה נקראה נשארת"

היא נגלה באמת מערבו · בינו בהוכחת שאם נסתרת"
עיני ולבי נטרם · מקבלו · וזה אמר הוא שערי השמחת"

ואתנה רעתי ומחכים שאלו · אותם ואופנים על אמת נסתרת"
לו ימאמינו לו ולא ושכלו · הרת בקרוב ובריל עוברת"

מורים אונו ויבם מסקו מעלו · חכמה ברכי בר וחיל שנערת"
הם פם הנלים חלום ומקבלו · יד הנבואה עם לשון מזכרת"

בם נבראו ארבע יסודות כולו · יד הוא זה הוא בו כרב אמת"
אנשי אמת עם הקדש ומהללו · מראה נבואת סם קחו פרפת"

הבכירו יה ומעולם · כי הוא חותם עוטה"

רושם"

הבירו יה בעשואים · חזון נסתם הנבירי שם"

תם ונשלם תל עולם

והודאה

לשמו

..

בכל גליתי לך כל רשעי וכל כוונתי וכל דרכי קדמות
בכל זה שורשתיו · ותעשן חיעתי השם
בדרכי נבואות אמונות הקדש · ואם תלכה ללכת בדרכים
אל אשר הודעתיך והתקרב בה אל השם באמת והוא יוסיף
לך חכמה בכל יום ויום בעבור כבוד שמו הגדול כי ה' יתן
חכמה מפיו דעת ותבונה לך ועצה בן ותהיה נפלא המשכלות
בשם המפורש

ואם נראה לך שיש בדברים אלו שום ענין שאין
שאינם אמתיים אלך אז שום · ענין שבראתו
בני אדם אוהבם ולא שנאו להם ואת הדרך האלהית אשר נכתבה
ולא יעלו לך בדבר בשום פנים סור מהם והתרחק מהתחבר בהם
מה שתוכל עד שתקיים דבריהם אחרים שיהיו אתה נפשך כי כל
כונת השם בבריאתך בעולם לא היתה לבטלה אלא אם תרצה
אתה כדי לעבור על רצון אשר רצה ותת לך כח להיות ראשון
בידך לבחור בין טוב לרע ובין מות לחיים · ואם תבחר במות
תמות ואם תבחר בחיים תחיה ואם באור לשמאל תלכו פתחים
פתוחים ואם באור לעשר יסיעך מן השמים ובארץ בחיים
ותחיה · ועל זאת הכונה נתנה לך התורה כדי לעשות בהכאב
ולהכאותך כל הדרך אשר נתן בה להשיג המעלות והתחיות הנאים.
ותיה התורה בכל מקום שתקראם נזכרים על ענין מתם דעשאו
שאינה כי אם חיי העולם הבא כל שכן אם נשמתם אלוהה עוני
אך שום ושבות חיים · ואחר שהודעתיך כל שהיה ראוי לך
להודיעך סתרין בענינים אלו והעמתיך על מה שראוי להאמין עליו
כדי שלא תבא לידי חטא והרחקתי בם בדרכים ישרים נשאר
הדבר עליך ללכת בדרכי השם ולאהבה אותו ולדבקה בו ולהשבע ב
בשמו הנכבד והנורא יתברך לעד ולנצח נצחים אמן סלה ..

מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי
ישרים דרכי יהוה ופושעים יכשלו בם
וצדיקים ילכו בם ..

ריח

ומובאים ושם לא ידע סוד הלשון כל מה שיבצאו לחנם עוים
כי הנה, לא יוכלו לבטל המלחמה. כאשר סרו ומקום בהבע ראשו
שם אלף . שהוגם שיאמר במלחמה וכו׳ שם אלף יעורע ושלו ו
ומשיעו לא יועיל לו כי אין הלוך במחברת האור וכו׳ . אבל
כשירע באור הלשון שטם אלף הוא חנון חוא טוב להזכירו וכו׳ ,
ואם הטם יוצא או מאתי. נבור לשום יודע וזה הטא הוא היוצא
למלחמה ובשיאמר אומר בבונו. על סוד הקשר הקשור בסוף ——
המלחמות : ספירות ונלו הסגל כע במלחמה ונלה אויביו עד
כאן חשמות ——

זה מצאתי בספר עמק המלך

שמעתי מזקן בשהן אורח חיין יבין ידו בסוד ההתבוננות על שער
העיר ואומר על סוד ההתקשרות מזקן מזקן לא יזוז בשום
פנים ואופן שיקיים כל תנאי אופן השמירה כאשר מבואר בספר
הנקרא סוד ה׳ שאומר על פרשת רבים יתן ישראו עליו כי א
אלהיו ית״ש לא ימשך בכל דרכיו · והיה אור ברור ואין על מ
פניו ויכוין בסוד המושלי והשגת בשם קדושת מקום בכל ש
שבעות ותוכל בקרבו ויכוין כאשר · אמר כל זה שיודע ירקי ה
השמות בסוד ההסרה והבינה ויכל להשתמש בהם כי התקשרות והוא
בקדושה ובטהרה ובירמות תשא · והמביא בשמו ובלבו ירמסם
היכולת בידו כי הוא היודע ועד כי הוא הכל והוא בכל מכל נמצא
ומסרו · והשם ירע או ישנה של הרחם בו וזהו סוד כי יודע
רק צדיקים ויעמוד שוכן על פני האדם שאינו סוד הבריאה על כן
שומר התורה אשמרו על כן כתוב בספר שיעור קומה כי השם
בורא כל ענין וכל נברא מכל הענין והגבורה מכל הענין וה—ים
המקרה ·· אז ישמעאל כל היודע שיעורו של יוצרו בטוח שהוא
מובטח לו שהוא · מן העולם הבא · ואני ועקיבא ערבים ב
כדבר הזה וזהו נעשה. אום בשלומינו · אמרו לו שום ירמך
מאמר בראשית לחוד · ויבואו כי זה לו כמעונו הנזכר ולכן נאמר
כי ראיתי אלהים פנים אל פנים · ולכן רבים מהמקובלים חשבו ופלגו
בסוד השמות ולא קשרו נשמת האדם העליונה באור הבהיר
והמבינים מאין ענוקי וכל זה קרה להם אלמא לא מצד שאין השמות
מועילים כי הם לא יראו מעלתם ועצמותם אלא על דרך סוד
ההתקשרות בחוץ הדעת וזהו הסוד מהמשתמש בתגא חלף
ולכן אמרו שהוא רומז לעולם שהוא שם מזה והוא תגין ספר יצירה
וספור · וסוד זה לכן נאמר זהו האור הטוב שאין לו ערך
אחרון ורמזו זה לכן התגין כי התגין רומזות אל האור כאשר
כתב ר׳ ראובן הספרדי בספר הבהיר. וז״ל תגין תורה תורה אור
רמוזה כי נר מצוה ותורה אור · אחר כך נעשה בשם אלו
ישראל שהשמות והמזכרות לא יועילו אלא למי שיודע סוד הנשמה ·